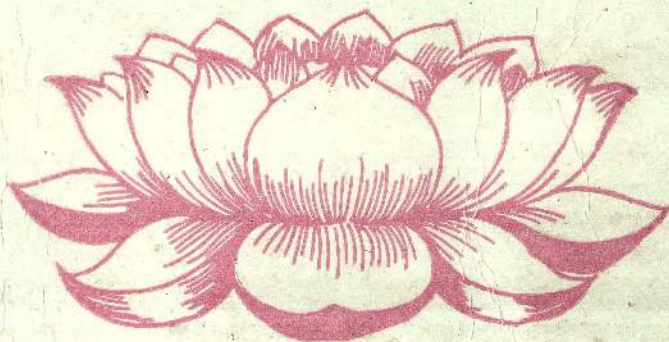

உ
சிவமயம்

நீதி நூல்கள்

அமரர்

பா. மாணீக்கச்சபாபதி

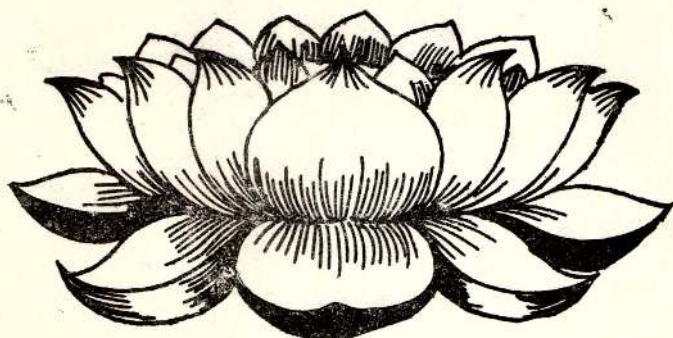
அவர்களின்

நினைவு வெளியீடு

03-06-1993

உ
சிவமயம்

நீதி நூல்கள்

அமரர்

பா. மாணிக்கசபாபதி

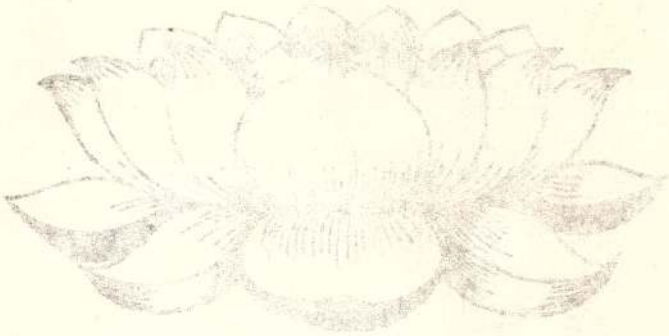
அவர்களின்

நினைவு வெளியீடு

03 - 06 - 1993

1933

ശ്രീ ശങ്കരൻ

1933

ശ്രീ ശങ്കരൻ

1933

ശ്രീ ശങ്കരൻ

1933 - 20 - 20

ஆலவிருட்சமாய் விளங்கி நின்ற
பாலவிநாயகம் மைந்தன்

பிறப்பு: 19-12-1927 இறப்பு: 04-05-1993

அமரர்

மாணிக்கசபாபதி -

அவர்கட்கு

இந்நூல்

காணிக்கை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aayanaham.org

03-06-1993

சமர்ப்பணம்

எல்லோரும் எல்லாமே பெறவேண்டும்; இல்லாமை இல்லாத நிலை வேண்டும்; கல்லாதார் அல்லாத சமூகம் வேண்டும்; பொல்லாமை நாட்டினிலே கருக வேண்டும்; பொறாமைத் தீயும் அணைய வேண்டும்; என்பதிலே குறியாக வாழ்ந்தவர் எங்கள் தந்தை.

நாட்டையும் - வீட்டையும் நன்றிலையாக்க குடிமக்கள் நன்மக்களாக வேண்டும். இதை நிலைநாட்டிட மழலைகள் மனங்களில் நன்நாற்றுக்கள் விதைத்திட வேண்டும். அவர்கள் துளிர் விடுங்காலத்தில் புழு - பூச்சி பிடிக்காது பார்க்க வேண்டும். வளர்ந்து வரும் நேரத்தில் தளர்ந்து விடாது காக்க வேண்டும் என ஆலோசனைகள் கூறுவார்.

நாம் சின்னஞ்சிறுசுகளாய் சிறகடித்த பருவத்தில் கன்னத்தில் கன்னம் வைத்து கதைகள் பல சொல்லுவார்; ஓளவையின் பாடல் பல கூறுவார். அவை கற்கண்டாய் இனிக்கும்; தொடர்ந்து உட்கொள்ளும் ஆர்வத்தை ஊட்டும்; பஞ்சிலே பரவும் தீ போல் எங்கள் பிஞ்சு உள்ளத்தில் பசுமையாய்ப் பதியும்.

பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்பாய் எம்மைப் பக்குவப்படுத்தி, ஒழுக்க சிலர்களாய் - சமுதாயத்துக்கு இழுக்கு அற்றவர்களாய் ஆக்குவதில் ஊக்கமாய் இருந்தார்; ஒழுக்கமாய் வாழ்ந்தார்.

தந்தையின் மந்திரம் சிந்தையில் ஆழமாய்ப் பதிந்தது - சமுதாயச் சந்தையில் எமக்குத் தரமான கணிப்பையும் தந்தது. எந்தப் பிள்ளையும் தன் சொந்தப் பிள்ளை போல் வாழ்ந்திட வேண்டும் - வளம் பெற வேண்டும் - வலிமை சேர்த்திட வேண்டும் - நல்லொழுக்கம் காத்திட வேண்டும் என்பதும் இது மனிதகுல மேம்பாட்டுக்குத் துணை போகும் என்பதும் அவர் கருத்து.

பெற்றோர் தினையளவு முயன்றால் போதும், பனையளவு பயன்பெறலாம் என அனைவரையும் அவ்வழியில் தூண்டியவர்; அமுதூட்

டும் போதே. அன்பையும் - அறநெறியையும் கலந்தூட்டி-வழிகாட்டி அகிலம் வாழ வழி செய்ய வேண்டியது கடன் என தன் கடன் முடித்தவர்.

தந்தை தன் கடன் முடிக்கத் துணையாக நின்றவை அவர் பெற்ற சிறுபிள்ளைக் காலத்துப் பயிற்சியாகும். ஆத்திருடி, கொன்றைவேந்தன், வாக்குண்டாம், நல்வழி, வெற்றிவேற்கை, உலகநீதி, நன்னெறி போன்ற குழந்தைத் தமிழ் நூல்கள் அவர் முயற்சிக்கு முதன்மையாய் உதவின.

அரிய பல நெறிகளை - வாழ்க்கைத் தத்துவங்களை உள்ளடக்கிய கருத்துப் பெட்டகமாம் இந்நூல்கள் மழலைகளின் மனங்களில் மணம் வீச சமுதாயம் அதனால் குணம் காண வழியாக அமைந்திருந்தது என்பது ஆன்றோர் வாக்கு.

அதனால் நாம் எங்கள் தந்தைக்குச் செய்யும் கடனாக, ஆத்திருடி, கொன்றைவேந்தன், வாக்குண்டாம், நல்வழி, வெற்றிவேற்கை, உலகநீதி, நன்னெறி ஆகிய நூல்களை ஒன்று சேர்த்து 'நீதிநூல்கள், எனும் பெயரில் வெளியிட்டுக் காணிக்கையாகச் சமர்ப்பிப்பதில் மன ஆறுதல் அடைகின்றோம்.

இவ்வண்ணம்,
மா. செல்வகுமார்.

82, பேராலய வீதி,
திருக்கோணமலை.

கூற்றுடன் வந்தான் கூட்டிச் சென்றிட...

தக்கணமேட்டினில் மிக் குயர் பகுதியாம்
பாரதமாதாவின் பாதையை நோக்கினில்
வடதிசை வேங்கடம் தென்திசைக் குமரியென
நீண்டதோர் பரப்பினில் நிலமகள் தோன்றியும்
வழமையை மாற்றிட பஹுளியாரும்
பன்மலை அடுக்கும் - குமரிக்கோடும்
நிலத்தினை இழந்தது நீரினுள் மறைந்தது - எனினும்
'எழு' என நின்றதோர் ஈழநாட்டினில்

வடதிசை மருங்கினில் மானிப்பாயில்
குணங்களைப் பெற்றுயர் கோவென வாழ்ந்து
அறங்கள் அனைத்தையும் பேணிக்காத்ததோர்
பால்மனம் படைத்த பாலவிநாயகம்
செல்லப்பிள்ளையாய்ச் செல்லம்மாவையும்
உள்ளத்தில் ஏற்று ஒருமையாய் வாழ்நாளில்
எட்டுத்திசையும் போற்றி மகிழ்ந்திட
அட்டதிக்குப் பாலகராய் அவனியில் அவதரித்தனர்

மூத்த பிள்ளையாய்க் கனகசபாபதி
முறைப்படியே வந்த இரட்ணசபாபதி
மாற்றுத் தங்கமாய் மாணிக்கசபாபதி - மற்றவரை
தோற்கவைத்திடும் செல்வராணியும்

போற்றும் பெயர் கொண்ட யோகராசாவும்
நாட்டமுடன் வந்த நாகேந்திரன் என்றும்
காக்க வந்திட்ட கனக சுந்தரமும் - உறவு

ஆக்க வந்திட்ட அரியமலர் என்றும்
பார்க்கப் பழகிட பணிவு கொணர்ந்தவரும்
கூற்றுடன் வந்தான் கூட்டிச் சென்றிட...

ஆர்க்கும் உரியவர் உயர்ந்தே நின்றனன்
 உவப்புடன் என்றும் உயர்வுடன் விளங்கிய
 சண்முகம் என்றதோர் சைவரின் மனைவியாய்
 நலமுடன் விளங்கிய நாகபாக்கியம்
 குலமகளாகியே கூடிவாழ்கையில்
 நாமத்துள் சிறந்ததோர் மாதுமையம்பாள்
 புதல்வியாய் வந்தனள் புண்ணியம் எய்தினர்
 நீள்நிலம் போற்றிட நின்ற நன்னாளிலே—மங்கை
 கைத்தலம் வற்றிடும் காலமும் வந்தது
 வித்தகர் போற்றிடும் மாணிக்க சபாபதி
 மத்தளம் கொட்டிட மாதுமையம்பாளை
 மனைவியாய் கொண்டனர் மாண்புடன் வாழ்ந்தனர்
 இல்லற வாழ்க்கையில் இனிமையாய் வாழ்கையில்
 நல்லவர் நவமணி நலம்பெறப் பிறந்தனர்
 மூத்தவர் என்றொரு செல்வக்குமாரனும்
 சின்னவன் என்றொரு சிவக்குமாரனும்
 ஏற்று மகிழ்ந்திடச் சிவராஜினியும்
 இனிமையாய்ப் பழகிடும் சிவகௌரியும்
 போற்றிப் புகழ்ந்திடும் சிவசாந்தினியும்
 தேடியறிந்திடும் ஸ்ரீஸ் கந்தக்குமாரனும்
 ஓடி உழைத்திடக் கோணேஸ்வரனும்
 உயர்வாய் விளங்கிடக் கிருஷ்ணாந்தினியும்—அறிவு
 நாடியறிந்திடத் துஷியந்தினியும்
 மாடிப் படிகளாய் வளமுடன் வாழ்ந்தனர்:

நலங்களைப் பெற்று நல்வாழ்வெய்திடும்
 நிலையினைக் கண்டதும் நீர்மையாய்த் திரும்ணம்
 மூத்ததோர் புதல்விக்கு முறையாய்ச் செய்திட
 தயாளலிங்கமும் தனையனாய் வாய்த்தனன்
 மூத்தமருமகன் முறைப்படி வாழ்நாளில்
 மாற்றிலாததோர் மழலையாய் மடிதனில்
 பேரன் என்று பெயர் சொல்லி மகிழ்ந்திட
 பிரஷாதனன் என்ற அழகனைப் பெற்றனர்.

தலைமகன் என்று பொறுப்புடன் வாழ்ந்த
 தமிழனும் வாழ்ந்திடத் தாரமொன்றாக
 வைத்திய சிகாமணி குணரஞ்சினி எனும்
 மனைவிளக்கு ஒருமனதாய் இணைந்து
 மிக்க மகிழ்வுடன் இணைந்திடு நாளில்
 இலட்சுமிகரமாய் லக்ஷ நந்தினியும்
 இப்புவிதனிலே இடையறாது நின்று
 பேரனாய் பேத்தியாய் மகிழ்வினைக் கொடுத்தும்
 மார்பினில் உதைத்தும் மகிழ்வுறும் வேளையில்
 நிலையில்லா வாழ்க்கை நிலைத்திடா வண்ணம்
 கூற்றுவன் வந்தான் கூட்டிச் சென்றிட
 ஆற்றும் பணிகளும் அரைகுறையாகிட
 தேற்றம் பெறவென சிறிதோயெடுத்திட
 தூக்கம் போலவர் தூங்கியிருக்கையில்
 தாக்கம் போற் சிறு சுரம் தலையெடுத்தாலும்
 மாற்றுப் பொழுதினில் மறைந்தோடிடவும்
 தேற்றமுடனே தேனீர் அருந்தியும்
 ஆற்றும் பணிகளை அறவே முடித்தும்
 நாட்டமுடனே நயந்து துயின்றார்

துயின்றவர் மீண்டும் திறப்பார் விழியென - எதிர்
 பார்த்தவரெல்லாம் தோற்றே விட்டனர்.
 அமைதியாய் ஆண்டவன் அழைத்தனன் என்று
 அனைவரும் வியந்தனர் அதுபற்றிப் பேசினர்
 சுமைதாங்கி வீழ்ந்தது சொல்லாமல் போனதால் - வாழ்வு
 சுக்கான் இல்லாத கப்பலும் ஆனது.

சு. தயாளலிங்கம்

உவர்மலை,
 திருகோணமலை.

திசைகாட்டும் அடையாளமாகத் திகழ்ந்தவர்

திரு. பா. மாணிக்கசபாபதியுடன் எனக்கிருந்த தொடர்பில் எனது ஆர்வமான முதல் நினைவுகள், 1961ம் ஆண்டில் இடம் பெற்ற சத்தியாக்கிரகப் போராட்டத்தின் மூலம் வட-கிழக்கில் அரசு சிவில் நிர்வாகம் முழுமையாக ஸ்தம்பிக்கப்பட்ட காலத்துக்குச் செல்லுகின்றன. அதற்கு முன்பும் அவர் திருக்கோணமலை அரசாங்க அதிபர் அலுவலகத்தில் காணிப்பிரிவில் பணிபுரிந்தவராக அறிவேன். சத்தியாக்கிரகப் போராட்டத்தின்போது திருக்கோணமலையில் பல முன்னேற்பாடுகளைச் செய்வதில் அவர் மிகவும் ஆர்வமாகச் செயற்பட்டார்.

நான்கு பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக திருக்கோணமலையில் பலருக்கும் திசையைக் காட்டும் அடையாளமாக அவர் திகழ்ந்தார்.

திருக்கோணமலை அரசாங்க அதிபர் அலுவலகத்தில் கடமை புரிந்த காலத்தில் அவர் பொதுவாக எல்லோருக்கும் பெருந்தொண்டாற்றிவந்தார். அவர்களுக்கு இழைக்கப்படும் பாதகங்களையும், அநீதிகளையும் தவிர்ப்பதற்கும், அவற்றில் இருந்து விடுபடுவதற்கும் உரிய வழிமுறைகளைக் காட்டுவதிலும், ஆலோசனை கூறுவதிலும் அவர் மிகவும் துடிப்பாகச் செயற்பட்டார். பொதுமக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகளுக்கு உதவியாக, மற்றவர்களுக்குத் தோன்றாதவகையில் அவர்களின் கண்ணாகவும், செவியாகவும் அவர் மிகவும் சாமர்த்தியமாகச் செயற்பட்டுவந்தார். திட்டமிடல் நிலையில் இருக்கும் பல ஏற்பாடுகளைப் பற்றியும், அவற்றின் ஆபத்தான விளைவுகளைப் பற்றியும் முன் எச்சரிக்கை செய்வதில் அவர் மிகவும் முனைப்பாக இருந்தார். பொதுநலன் கருதி அரசுசேவையில் தனது சொந்தப் பதவி உயர்வு சந்தர்ப்பங்களைத் தியாகம்செய்ய அவர் தயங்கவில்லை.

பின்னர் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் பங்கெடுத்து கறுசுறுப்பாகச் செயற்பட்டார். அவர் சமய சமூகப் பணிகளிலும் மிகவும் அக்கறையுடன் செயற்பட்டார்.

பதவிக்காகவோ அல்லது புகழ்பெறுவதற்காகவோ அவர் சேவை செய்யவில்லை. மற்றவர்களுக்கு சேவை ஆற்றுவதையே அவர் உண்மையில் விரும்பினார். மாணிக்ஸ் நேர்மையானவர். அவர் திரைமறைவில் கபடமான சூழ்ச்சிகளில் ஈடுபடமாட்டார். தான் கூறவேண்டியதை ஒழிவுமறைவு இல்லாமல் பகிரங்கமாகக் கூறுவார்.

மாணிக்ஸ் பெருந்தன்மையுள்ள தாராள மனப்பாங்கு உடையவர். இறைவன் அவருக்கு ஒரு தாராளமான குடும்பத்தையும் கொடுத்திருந்தார். அவர் மிகவும் அன்புள்ள, நம்பிக்கைக்குரிய நண்பனாக எப்பொழுதும் இருந்தார். அவர் அறிந்த குடும்பத்தின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரின் நன்மையிலும் அக்கறையுடையவராக இருந்தார். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அவரது இழப்பை இரங்கலோடு உணர்ந்துகொள்வார்கள். நான் அவர்மீது அதிகம் மதிப்பும், பற்றும் வைத்திருந்தேன். இறைவன் அவருக்கு நிரந்தரமான அமைதியையும், சாந்தியையும் கொடுக்கவும், அவரது அன்பு மனைவி பிள்ளைகளைக் கவனித்துக்கொள்ளவும், வழிநடத்தவும் எங்களது பிரார்த்தனைகள்.

இரா. சம்பந்தன்

முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்

மாணிக்க சபாபதியின் மறைவு நிரய் முடியாத வெற்றிடம்

பணம், பட்டம், பதவி, புகழ் என்பனவற்றை நோக்கமாகக் கொண்டே பெரும்பான்மையான மனிதர்கள் கருமங்களில் ஈடுபடுகின்றனர். பயன் கருதாது கருமங்களைச் செய்கின்றவர் மிகச் சிலரே. திரு. மாணிக்கசபாபதி அவர்கள் இம்மிகச் சிலரில் ஒருவர்.

திருகோணமலை பல நூற்றாண்டு காலமாக ஆக்கிரமிப்புக்கு உட்பட்ட பிரதேசம். அந்நிய நாட்டுச் சக்திகள் இலங்கை மண்ணை ஆக்கிரமித்தது போல் உள்நாட்டுப் பேரினவாத அரசுகள் ஈராயிரம் ஆண்டுகட்கு மேலாகத் தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்து வந்த இம்மண்ணைத் தனதாக்கிக்கொள்ளப் பெரும் முயற்சி செய்து வருகின்றன. இவ்வாக்கிரமிப்பு முறியடிப்பு முயற்சியில் கடந்த நாற்பத்தைந்து வருடங்களாக இறுதிவரை தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர் இவர். இத்தனை நீண்ட நெடுங்காலம் இம்முயற்சியில் ஓயாது தொடர்ச்சியாகச் செயற்பட்ட வேறு ஒருவர் இம்மாவட்டத்தில் இல்லை என்றே கூறலாம்.

தமிழ் உரிமைப் போராட்டத்தில் உறுதியான கொள்கை நிலைப்பாட்டை எடுத்து கடந்த நாற்பது வருடங்களாக அதன்படி செயல்பட்டு வந்தவர். கொள்கை அல்லது கருத்து முரண்பாடு ஏற்படும்பொழுது எதிர்த்தரப்பில் உள்ளவர் எவர், பின்விளைவு எப்படியிருக்கும் என்றெல்லாம் நோக்காது தனது கருத்தை எடுத்துக்கூறும் நேர்மை அவரிடம் இருந்தது.

அரசு ஊழியராக இருந்தாலும் பதவி உயர்வு, வருட சம்பள அதிகரிப்பு ஆகியவற்றிற்குப் பாதகம் ஏற்படாத வகையில்தான் பொதுச் சேவையில் ஈடுபடவேண்டுமென எண்ணுகின்ற பெரும்பான்மையைச் - சேர்ந்தவரல்லர் இவர். நியாயத்திற்கு புறம்பான எந்த நடவடிக்கையையும் கண்டிக்கப் பின்வாங்கியவரல்லர்.

பெரிய குடும்பத்தைப் பராமரிக்க வேண்டிய பாரிய பொறுப்பு இருந்தும், வசதியாக வாழ்க்கையை நடத்துவதற்குத் தேவையான பொருளாதார அடித்தளம் அற்றவராக இருந்தும் நேர்மை தவறாது சிக்கனமான வாழ்க்கை வாழ்ந்தவர்.

இன, மத, சாதிபேதம், பக்கச்சார்பு, பாரபட்சம் இன்றி நடு நிலை பிறழாது தன் கடமையை அனைத்து இன மக்களுக்கும் செய்தவர். திருமலை நகரத்தில் வாழ்ந்தாலும் திருக்கோணமலை மாவட்டத்தின் எல்லைப்புறக் குக்கிராமங்களில் வாழுகின்ற சாதாரண மக்கள்கூட எக்காலத்திலும் நம்பிக்கையுடன் உதவி வேண்டி அணுகக்கூடிய ஒரு சிறந்த சேவையுள்ளங் கொண்ட மனித னாகத் திகழ்ந்தவர். செய்யக்கூடிய கருமங்கள் அனைத்தையும் பிரதியுபகாரம் கருதாது சலிக்காது உளசத்தியுடன் செய்து காட்டியவர்.

தனது கருத்தை ஒழிவு மறைவின்றி எவர் முன்னிலையிலும் எச்சந்தர்ப்பத்திலும் கூறத்தயங்காதவர். ஆனால் கண்டிப்புகளும் விமர்சனங்களும் ஆக்க பூர்வமானதாகவே இருக்கும்.

திருக்கோணமலை தனது மிகச் சிறந்த சேவை உள்ளங் கொண்ட புதல்வனை இழந்துவிட்டது. அவரின் மறைவு இம் மாவட்டத்தில் நிர்ப்ப முடியாத மிகப் பெரிய வெற்றிடம்.

அ. தங்கத்துரை

(முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்)

திருமலை மாணிக்கம் மாணிக்கசபாபதிக்கு எம் இதய அஞ்சலி

திருமலை பாலவிநாயகம் மாணிக்கசபாபதி மறைந்த செய்தி தமிழரசு இலட்சிய இதயங்களுக்குப் பெரும் அதிர்ச்சி.

மரணம் எல்லோருக்கும் நிச்சயமென்றாலும் மாணிக்கசபாபதி என்ற மனிதனின் மரணத்தை நம்ப முடியவில்லை. அவ்வளவுக்குத் தமிழ் நெஞ்சங்களில் உயிரோட்டமுள்ள ஒளிச்சுடராய், கலங்கரை விளக்கமாய் வழிகாட்டி வாழ்கின்றார்.

1950 களில் தந்தை செல்வநாயகம் தமிழரசு இயக்கத்தைத் தொடங்கியபோது, திருமலையில் திருவாளர்கள் விஜயநாதன், இராமநாதன், சிவகுரு ஆசிரியர், அகஸ்டன் செளந்தரநாயகம், ஆசிரியர் நவரத்தினம் ஆகியோர் தமிழர் தாயகத்தில் தமிழரசு இலட்சியத்தை விதைத்திட தந்தை செல்வநாயகத்தை திருமலைக்கு அழைத்ததிலிருந்தே, திருமலை இளைஞன் மாணிக்கசபாபதியும் தமிழரசு இலட்சியத்திற்கே தன்னை அர்ப்பணித்துவிட்டார்.

திருமலை தமிழரசுப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் இராஜவரோதயம் அவர்களின் உற்ற தொண்டனாய், இலட்சியமிக்க தோழனாய் கட்சிப் பணிகள் ஆற்றி வந்தார்.

1956ல் தமிழினத்தை எழுச்சியுறவைத்த வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க திருமலை யாத்திரை, தமிழரசுக்கட்சி மாநாடு முதல் கட்சியின் அத்தனை மாநாடுகள், இயக்க நடவடிக்கைகள், போரட்டங்களின் வெற்றிகளிலெல்லாம் மாணிக்கசபாபதியின் பங்களிப்பும், தன்னலமற்ற தியாகங்களும் எப்பொழுதும் பின்னிப் பிணைந்திருந்தன.

தமிழர் தாயகத்தை அழித்திடும் சிங்கள அரசுகளின் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்களுக்குத் தீவிர இலக்காகியிருந்தது திருமலைதான். இக்குடியேற்றங்களால் தமிழ் மண் ஆக்கிரமிக்கப் படுவதை அறிந்து, அவற்றைத் தடுத்து நிறுத்திடத் தமிழரசுக் கட்சிக்குத் தூண்டுகோலாய், ஒரு போராளியாய் நின்றார்.

குறிப்பாய் 1965-70 ஆம் ஆண்டுகளில் வளமான திருமலைக் காணிகளில் கித்துலாற்று நிலப்பகுதியில் இரகசியமாக சிங்களவரைக்

குடியேற்றும் அரசின் திட்டத்தை அறிந்து அப்பகுதியில் தமிழ் இளைஞர்களைக் குடியேற்றச் செய்தார். அதனால் எழுந்த பிரச்சினைகள் நீதிமன்றம் வரை சென்றன. திருவாளர்கள் அமிர்தலிங்கம், தருமலிங்கம் ஆகியோரை அழைப்பித்து, திருமலை நகரிலிருந்து கும்புறுப்பட்டி வரை அத்துமீறிய சிங்களக் குடியேற்றங்களை அம்பலப்படுத்தி அவற்றைத் தடுத்து நிறுத்தத் தீவிரமாய் உழைத்தார்.

திருமலை மாவட்டத்தில் எழுந்த, எழக்கூடிய எந்த ஒரு பிரச்சினையிலும் குறிப்பாக நிலப்பிரச்சினை மீது போதிய அறிவும், அதற்கான தீர்வுகளையும் கொண்டிருந்தார். ஒரு பிரச்சினை மீது கேள்வி எழும் போது "மாணிக்ஸ்" அண்ணனைக் கேட்டால் தெரிந்துவிடும் என்றுதான் எல்லோரும் சொல்வர்.

1978ல் அரசாங்க ஊழியத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்றாலும் 1979ல் திருமலை பெரிய கடை தமிழரசுக் கட்சிக் கிளையின் தலைவராய் கட்சிப்பணி தொடங்கியவர் தமிழினத்தின் விடிவுக்காய் ஓயாது தலை சாயாது உழைத்து வந்தார்.

தமிழ் அரசாங்க ஊழியரின் தொழிற்சங்க உரிமைகளுக்காகப் போராடிவந்த அரசாங்க எழுதுவினைஞர் சங்கத்தையும், இலங்கைத் துறைமுகத் தொழிலாளர் கழகத்தையும் கட்டியெழுப்புவதில் முன்னின்று உழைத்தார்.

எந்தவொரு நல்ல நிகழ்ச்சியிலும் அதன் வெற்றிக்கு மாணிக்க சபாபதி முன்னணியில் திகழ்வார், அல்லது பின்னணியில் இருந்திருப்பார். மிகவெளிப்படையாக, உணர்ச்சிவசப்பட்டுப் பேசப்பவராய் ஆனால் தனது குறிக்கோளில் ஆணித்தரமானவராய் இருப்பிலும் தான் சார்ந்த தமிழரசுக் கட்சிக்கும், பின் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணிக்கும் நேர்மையான, விசுவாசமான, கட்டுப்பாடான அறுபத்தைந்து வயதானாலும் ஒரு இளைஞனின் மிடுக்குடனும் துடிப்புடனும் செயல்பட்டு வந்து ஒரு கர்ம வீரனாய் விளங்கினார்.

"மாணிக்ஸ் அண்ணா" என்று எல்லோராலும் அன்புடன் அழைக்கப்பட்டு வந்து நல்லதொரு இலட்சிய மனிதர் மறைந்தாலும் இலட்சிய இதயங்களிலெல்லாம் திருமலை மாணிக்கமாய், கலங்கரை விளக்காய் என்றும் ஒளிவீசி, வழிகாட்டி நிற்பார்.

தமிழ் மக்கள், தமிழரசுக் கட்சி, தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி சார்பில் அன்னாருக்கு எம் இதய அஞ்சலியைச் செலுத்தி நிற்கின் றோம்.

மாலை. சோ. சேனாதிராசா

பாராளுமன்ற உறுப்பினர்

திருவாளர் பாலவிநாயகம் மாணிக்கசபாபதி அவர்கள் ஆற்றிய

கல்வி, சமயப்பணி

திருக்கோணமலை கோணேசர் குடிகொண்ட இப்புண்ணிய ஸ்தலத்திலே தோன்றி இறவாப் புகழ் ஈட்டி மறைந்த அமரர் மாணிக்க சபாபதியை, தி/இ.கி.ச. இந்துக் கல்லூரியின் அதிபர் என்ற வகையில் நன்கு அறிய வாய்ப்புக் கிட்டியது.

எனது சேவைக் காலத்தில் கல்லூரியின் பெற்றார் ஆசிரியர் சங்கத்தில் அங்கத்துவம் வகித்த திரு. மாணிக்கசபாபதி அவர்கள், கல்லூரியின் சகல வேலைகளையும் திறம்பட ஆற்ற உறுதுணையாக இருந்தார். கல்லூரியை கல்வி, கலாச்சாரத் துறைகளில் முன்னேற்றம் அடையச் செய்வதிலும், புற கிருத்திய வேலைகளாகிய பரிசளிப்பு விழாக்கள், போட்டிகள், விளையாட்டுத்துறை, யாவற்றிலும் தனது பங்களிப்பை பெருமளவில் நல்கி வந்தார். அன்னாரது சுறுசுறுப்பும் செயற்திறனும் துணை செய்யக் கல்லூரியின் அபிவிருத்தி வேலைகள் பல - குறிப்பாக கட்டிட வசதிகள் பல நிறைவு செய்யப்பட்டன. தக்க தருணத்தில் சிறந்த ஆலோசனைகள் வழங்கி எனது பணியை மிகவும் இலகுவானதாக ஆக்கினார். இதனால் எவ்வளவோ கஷ்டத்தின் மத்தியிலும் எம்மால் நல்ல கட்டிடங்களை அமைக்க முடிந்தது. எமது கல்லூரி நிர்வாகம் என்றும் இதனை நன்றியுணர்வோடு நினைவு கூறும் என்பதில் ஐயமேதும் இல்லை.

அவர் சேவையால் நன்மை பெற்ற நெஞ்சங்களில் நிறைந்து ததும்பும் நன்றிப் பெருக்கே இவர் சமூக சேவைக்குச் சான்றாகும். தமது இருப்பிடச் சூழலில் அமைந்த, வில்லூன்றிக் கந்தக்வாயி கோயில் புனருத்தாரண வேலைகளிலும், தேர் நிர்மாண வேலைகளிலும் பெரும் ஆர்வம் காட்டியதோடு, புனருத்தாரண நிர்வாக

சபையிலும் உத்தியோகத்தராகக் கடமை புரிந்தார். அவ்வப்போது நடைபெற்ற கோயில் திருப்பணிகளிலெல்லாம் கலந்துகொண்டு, நிதி வழங்கியும் ஆலோசனை பல நல்கியும் வழிகாட்டியும் பிறரை ஊக்குவித்தும் சகல வேலைகளிலும் பெரும் பங்கு கொண்டவ ராவார்.

எந்நேரமும் துடிப்பும், செயற்திறனும், மிளிரும் அவர்தோற்றம், பேச்சு, இவை யாரையும் கவரவல்லவை. தன் இறுதி மூச்சுவரை "என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே" என வாழ்ந்தவர். இதனாற் போலும் தன் கடன் அடியாரைத் தாங்குதலே, என நினைத்து கோணேசப் பெருமாள் தம் அடி நிழலில் அவரை இருத்திக் கொண்டார். இவரது மறைவால் வாடித் துடிக்கும் அன்பு மனைவி, மக்கள், யாவருக்கும் எனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்து அவர் ஆத்மா சாந்தியடைய வேண்டி இக்குறிப்பை நிறைவு செய் கின்றேன்.

அ. சிவலோகநாதன்
இளைப்பாறிய இந்துக் கல்லூரி அதிபர்

இறைவா ! இது என்ன சோதனை ?

தக்கார் தகவிலர் என்பது அவர் அவர்
எச்சத்தால் காணப்படும்”

அமரத்துவம் அடைந்துவிட்ட திரு. பா. மாணிக்கசபாபதி அவர்களின் மரணச்செய்தி கேட்டதும் அதிர்ந்து போனேன். அவர் பணியையும் அவர் மறைவினால் திருக்கோணமலையில் ஏற்பட்டு இருக்கும் வெற்றிடத்தையும், அவ்வெற்றிடத்தினால் விளையப் போகும் தாக்கங்களையும் எண்ணிக் கலங்கிப் போனேன்.

இன்றைய இழி நிலையில், ஆபத்துக்கள் சூழ்ந்த அவல நிலையில், அன்னவரை நாம் இழக்கவே முடியாது என்னும் மன நிலையில், இறைவா ! இது என்ன சோதனை? இதுவுமா உன் சாதனை என நொந்து கொண்டேன்; முப்பத்திமூன்று வருட கால நட்பையும் இழந்து நின்றேன்.

அரச ஊழியர்கள் அரசியல் உரிமை அற்றிருந்த அந்நாளில் ஆட்சியாளர்களின் கெடுபிடிக்கு மத்தியிலும், பேரினவாத சக்திகளின் இனபேத நடவடிக்கைகளைத் துணிந்து எதிர்த்து நின்று செயல்பட்டவர் திரு. மாணிக்கசபாபதி அவர்கள். தமிழ் மக்கள் அமைப்பு ரீதியாக ஒன்றிணைந்து செயற்படவும், அநியாயத்தை ஒருமுகமாய் எதிர்த்திடவும், தங்கள் அடிப்படை உரிமைகளைக் காத்துப்பேணி வளர்த்திடவும் தமிழரசுக் கட்சியின் வளர்ச்சிக்காக முன்னின்று உழைத்தார்கள். தந்தை செல்வா, கோப்பாய்க் கோமான் வன்னியசிங்கம், டாக்டர் நாகநாதன் போன்ற தலைவர்களின் அன்புக்கும், ந. இ. இராஜவரோதயம், த. ஏகாம்பரம் போன்றவர்களின் மதிப்புக்கும் உரியவராக விளங்கிய அமரர், தன் சொந்தப்பணத்தைக் கட்சியின் வளர்ச்சிக்காகச் செலவிட்டவர். தமிழரசுக் கட்சியின் வரலாற்றை ஆரம்ப காலம் முதல் தொகுத்துத் தரக்கூடிய சக்தியும் - தெளிவும், ஆற்றலும் அனுபவமும், அறிவும் கொண்டவர். தமிழரசுக்கட்சியின் மாநாடுகள் - போராட்டங்கள், இயக்க நடவடிக்கைகள் - தமிழினத்துக்கு ஊறு விளைக்கும் செயல்களை முறியடிக்கும் முயற்சிகள் எதுவாயினும் அமரரின்பங்களிப்பு இல்லாத நிகழ்வுகளாய் இருக்கவில்லை. தானுண்டு தன்

குடும்பமுண்டு என்னும் மன நிலையில் வாழ்ந்து பழக்கப்பட்ட அரச ஊழியர்கள் மத்தியில் தன் பணிவு - துணிவு - நட்பு போன்ற குணாம்சங்களினால் அவர்கள் உள்ளத்தை வென்று - மனநிலையை மாற்றி தமிழர்தம் உரிமைப் போராட்ட சக்தியான தமிழரசுக் கட்சியின் விசுவாசிகளாக மாற்றினார். தமிழ் இன போராட்ட உணர்வுகளுடன் உறவாடச் செய்தார். அவரது உள்ளத்தில் மேலோங்கி நின்ற தமிழ் இன உணர்வு வெள்ளம், பின்விளைவுகள் எதையும் சிந்திக்க விடவில்லை. அதற்கு மாறாக எந்தச் சோதனையையும் சந்திக்கும் மன வலிமையை அவருக்கு ஊட்டியது.

அவரது முயற்சியால் பல பேரினக் குடியேற்றங்கள் தடுக்கப் பட்டதோடு முதலிக்குளம் - வேப்பங்குளம் இளைஞர் திட்டம், அன்புவழிபுரம், செல்வவிநாயகபுரம் - பாலையூற்று போன்ற நகர விரிவுத்திட்டங்களை உருவாக்கவும் - அமுல்படுத்தவும் திரு. சி. வன்னியசிங்கம் (பாராளுமன்ற உறுப்பினர்) அவர்கட்கு உறுதுணையாக இருந்தார். சுவர் இருந்தால்தான் சித்திரம் வரையலாம் என்னும் சித்தாந்தத்தைக் கொண்ட அமரர், தமிழினம் வாழ வேண்டுமானால் தமிழ்மண் காக்கப்பட வேண்டும் எனவும், தமிழ் மண் காத்து தாயகம் மீட்போம் எனவும் சொல்லாலும், செயலாலும் முச்சாலும் வாழ்ந்தார்.

சிங்கள மொழிச்சட்டம் அமுலாக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, தமிழ் அரச ஊழியர்கள் பலவாறும் பாதிக்கப்பட்டபோது அவர்களுக்காகக் குரல் கொடுக்கவும் - நீதி கேட்கவும் - பரிசாரம் காணவும் அவ்ஊழியர்கள் சார்ந்திருந்த தொழிற்சங்கங்கள் எதுவும் முன்வராது மெளனம் சாதித்த வேளையில், தமிழ் ஊழியர் நலம் காக்க - உரிமை பேண மொழிவழித் தொழிற்சங்கத்தின் தேவை ஏற்பட்டது. அத்தேவையின் பேரில் உருவாக்கப்பட்ட அரசாங்க எழுதுவினைஞர் சங்கம் வளர் - வலிமை பெற அமரர் ஆற்றிய பங்கு அளவிடற்கரியது. அச்சங்கத்தைத் தொடர்ந்து உருவாக்கப்பட்ட தமிழ்ப்பேசும் அரசாங்க பொது ஊழியர் சங்கம், துறைமுக நாவாய் இயக்குனர் கழகம், இலங்கைத் துறைமுகத் தொழிலாளர் கழகம் போன்ற தொழிற்சங்கங்களின் வளர்ச்சிக்கும் - வழிநடத்தலுக்கும் போராட்டங்களுக்கும் முழுமையான பங்காற்றினார். குறிப்பாக திருகோணமலைத் துறைமுக ஆதிக்கம் பெரும் பான்மையினத்தின் பெருச்சாளித்தன்மைக்கு இரையாகி எதிர்காலம் கேள்விக்குறியாக இருந்த இருண்ட கால வேளையில் நடாத்தப் பட்ட மரண பயங்கர போராட்ட நடவடிக்கைகளில் அவரது மதி

றுப்பமும், ஊக்குவிப்பும் - ஆக்கமானப் பங்களிப்பும் நீங்காத நினைவுகளாகவே இருக்கும்.

பேரினவாத சக்திகள் பாராளுமன்றத்தில் தமக்கிருந்த அகர பலத்தால் சிங்கள அரசு கரும மொழிச் சட்டத்தை நிறைவேற்றிய போதிலும் அதனைத் தமிழ் மக்கள் தங்கள் முழுப்பலம் கொண்டு எதிர்த்து நின்ற வேளை, அரசாங்கத் தமிழ் ஊழியர் தம் பங்களிப்பாக - சிங்கள மொழிச் சட்டத்தை எதிர்த்து நீதிமன்றத்தில் தொடுத்த வழக்கும் - அதன் தீர்ப்பும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இவ்வழக்குச் செலவுக்கான நிதிவளத்தை ஈட்டிக் கொள்ளவும் - இது தொடர்பான பணிகளிலும் அமரர் தன் உயிரோடு இணைந்த உணர்வு பூர்வமான உழைப்பினை நல்கிய பான்மை வியக்கத்தக்கதாகும்.

ஆண்டுகள் தோறும் நடைபெறும் திருவிழாக்கள் போல் முறைக்கு முறை அரங்கேறும் இனக்கலவரங்களால் தமிழினம் பாதிக்கப்படும் சந்தர்ப்பங்களிலெல்லாம் அமரரின் உள்ளம் அழுது கொண்டே இருக்கும். அக்காலங்களில் அவர் தன்னை மறந்த நிலையில் செயல்படுவார். 1983ல் நடந்தேறிய இனக்கலவரத்தால் திருக்கோணமலை சந்தைப்பகுதி தமிழர் சஞ்சாரத்துக்கு சவாலாக அமைந்து - மக்கள் உணவுப்பொருட்கள் இல்லாது அல்லோலகல் லோலப்பட்டபோது அவர்கள் தேவையை நிறைவுசெய்ய - சந்தையில் இருந்த சண்டாளர்களின் கொட்டத்தை அடக்க - பணியவைக்க "கனகம்பில்" காணியில் தனியானதோர் சந்தையை ஆரம்பித்து - நிர்வகித்து சரித்திரம் படைத்தவர்களில் அமரரும் ஒருவர் என்பதை எண்ணும்போது, நெருக்கடியான அக்காலகட்டத்தில் படை அதிகாரிகளின் பயமுறுத்தல்களுக்கெல்லாம் அவர் முகம்கொடுத்த முறை பற்றி நினைக்க மெய் சிலிர்க்கின்றது. தத்தளித்துத் தமிழினம் திக்குத் திசை தெரியாதிருக்கும் இன்றைய நிலையில் அமரர் மாணிக்கசபாபதியின் இழப்பு ஈடுசெய்ய முடியாதது. அவர் வழி நின்று செயல்பட ஆயிரமாயிரம் பேர் தேவை. அவரின் தொண்டும் - கொள்கையும் நம்மை வழி நடத்தட்டும். அவர் குடும்பத்தை கோணேசர் பெருமான் வழி நடத்தட்டும்.

இவ்வண்ணம்,

க. கணேசன்

தம்பலகாமம்.

மனிதருள் மாணிக்கம்

“உள்ளத்தால் பொய்யா தொழுகின் உலகத்தார்
உள்ளத்து ளெல்லாம் உள்”

(ஒருவன் தன் உள்ளமறிய பொய் இல்லாமல் நடப்பானானால் அத்தகையவன் உலகத்தாரின் உள்ளங்களில் இருப்பானாவான்.)

என்னும் திருக்குறளுக்கு இலக்கணமாக வாழ்ந்தவர், எங்கள் எல்லோருடைய உள்ளத்திலும் வீற்றிருக்கும் எங்கள் பேரன்பிற்கும் பெருமதிப்புக்குமுரிய திரு. மாணிக்கசபாபதி ஐயா அவர்கள்.

ஐயா, எல்லோருடனும் சாதிமத பேதமின்றிப் பழகுபவர். அவர்களுடைய நன்மை தீமைகளில், இன்ப துன்பங்களில் கலந்து கொள்பவர். எல்லா வைபவங்களிலும் தவறாது சமூகமளிப்பவர். அவர்களுக்குத் தன்னாலியன்ற உதவிகளை, ஆலோசனைகளை வழிவகைகளை வழங்குபவர். வைத்தியசாலைக்கு அடிக்கடி சென்று நோயாளிகளைத் தரிசித்து ஆவன செய்து ஆறுதலளிப்பவர். அவரைக் கண்டமாத்திரத்திலேயே ஐயா வருகிறார் எங்கள் துயர் தீரும் என்று எல்லோரும் பூரிப்படைவர்.

மனிதப் பிறவி கிடைத்தற்கரியது. இதன் நோக்கம், கடவுளை மனிதரிடம் கண்டு-மக்கள் சேவையே மகேஸ்வரபூஜை என்று உணர்ந்து-இறைபணி புரிந்து-இறைவனை அடைதலே என்று வாழ்ந்தார். தன் அறிவையும், சிந்தனையையும், உழைப்பையும் மக்களுக்காக அர்ப்பணித்தார். காசு பணத்தை, காணிபூமியை, வீடுவாசலை அவர் தேடவில்லை. ஏழைகளின் நல் வாழ்வையும், அவர்களின் அன்பையும் தேடினார். ஏழைகளின் சிரிப்பைக் கண்டு மனநிறைவு பெற்றார்.

திருக்கோணமலை மண் திருக்கோணமலை மக்களுக்கு உரியது, அது அவர்களுடைய பாரம்பரியச் சொத்து என்று அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையுடன் உழைத்தார். காணி பூமிகளின் விபரங்கள் அவரது மூளையில் இடம்பிடித்திருந்தன. இவ்விபரங்களை வரலாற்று ரீதியாக இனிச் சொல்பவர் யார்? திருக்கோணமலை

மண் பறிபோவதை அவரால் சகிக்க முடியவில்லை. அதற்காக மேலிடம் வரை எழுதிப் போராடினார். சிலவற்றில் வெற்றியும் கண்டார். “பெற்றதாயும் பிறந்த பொன்னாடும் நற்றவ வானினும் நனி சிறந்தவையே” என்று பாரதி முழங்கியதை நாம் மறந்தது போல் அவர் மறக்கவில்லை.

அக்கிரமங்கள், கொடுமைகள், வன்செயல்களைக் கண்டு மனங் கொதித்தார். அவற்றைக் களைந்து அமைதியை, சமாதானத்தை நிலைநாட்ட என்றும் பாடுபட்டார். எந்த அதிகாரிகளையும் நேரில் கண்டு ஆவன செய்வார்.

தன் சுகத்தை, தன் செளகரியத்தை, வசதியான வாழ்வை அவர் விரும்பவில்லை. எளிமையாக, சிக்கனமாக, முன்மாதிரியாக வாழ்ந்தார். இதனால் நாளடைவில் மக்களின் உள்ளங்களில் உறைந்து விட்டார். இதனால் ஐயர் மனிதருள் மாணிக்கமாகப் பிரகாசிக்கிறார். “தோன்றிற் புகழோடு தோன்றுக” என்ற வள்ளுவர் வாக்குப்படி புகழோடு வாழ்ந்தார்; இறைபணி புரிந்தார், இறைவனடி சேர்ந்தார்.

ஐயாவுக்கு நாம் செய்யும் நன்றிக்கடன் அவர் விட்டுச் சென்ற பணிகளைத் தொட்டுத் தொடர்வதேயாகும். அவ்வாறு பணியாற்ற நாம் முயலுவோம். ஐயாவின் பிரிவால் வருந்தும் மனைவி, மக்கள், உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள் பொதுமக்கள் எல்லோரும் ஆறுதலடையவும், ஐயாவின் ஆத்மா சாந்தியடையவும் எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திப்போம்.

இன்பமே சூழ்க! எல்லோரும் வாழ்க!

35. சாரதா வீதி.
திருக்கோணமலை.
21-5-93.

பொ. கந்தையா
காந்தி ஆசிரியர்.

திருகோணமலையில் கூட்டுறவு இயக்கத்தை உயர்த்தியவர்

— கே. மகாலிங்கம் —

(இளைப்பாறிய கூட்டுறவு பரிசோதகர்)

ஆதி மனிதனுடைய வாழ்க்கை கூட்டுறவின் அடிப்படையிலே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. கூட்டுறவின் பரிணாம வளர்ச்சியை, இன்று கூட்டுறவுத் துறையோடு மக்கள் வாழ்வு இரண்டறக் கலந்து பின்னிப் பிணைக்கப்பட்டிருப்பதன் மூலம் அறியலாம்.

மனித சமுதாயத்தின் வாழ்வு மேம்படவும், சிறக்கவும் கூட்டுறவு ஒவ்வொரு துறைகளிலும் முதன்மை பெற்றிருப்பதைக் காண முடிகிறது.

கூட்டுறவு நாட்டின் உயர்வு என்பதில் நம்பிக்கை வைத்து திருகோணமலையின் கூட்டுறவு அபிவிருத்திக்கு முன்னின்று உழைத்த கூட்டுறவாளர்களுள் அமரர் மாணிக்கசபாபதியும் ஒருவராவர். அவர் தான் வாழ்ந்துவந்த திருகோணமலை நகர 1ம், 2ம், 3ம் வட்டாரப்பகுதியில் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலையை ஸ்தாபித்து அதன் கௌரவ செயலாளர் ஆகவும், அதன் பின் அதன் தலைவராகவும் பதவியேற்று அதன் உன்னத வளர்ச்சிக்கு ஊன்றுகோலாக விளங்கினார். திருக்கோணமலையின் கூட்டுறவுத்துறையின் முன்னோடிகளான முன்னைநாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ந. இ. இராஜவரோதயம், முகாந்திரம் சி. முத்துக்குமாரு ஆகியோர்களுடன் இணைந்து கூட்டுறவுத்துறையை உயர்த்தினார். தற்போதுள்ள கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் இரு மாடிக் கட்டிடத்தை நிர்மாணிப்பதிலும் சங்கங்களை ஒன்றுசேர்த்து ஒரே அமைப்பாக உருவாக்குவதிலும் அமரருக்கு நிறையப் பங்கு இருந்தது. அத்தோடு திருகோணமலை அரசு ஊழியர்களின் கூட்டுறவுச் சிக்கனக் கடனுதவிச் சங்கத்தையும் ஸ்தாபித்து அதன் நிர்வாக சபை உறுப்பினராகவும் செயலாற்றினார்.

அவர் கூட்டுறவுத் துறையில் காட்டிய ஆர்வம், அக்கறை, உழைப்பு காரணமாக திருக்கோணமலைக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் இயக்குனராகவும் தலைவராகவும் பணியாற்றும்படியான பக்குவப் பட்டிருந்தார். அவரது நிர்வாகத்தின்போது சங்கத்தை மேன் நிலைக்குக் கொண்டுவந்து பல புதுமைகளை நிலைநாட்டினார். திறமையான ஊழியர்களின் மேற்படிப்புக்கான புலமைப்பரிசில் திட்டத்தை வகுத்து - அது நிறைவேய்திட முழுமையாக உழைத்தார். அவர் காலத்தில் கூட்டுறவுச் சங்கத்தால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட திருக்கோணமலை தளவைத்தியசாலை சிற்றுண்டிச்சாலையின் மக்கள் பணி மனதை விட்டகலாததாகும். அவர் கண்ட கனவான அந்திய கால சேவை இன்று சங்கத்தால் திறம்பட ஆரம்பித்து பாரிய சேவையைத் திருக்கோணமலைக்கு வழங்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

சோதனை மிகுந்த காலத்திலெல்லாம் கூட்டுறவுத்துறை மூலம் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு அவர் பாரிய பணியினை வழங்கினார். குறிப்பாக 1983ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட அசம்பாவிதங்களின் போதும் தான் இயக்குனர் சபை உறுப்பினராக இல்லாதவிடத்தும், அப்போதைய இயக்குனர் சபை உறுப்பினர்களுக்கு ஆலோசனை வழங்குவதிலும், அகதிகளாக வந்த பொதுமக்களுக்கு உதவுவதிலும் ஆற்றிய சேவை அளப்பரியது.

இத்தகைய ஒரு கூட்டுறவு சமூக சேவகரின் மறைவு ஒரு பேரிழப்பாகும். அவர் பூதவுடல் மறைந்தாலும் - அவர் கூட்டுறவு இயக்கத்துக்கு ஆற்றிய சேவை பசுமரத்தாணி போல் மக்கள் மனதில் நிலைத்து நிற்கும் என்பது திண்ணம்.

ஆதிக்க வெறியை அனுமதிக்காத அடலேறு!

ஆதரவின்றி அலைந்தோரை அரவணைத்து - நீதிக்காய் குரல் கொடுத்து - தீதறு செயல்புரிந்து - சாதனைபல செய்து - நாதனாய் நின்று - நானிலத்தில் நம்மினத்தின் காவலனாய், நாசகார சக்திகளின் காலனாய் வாழ்ந்து, இன்று எம்மை வேதனையில் வீழ்த்தி-வேகும் தீயில் அலியவிட்டு - சோதனையையும் - சோகத்தையும் சொந்த உடமையாக்கிவிட்டு, அமைதியாக, யாருக்கும் அல்லல் தராது - தானும் அவஸ்தைக்கு ஆளாகாது, காலையிலே துயில் நீங்கி - காலைக்கடள் முடித்து - பாலும் குடித்து, ஓலை வந்ததை உணர்ந்து, ஒரு வேளை ஓய்வெடுக்கிறேன் எனக்கூறிக் கண்முடிய கோமகன் மீளாத்துயில் கொண்டு ஆறாத் துயரத்தில் ஆழ்த்தி விட்டார்.

அன்று - கதிர்காம யாத்திரையின் போது, நிறைமாதக் கற்பிணியாம் செல்லம்மா பாலவினாயகம் அவர்கள், மாணிக்க கங்கையிலே நீராடும் வேளை, பிரசவ வேதனை ஏற்பட்டு காணிக்கையாகப் பெற்றெடுத்த காரணத்தால், மாணிக்கசபாபதி என நாமம் பெற்று மனிதருள் மாணிக்கமாகவும், சமுதாயத்தில் சபாபதியாகவும், பேருக்கு ஏற்ப பெருமையுடன் வாழ்ந்தார்.

நிலக்கிழார் குடும்பத்தில் முளைத்து, அளவில்லா செல்வத்தில் திளைத்து, பழுதில்லா கல்வி முடித்து, குலம் வாழ - கோடிப்பணி புரிய அரச ஊழியராய் வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தவர். அங்கு ஆதிக்க வெறி கொண்டோரின் அடாத செயல் கண்டு, ஆமையாய் - ஊமையாய் - எடுப்பார் கைப்பாவையாய் இருக்காது - தன் ஆற்றுப்பணி தெரிந்து - பிணி தீர்க்கும் வழி அறிந்து அமைதியாய் - ஆரவாரமின்றி, அறிவுடனும் - ஆண்மையுடனும் செயல்பட்டார்: அடுக்காத செயல்தன்னை மிடுக்காக முறியடித்தார்.

மண் காத்தல் தமிழர் கண்காத்தல் எனவும், மொழியும்-கலையும் அழியும் நிலை நீங்க, வழியும் - வாய்க்காலும், தமிழ்மண் துளியும் தருக்கர் கைமாறாது காப்பதே எனவும், நிலம் காத்தால் - தமிழர் கண் காக்கப்படும் எனவும், நோயையும் - நோய்க்கான கார

ணத்தையும் அறிந்து காரியமாற்றியமையால்தான் திருகோணமலையின் காணிகள் பற்றியும் - காணிப் பிரச்சினைகள் பற்றியும் பூரண அறிவும் - தெளிவும் கொண்டவராக விளங்கினார்.

திருகோணமலையின் பால் அவருக்கிருந்த நீங்காத பற்றும் - நிலையான உணர்வும் - ஒவ்வொரு அங்குலக் காணியையும் அறிந்து கொள்ளும் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தியது. அவருக்கு காணியின் பால் இருந்த அறிவையும் - ஆற்றலையும் அனுபவத்தையும் திருகோணமலை அரச அதிபராக கடமையாற்றிய திரு. திஸ்ஸ தெய்வேந்திரா அவர்களின் 30.04.1976 ம் திகதிய இரகசிய விதந்துரையில் Mr. P. Manickabapathy is an officer with an excellent and unrivalled Knowledge of all aspects of Land work as well as the district. He is intelligent and well informed, above all he is a walking reference Library of land problems in Trincomalee.

எனக் குறிப்பிட்டதன் மூலம் விளங்கிக் கொள்ள முடிகிறது. இந்த மேலான ஆற்றலினாலும், சமயோசித நடவடிக்கைகளாலும் அன்னை தமிழ்ப் பூமி அடுத்தவர் கைமாற இருந்த ஆபத்துக்களை தடுத்து, தான் சார்ந்த அரசியல் கட்சி தலைமையின் துணை கொண்டு நிறைவேற்றி வைத்து, முதலிக்குளம் - வேப்பங்குளம் - அன்புவழிபுரம் - செல்வநாயகபுரம் - வெல்வேரி, பன்குளம், இராஜவரோதயநகர், பாலம் போட்டாறு - பாரதிபுரம் - செல்வநகர் - தங்கநகர், பாலையூற்று - சித்துலாற்று - உவர்மலை - பாண்மதவாச்சி - மேன்காமம் கவாட்டிக்குடா - தஞ்சாவூர் போன்ற குடியேற்றங்கள், தமிழ்மணம் வீசி தாயகக் காப்புப் பணியை பறைசாற்றி நிற்கின்றன. அரச ஊழியனாக இருந்து கொண்டு - ஆட்சியாளர்களின் எடுபிடிகளால் அகரவேகத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தாயக கபனீகரத் திட்டத்தை அவரால்தான் அடையாளம் காணவும், மாற்றுத் திட்டத்தை உருவாக்கவும் முடிந்தது.

பஞ்சணைமெத்தையிலே படுத்து, பட்டும் - கனகாம்பரமும் உடுத்து நெய்ச்சாதம் உண்டு, நினைத்தபடி வாழ வாய்ப்புக்கள் இருந்தும் அவ்வழியை எண்ணிப்பாராதவர், நேர்மையுடன் - ஓர் மையுடன் தார்மீகப் பணியாற்றியவர், தான் சார்ந்த கொள்கையில் நின்று மாறாதவர், யார் மீதும் காறி உமிழாதவர் சேர்ந்து கெடுப்போருடன் சேராதவர், ஊரார் சொத்திலே உலைவைப்போர் எல்லாம் நீறாவர் என்பதிலே நிலையானவர், அடுத்தவர் துயர் கண்டு ஆறாதவர், பாடையிலே படுத்தாலும் பணியாற்ற வேண்டுமென்ற துடிப்பானவர், தன்னை நாடி வருவோரின் நலிவுகற்ற நடுநிசியிலும் நற் பணியாற்றியவர். பிறர் தேவையறிந்து தேடிச் சென்று கோடிப்பணி புரிவதிலே கொள்ளையின்பம் கொண்டவர் ஏழையின் கிரிப்பிலே இறைவனைக் கண்டவர். எல்லோர் இடத்திலும் அன்பை விதைத்தவர். அன்பு இல்லார் இடத்தில் இரக்கம் பூண்டவர்.

குலையாத கொள்ளையும் - கொலை வாளின் கூருக்கு அஞ்சாத தன்மையும் - விலை போகாத உறுதியும் கொண்டு வீட்டுக்கும் மேலாக நலிவடைந்து நிற்கும் நாட்டையும் - நற்றமிழ் இனத்தையும் நேசித்தார். அதன் மேம்பாட்டுக்காக உழைத்தார். அதனால்தான், 1977 ஆவணி அமளியின் போது சாவினைத் தவிர்க்க எண்ணி - உயிரைத்தவிர இழப்பதற்கு எதுவுமே இல்லை என்னும் ஏதிலிகளாக, திருக்கோணமலை வந்து சேர்ந்த மலையக ஏழைக்குடும்பங்களை தான் சார்ந்த அரசியல் தலைமைக்குத் துணையாக நின்று குடியமர்த்தினார் அதனைப் பொறுக்க மாட்டாத ஆட்சியாளர்களால் அவர் பணியை முடக்கி அம்பாறைக்கு இடமாற்றம் செய்யப்பட்டார். திருக்கோணமலையின் பால் தனக்கிருந்த பாசத்துக்கும் தமிழ் நிலம் காக்கும் பணியில் தன் பங்களிப்பைச் செய்வதற்கும் தடையாக இருந்த அரசு உத்தியோகத்தைத் தூக்கி எறிந்து விட்டு நாளைய வாழ்வுக்கு நாலு சதம் கையில் இல்லாத நிலையில், பத்து விரல்களையும் விரித்தபடி வெறுங்கையோடு வெளியேறினார், தன்மான உணர்வுடன் தன்னைப் பொதுப் பணியில் இணைத்துக் கொண்டார். திருக்கோணமலையின் நலத்துக்கும் வளத்துக்கும் ஆற்ற வேண்டிய பணியினை இனங்கண்டு செயற்பட்ட கர்மவீரர் அவர்.

1977ல் அரங்கேறிய இனக்கலவரம் பற்றி 'சன்சோனி' ஆணைக்குழு மேற்கொண்ட விசாரணைக்கு, காலம் சென்ற 'தமிழ் அகதிகள் புனர்வாழ்வுக் சமூக'த் தலைவர் திரு. கந்தசாமி. காலம் சென்ற சட்டத்தரணி சிவா இராசரெட்டினம், சட்டத்தரணிகளான அண்டலூட் மணிவாசகர், சிவராஜசிங்கம், முன்னால் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களான இரா. சம்பந்தன். அ. தங்கத்துரை ஆகியோருடன் இணைந்து ஊணையும் உறக்கத்தையும் மறந்து, ஓய்வின்றி நல்கிய உழைப்பு மறக்க முடியாதது.

ஒதுக்கப்பட்ட தமிழினத்தின் விடிவுக்காக உதயமான தமிழரசுக் கட்சியில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டவர். தந்தை செல்வாவின் பாசறையில் வளர்ந்த கொள்கைக் குன்றவர். திரு. வன்னியசிங்கம், டாக்டர் நாகநாதன் - திரு. இராஜவரோதயம் போன்றழத்த தலைவர்களின் நம்பிக்கைக்குரியவர். தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் உறுதிமிக்க தொண்டன். எஃதுள்ளம் கொண்ட இளைஞர்களின் வழிகாட்டி இனவிடுதலைப் போராட்ட நடவடிக்கைகளில் அவர் ஒரு படகோட்டி.

மனச்சாட்சி வழி நின்று செயற்பட்டார். மறைவாக எதையுமே பேச மாட்டார். இன ஆட்சி செய்கின்ற இந் நாட்டில், அடையாள அட்டை அறிமுகமான போது - அடிமைத் தனத்தின் அத்தாட்சிச் சின்னம் இது. இதனால் ஆபத்து தமிழனுக்கு - அடிவயிற்றில் தீபற்றும் செயலும் இது என எகிறிக்குதித்து எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்தினார். இறக்கும் வரை அடையாள அட்டை எடுக்காது பிடிவாதமாக நின்றார். தன் பிறப்புரிமையை நிலைநாட்டிச் சென்றார்.

காலமெல்லாம் பணி செய்து கிடப்பதே என் கடன் என்னும் மூச்சோடு வாழ்ந்தவர் - தன் பணி சிறக்கவும், தன்மானம் - தமிழ் மானம் நிலைக்கவும், தமிழர் போராட்டம் தளைக்கவும், அவர் கண்ட, அவர் சேவையைப் பெற்றுக் கொண்ட, குளக்கோட்டான் இந்து இளைஞர் மன்றம், பாரதி விவசாயக் கூட்டுறவுச் சங்கம், திருக்கோணமலை முன்னேற்றக் கழகம், திருக்கோணமலை அபி வீருத்திச் சங்கம், திருக்கோணமலை தமிழ் இலக்கிய ஒன்றியம். முத்தமிழ் மன்றம், திருக்கோணமலை வரியிறுப்பாளர் சங்கம் போன்ற அமைப்புகள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

பயிருக்கு மழையாக - தயிருக்க உறைமோராக - வயலுக்கு எரு வாக வளர்ந்து வரும் செடிக்குக் கொம்பாக - தன் இனத்தின் வாழ் விலும் - வளத்திலும் பங்கு கொண்டவர். வேதனையிலும் சோதனையிலும் சுமைதாங்கியானவர். பேச்சுரிமையற்று - மூச்சுவிடவே அஞ்சி நின்று காட்சிப் பொருளாக மனிதகுலம் கண்கலங்கிக் கதியிழந்து நின்ற இறுதிக்காலத்தில் குறை துடைக்க குறிப்பறிந்து பணி செய்ய சமாதானக் குழுவின் தலைவராய் பொறுப்பேற்று பொறுமையுடன் ஆற்றிய சேவை பெருமையுடையது.

திருக்கோணமலையின் தொன்மை விளங்க - அதன்பால் தமிழர் ஆதிபத்தியம் துலங்க திருக்கோணேஸ்வரத்தின் வரலாறு - புனிதம் காக்கப்பட வேண்டுமென்பதில் கண்ணுங் கருத்துமாய் இருந்தவர்; கடைசிவரை உழைத்தவர். உள்ளத்தில் ஊற்றெடுத்த இந்த உணர்வு வெள்ளம், வற்றாத ஜீவநதியாய் வழிந்தோடி நின்றமையாற் தான் 07.04.93 'ஐலண்ட்' நாளிதழில் 'Dr மெரண்டா' என்பவரால் கோணேஸ்வரம் புராதன கோயிலில்ல. அது 1948க்கிப் பின் உரு கப்பட்டதொன்று என்று தப்பும் தவறுமாக, எழுதப்பட்ட கட்டுரைக்கு மறுப்பும் - விளக்கமும் எழுதி தன் மன எழுச்சியை வெளிப்படுத்தினார். இறப்பதற்கு முன்னால் இறுதியாக எழுதிய இக் கடிதம் அவர் மனக்குறிப்பை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியது.

அநியாயத்தை எதிர்த்து, நில அபகரிப்பைத் தடுத்தது, கனியாத உள்ளத்தைக் கனியவைத்து கொள்கைக்காகக் காராக்கிரகம் செல்லவும் முன்னின்று, துணிபாக, துன்பங்கள் எதுவரினும் தலை குனியாது, உரிமைப் போரில் தணியாத தாகங்கொண்டு பணிவாக - பண்பாக பழுதில்லா பணி செய்தவரின் இழப்பு ஈடு செய்ய முடியாதது. இனியாருளர் இவர் பணிக்கு என நனிவாக, தனியாக ஏங்க வைத்துவிட்டு, எம்மையெல்லாம் செய்வதறியாத நிலையில் தேங்க வைத்துவிட்டு ஒங்கு புகழோடு உலகத்தால் ஓய்வெடுத்துச் சென்று விட்ட அன்னவருக்கு எங்கள் அஞ்சலியைக் கண்ணீரால் செலுத்துகிறோம். ஆன்மா அமைதிபெற அவர் வழியைத் தோடர்ந்திடுவோம்.

திருக்கோணமலை முன்னேற்றக் கழகம்.

சிவமயம்

ஆத்தி குடி

உரையுடன்

காப்பு

ஆத்தி குடி யமர்ந்த தேவனை
ஏத்தி யேத்தித் தொழுவோ மியாமே.

ஆத்தி-திருவாத்திப் பூமாலையை; குடி-தரிப்பவராகிய சிவபெருமான், அமர்ந்த-விரும்பிய, தேவனை-பிள்ளையாகிய விநாயகக் கடவுளை, ஏத்தி ஏத்தி-துதித்துத் துதித்து, தொழுவோம்-வணங்குவோம், யாம்-நாங்கள்; என்றவாறு.

அறஞ்செய விரும்பு.

அறம்-தருமத்தை.
விரும்பு-நீ ஆசைகொள்ளு.

செய-செய்தற்கு,
1

ஆறுவது சினம்.

ஆறுவது-(உன்னுள்ளே)
சினம்-கோபமே ஆம்.

தணிய வேண்டுவது,
2

இயல்வது கரவேல்.

இயல்வது-(கொடுப்பதற்கு)

கரவேல்-(நீ வறுமையினாலே யாசிப்பவர்களுக்கு) ஐனி யாதே.

இசைவதை,
3

ஈவது விலக்கேல்.

ஈவது-(தருமத்தைக் குறித்து ஒருவருக்கு ஒருவர்) கொடுப்பதை, விலக்கேல்-நீ தடுக்காதே. 4

உடையது விளம்பேல்.

உடையது-(உனக்கு) உள்ள பொருளை, விளம்பேல்-நீ மற்றவர் அறியும்படி) சொல்லாதே. 5

ஊக்கமது கைவிடேல்.

ஊக்கமது-(செய் தொழிலில்) மனஞ் சோராமையை, கைவிடேல்-நீ கைவிடாதே. 6

எண்ணெழுத் திகழேல்.

எண்-கணித நூலையும், எழுத்து-இலக்கண நூலையும், இகழேல்-நீ இகழ்ந்து தள்ளாதே. 7

ஏற்ப திகழ்ச்சி.

ஏற்பது-(ஒருவரிடத்திலே போய்) இரப்பது, இகழ்ச்சி-பழிப்பாகும். 8

ஐய மிட்டுண்.

ஐயம்-பிச்சையை, இட்டு- (இரப்பவர்களுக்குக்) கொடுத்து, உண்-நீயும் உண். 9

ஒப்புர வெழுகு.

ஒப்புரவு-உலக நடையை அறிந்து, ஒழுகு-நீ அந்த வழியிலே) நட. 10

ஒதுவ தொழியேல்.

ஒதுவது-(அறிவு நூல்களை) வாசிப்பதை, ஒழியேல்-(நீ மரணபரியந்தம்) விடாதே. 11

ஒளவியம் பேசேல்.

ஒளவியம்-பொறாமை வார்த்தைகளை, பேசேல்-நீ பேசாது. 12

அஃகஞ் சுருக்கேல்.

அஃகம்-தானியத்தை, சுருக்கேல்-(அதிக இலாபத்துக் காகக்) குறையாதே. 13

கண்டொன்று சொல்லேல்.

கண்டு-(ஒன்றைக்) கண்டு, ஒன்று-வேறொன்றை, சொல்லேல்-(நீ சாட்சியாகும்போது) சொல்லாதே. [கண்டபடியே சொல் என்பது கருத்து.] 14

ஙப்போல் வளை.

ஙப்போல்-ஙகரம் (தான் பிரயோசனமுள்ளதாய் இருந்து தன் வருக்கத்தைத் தழுவுதல்) போல, வளை-(நீ பிரயோசனமுள்ளவனாயிருந்து உன் இனத்தைத்) தழுவு.

ஙகரமானது அங்ஙனம் இங்ஙனம் உங்ஙனம் என்று சொல்லுக்குக் காரணமாய் வரும். அதின் வருக்கங்களாகிய நா நி நீ நு நெ நே நை நொ நேள நெள என்கின்ற பதினொன்றும் சொல்லுக்குக் காரணமாதல் இல்லை. ஆயினும் நகரத்தின் பொருட்டு இவைகளையும் நெடுங்கணக்கிலே வழங்குவார்கள். அதுபோலவே, நீ கல்வி செல்வங்களினாலே பிறருக்கு உதவி செய்வாயாயின், அவர் உன்னைத் தழுவுவதன்றி உன் பொருட்டு உன் இனத்தாரையும் தழுவுவார் என்பதாம். 15

சனி நீராடு.

சனி-சனிக்கிழமைதோறும், நீர்ஆடு-(எண்ணெய் இட்டுக்கொண்டு) நீரிலே தலை முழுகு, [புதன்கிழமையிலும் முழுகலாம்.] 16

ஞயம்பட வுரை.

ஞயம்பட-(பேசும் சொல்லிலே) இன்பம் விளையும்படி,
உரை-நீ பேசு. [நயம் என்பது ஞயம் எனப் போலியா
யிற்று.] 17

இடம்பட வீடெடேல்.

இடம்-இடமானது, பட-(அளவுக்கு மேற்பட்டு) வெறு
மையாய்க் கிடக்கும்படி, வீடு-வீட்டை, எடேல்-(நீ பெரி
தாகக்) கட்டாதே. 18

இணக்கமறிந் திணங்கு.

இணக்கம்-(சினேகிதத்துக்கு ஏதுவாகிய) நற்குண நற்
செய்கைகளை, அறிந்து-தெளிந்து. இணங்கு-(பின் ஒரு
வரோடு) சினேகஞ் செய். 19

தந்தைதாய்ப் பேண்.

தந்தை-(நீ உன்) பிதாவையும், தாய்-மாதாவையும்,
பேண்-(எப்பொழுதும் பூசித்துக்) காப்பாற்று. 20

நன்றி மறவேல்.

நன்றி-(ஒருவர் உனக்குச் செய்த) உபகாரத்தை;
மறவேல்-[நீ ஒருபோதும் மறவாதே.] 21

பருவத்தே பயிர்செய்.

பயிர்-பயிர்களை, பருவத்தே-(அது அது விளையும்)
பக்குவகாலத்திலே, செய்-(வேண்டும் முயற்சியிலே வழுவா
மல்) செய்.

பயிருக்கு வேண்டும் முயற்சிகளாவன; உழுதல், எரு
இடுதல், களை பிடுங்கல், நீர் பாய்ச்சல், காத்தல் என்கிற
ஐந்துமாம். 22

மன்றுபறித் துண்ணேல்.

மன்று-தருமசபையில் இருந்துகொண்டு, பறித்து-
(வழக்குத் தீர்ப்புக்கு வரும் குடிகளுடைய பொருளைக்)
கவர்ந்து, உண்ணேல்-நீ சீவனம் பண்ணாதே. 23

இயல்பலாதன செயேல்.

இயல்புஅலாதன-(தருமநூலுக்குப்) பொருத்தமல்லாத
வைகளை, செயேல்-நீ செய்யாதே. 24

அரவ மாட்டேல்.

அரவம்-(நஞ்சுடைய) பாம்புகளை, ஆட்டேல், நீ
பிடித்து ஆட்டாதே. 25

இலவம்பஞ்சிற் றுயில்.

இலவம் பஞ்சில்-இலவம் பஞ்சு மெத்தையில்,
துயில் - நீ நித்திரை கொள். 26

வஞ்சகம் பேசேல்.

வஞ்சகம் - கபட வார்த்தைகளை, பேசேல் நீ
பேசாதே. 27

அழகலா தனசெயேல்.

அழகு அலாதன - (நீ துன்பப்பட வந்த காலத்தும்)
இழிவுள்ள செயல்களை, செயேல் - செய்யாதே.

அழகுடையன உயர்வுள்ள செயல்கள். ஆதலால்,
அழகலாதன இழிவுள்ள செயல்கள் என்பதாம். 28

இளமையிற் கல்.

இளமையில் - இளமைப் பிராயத்திலே, கல் - (நீ
வித்தையை விரும்பிக்) சுற்றுக்கொள். 29

அறனை மறவேல்.

அறனை - தருமத்தை, மறவேல் - (நீ ஒரு போதும்)
மறவாதே. 30

அனந்த லாடேல்.

அனந்தல் - நித்திரையை, ஆடேல் - (நீ அதிகமாகச்)
செய்யாதே. [அனந்தல் - கள் மடக்கமுமாம்.] 31

கடிவது மற.

கடிவது - (ஒருவரைச்) சினந்து பேசுவதை, மற - நீ
மறந்துவிடு. 32

காப்பது விரதம்.

காப்பது - (உயிர்களுக்குத் திங்கு செய்யாமல்) அவர்
களைக் காப்பாற்றுவதே, விரதம் - விரதமாம். 33

கீழமைப் படவாழ்.

கீழமைப்பட - (உன்னிடத்தில் உள்ள பொருள்
பிறருக்கு) உரிமைப்படும்படி, வாழ் - நீ வாழு. 34

கீழமை யகற்று.

கீழமை - கீழமையாகிய குணத்தை, அகற்று - நீ நீக்கு.

குணமது கைவிடேல்.

குணமது - (மேலாகிய) குணத்தை, கைவிடேல் - நீ
விட்டுவிடாதே. 36

கூடிப் பிரியேல்.

கூடி - (நல்வரோடு) சிநேகித்து, பிரியேல் - (நீ பின்
அவரை விட்டு) நீங்காதே. 37

கெடுப்ப தொழி.

கெடுப்பது - (பிறருக்குக்) கேடு செய்வதை, ஒழி - நீ விட்டுவிடு. 38

கேள்வி முயல்

கேள்வி-(கற்றவர் சொல்லும் நூற்பொருளைக்) கேட்ப தற்கு, முயல்-நீ முயற்சி செய். 39

கைவினை கரவேல்

கைவினை - (உனக்குத் தெரிந்த) கைத்தொழிலை, கர வேல்-(நீ மற்றவர்களுக்கு) ஒளியாதே. 40

கொள்ளை விரும்பேல்.

கொள்ளை-(பிறருடைய பொருளைக்) கொள்ளையிடு தற்கு, விரும்பேல்-நீ ஆசைப்படாதே. 41

கோதாட் தொழி.

கோது-குற்றம் பொருந்திய, ஆட்டு-விளையாட்டை, ஒழி-நீ நீக்கு. 42

சக்கர நெறிநில்

சக்கர நெறி-(அரசனுடைய ஆஞ்ஞையாகிய) சக்கரம் செல்லும் வழியிலே, நில்-நீ அடங்கி நில், [அரசனுடைய கட்டளைக்கு அமைந்து நட என்பது கருத்து.] 43

சான்றோ ரினத்திரு.

சான்றோர்-அறிவினாலே நிறைந்தவர்களுடைய, இனத்து-கூட்டத்திலே, இரு-(நீ எந்நாளும் சேர்ந்து)இரு 44

சித்திரம் பேசேல்.

சித்திரம்-மெய்ப்போலத் தோன்றும் பொய் மொழிகளை பேசேல்-நீ பேசாதே. 45

சீர்மை மறவேல்.

சீர்மை-புகழுக்கு ஏதுவாகிய குணத்தை, மறவேல்-நீ மறந்து விடாதே. 46

சுளிக்கச் சொல்லேல்.

சுளிக்க-(கேட்பவர்) கோபிக்கும்படியாக, சொல்லேல்-
(நீ ஒன்றையும்) பேசாதே. 47

சூது விரும்பேல்.

சூது-சூதாடலை, விரும்பேல் - (நீ ஒருபோதும்) விரும்
பாதே 48

செய்வன திருந்தச்செய்.

செய்வன-செய்யும் காரியங்களை, திருந்த - செவ்வை
யாக. செய்-நீ செய். 49

சேரிட மறிந்துசேர்.

சேர் இடம்-அடையத்தகும் (நன்மைகிய) இடத்தை,
அறிந்து-தெரிந்து, சேர்-நீ அடை. 50

சையெதைத் திரியேல்.

சை என-(பெரியோர் உன்னைச்) சீ என்று அருவருக்
கும்படி திரியேல்-(நீ துட்டனாய்த் திரியாதே. 51

சொற்சொர்வு படேல்.

சொல்-நீ பிறரோடு பேசும்) சொற்களிலே, சொர்வு
படேல்-மறதிடப் பேசாதே. [சொல்ல வேண்டுவதை மற
வாமற் சொல் என்பது கருத்து.] 52

சோம்பித் திரியேல்,

சோம்பி-[நீ செய்ய வேண்டும் முயற்சியைச் செய்யாமல்]
சோம்பல் கொண்டு, திரியேல்-[விணாகத்] திரியாதே. 53

தக்கோ னெனத்திரி.

தக்கோன் என-[உன்னைப் பெரியோர்கள்] யோக்கி
யன் என்று புகழும்படி, திரி-நீ திரி 54

தானமது விரும்பு.

தானமது - [சற்பாத்திரங்களிலே]தானம் செய்தலை,
விரும்பு-நீ விரும்பு. 55

திருமாலுக் கடிமைச்செய்.

திருமாலுக்கு-விஷ்ணுவுக்கு, அடிமை செய்-தொண்டு செய்.

56

தீவினை யகற்று.

தீவினை-பாவச் செயல்களை, அகற்று-நீ செய்யாமல் நீக்கு.

57

துன்பத்திற் கிடங்கொடேல்.

துன்பத்திற்கு - [தொழிலைச் செய்யும்போது முயற்சியினாலே வரும் சரீரப் பிரயாசத்தால் ஆகிய] துன்பத்துக்கு, இடங் கொடேல்- [சிறிதாயினும், இடங் கொடாதே. [அத் துன்பத்தை இன்பமென்று கொண்டு முயற்சியை விடாது செய் என்பது கருத்து.]

58

தூக்கி வினைசெய்

தூக்கி-[முடிக்கும் உபாயத்தை] ஆராய்ந்து, வினை-ஒரு தொழிலை, செய்-[நீ அதன் பின்பு] செய்.

59

தெய்வ மிகழேல்.

தெய்வம் - கடவுளை, இகழேல் - [நீ மறந்தாயினும்] இகழாதே.

60

தேசத்தோ டொத்துவாழ்.

தேசத்தோடு-[நீ வசிக்கும்] தேசத்திலுள்ளவர்களுடனே ஒத்து-[பகையில்லாமல்] ஒற்றுமையாய், வாழ்-வாழு.

61

தையல்சொற் கேளேல்.

தையல் - (உன்) மனைவியுடைய, சொல் - சொல்லை; கேளேல்-நீ கேட்டு நடவாதே.

62

தொன்மை மறவேல்.

தொன்மை-பழைமையாகிய சிநேகிதத்தை, மறவேல்-நீ மறந்துவிடாதே,

63

தோற்பன தொடரேல்.

தோற்பன - தோல்வியடையக்கூடிய வழக்கு களி லே,
தொடரேல் - நீ சம்பந்தப்படாதே. 64

நன்மைக் கடைப்பிடி

நன்மை-புண்ணியத்தையே, கடைப்பிடி- [நீ விடாமல்]
உறுதியாகப் பிடி. 65

நாடொப் பனசெய்.

நாடு-உன் நாட்டில் உள்ளோர் பலரும், ஒப்பன-ஒத்
துக்கொள்ளத்தக்க நல்ல காரியங்களை, செய்-நீ செய். 66

நிலையிற் பிரியேல்.

நிலையில் - [நீ நிற்கின்ற உயர்ந்த] நிலையிலே நின்று,
பிரியேல்-[ஒரு போதும்] நீங்காதே. 67

நீர்விளை யாடேல்

நீர்-[ஆழம் உள்ள] நீரிலே, விளையாடேல்-நீ [நீந்தி]
விளையாடாதே. 68

நுண்மை நுகரேல்.

நுண்மை - [நோயைத் தருகிற] சிற்றுண்டிகளை, நுக
ரேல் - நீ உண்ணாதே. 69

நூல்பல கல்.

நூல் பல - [அறிவை வளர்க்கின்ற] நூல்கள் பலவற்றை
யும், கல் - நீ கற்றுக்கொள். 70

நெற்பயிர் விளை.

நெற் பயிர் - நெல்லுப் பயிரை, விளை - [நீ வேண்டிய
முயற்சி செய்து] விளைவி. 71

நேர்பட வொழுகு.

நேர்பட - [உன் ஒழுக்கம் கோணாமல்] செவ்வைப்பட,
ஒழுகு - நீ நட. 72

நைவினை நணுகேல்.

நை-[பிறர்] கெடத்தக்க, வினை - தீவினைகளை, நணுகேல் - [நீ ஒருபோதும்] செய்யாதே. 73

நொய்ய வுரையேல்.

நொய்ய-[பயன் இல்லாத] அற்ப வார்த்தைகளை, உரையேல்-[நீ ஒருபொழுதும்] சொல்லாதே. 74

நோய்க் கிடங்கொடேல்.

நோய்க்கு-வியாதிகளுக்கு, இடங்கொடேல்- [அவபத்தியம் முதலானவைகளைச் செய்து] இடங்கொடாதே. 75

பழிப்பன பகரேல்.

பழிப்பன - [அறிவுடையவர்களாலே] பழிக்கப்படுவன வாகிய இழிசொற்களை, பகரேல் - நீ பேசாதே.

இழி சொற்களாவன : பொய், குறளை, கடுஞ் சொல், பயனில்சொல் எங்கிற நான்குமாம். 76

பாம்பொடு பழகேல்.

பாம்பொடு - [பால் கொடுத்தவருக்கும் விஷத்தைக் கொடுக்கிற] பாம்பைப் போல்பவர்களுடனே, பழகேல்-நீ சகவாசஞ் செய்யாதே. 77

பிழைபடச் சொல்லேல்.

பிழைபட-பிழைகள் உண்டாகும்படி, சொல்லேல்-[நீ ஒன்றையும்] பேசாதே. 78

பீடு பெறநில்.

பீடு-பெருமையை, பெற-பெறும்படியாக, நில்-நீ [நல்ல வாழ்விலே] நில். 79

புகழ்ந்தாரைப் போற்றிவாழ்.

புகழ்ந்தாரை-உன்னைத் துதிசெய்து அடுத்தவரை, போற்றி-[கைவிடாமற்] காப்பாற்றி, வாழ் - நீ வாழு. 80

பூமி திருத்தியுண்.

பூமி-உன் விளை நிலத்தை, திருத்தி-சீர்திருத்திப் பயிர் செய்து, உண் - நீ உண்ணு. 81

பெரியாரைத் துணைக்கொள்.

பெரியாரை-[அறிவிலேசிறந்த] பெரியோரை, துணைக்கொள்-உனக்குத் துணையாகப் பேணிக்கொள். 82

பேதைமை யகற்று.

பேதைமை-[பிறவிக்குக் காரணமாகிய] அஞ்ஞானத்தை அகற்று-[நீ மெஞ்ஞானத்தினாலே] போக்கு. 83

பையலோ டுணங்கேல்.

பையலோடு - சிறு பிள்ளையோடு, இணங்கேல் - நீ கூடாதே. 84

பொருடனைப் போற்றிவாழ்.

பொருள் தனை-திரவியத்தை, போற்றி-[மேன்மேலும் உயரும்படி] காத்து, வாழ்-நீ வாழு. 85

போர்த்தொழில் புரியேல்.

போர்-சண்டையாகிய, தொழில்-தொழிலை, புரியேல்-நீ செய்யாதே. 86

மனந்தடு மாறேல்.

மனம்-மனசு, தடுமாறேல்-[யாதொரு விஷயத்திலும்] கலங்காதே. 87

மாற்றானுக் கிடங்கொடேல்.

மாற்றானுக்கு - பகைவனுக்கு, இடங்கொடேல் [உன்னை நெருங்கிப் பின் வருந்தும்படியாக நீ] இடங்கொடாதே. 88

மிகைபடச் சொல்லேல்

மிகைபட - [சொற்கள் சுருங்காமல்] அதிகப்படும்படி, சொல்லேல்-நீ சொல்லாதே. 89

மீதூண் விரும்பேல்

மீது ஊண்-அதிக போசனத்துக்கு, விரும்பேல்-நீ ஆசைப்
படாதே, 90

முனைமுகத்து நில்வேல்.

முனைமுகத்து சண்டை முகத்திலே, நில்வேல்-[நீ போய்]
நில்லாதே. 91

முர்க்கரோ டிணங்கேல்.

முர்க்கரோடு-அறிவில்லாதவர்களுடனே, இணங்கேல் -
நீ சினேகம் பண்ணாதே. 92

மெல்லினல்லா டோள்சேர்.

மெல்-மெல்லிய, இல்-[உன்] மனையாட்டியாகிய, நல்
லாள்-பெண்ணினுடைய, தோள்-தோள்களையே, சேர் - நீ
சேர்.

இதனாலே, பிறர் மனைவியர், பரத்தையர் என்கிற
இவர்களை ஒருபோதும் விரும்பாதே என்பது பெறப்படும்.

மேன்மக்கள் சொற்கேள்.

மேன்மக்கள் - மேன்மையாகிய மனிதருடைய, சொல்-
சொல்லை, கேள் - நீ கேட்டு நட. 94

மைவிழியார் மனையகல்.

மை விழியார்-மைதீட்டிய கண்களையுடைய வேசிகளது
மனை - வீட்டை, அகல் - [நீ ஒருபோதும் கிட்டாமல்]
அகன்று போ. 95

மொழிவ தறமொழி.

மொழிவது-சொல்லப்படும் பொருளை, அற - [சந்தே
கம்] நீங்கும்படி, மொழி - நீ சொல்லு. 96

மோகத்தை முனி.

மோகத்தை - [நிலையில்லாத பொருள்களின் மேலதா
கிய] ஆசையை, முனி-கோபித்து விலக்கு. 97

வல்லமை பேசேல்.

வல்லமை- [உன்னுடைய] சாமர்த்தியத்தை, பேசேல்-
[நீ புகழ்ந்து] பேசாதே. 98

வாதுமுற் கூறேல்.

வாது-வாதுகளை, முன்-[பெரியோர்] முன்னே,கூறேல்-
நீ பேசாதே. 99

வித்தை விரும்பு.

வித்தை-கல்விப் பொருளை, விரும்பு-நீ விரும்பு. 100
வீடு பெறநில்.

வீடு-மோகூத்தை, பெற - அடையும்படி, நில் - [அதற்
குரிய ஞான வழியிலே] நில். 101

உத்தம னாயிரு.

உத்தமனாய்-[நற்குண நற்செய்கைகளினாலே எல்லாரி
லும்] மேலானவனாகி, இரு-நீ இரு. 102

ஊருடன் கூடிவாழ்.

ஊருடன் - ஊரவர்களுடனே, கூடி - [சுபாசுப கன்மங்
களிலே] அளாவி, வாழ்-நீ வாழு. 103

வெட்டெனப் பேசேல்.

வெட்டு என-கத்தி வெட்டைப் போல, பேசேல் - [ஒருவ
ரோடுங் கடினமாகப்] பேசாதே.

வேண்டி வினையெயேல்

வேண்டி - [யாதொரு பிரயோசனத்தை] விரும்பி,
வினை - தீவினையை, செயேல் - [நீ ஒருவனுக்கும்] செய்
யாதே 105

வைகறைத் துயிலெழு.

வைகறை - [நீ தினந்தோறும்] விடியற்காலத்திலே,
துயில் எழு-நித்திரையை விட்டு எழுந்திரு.

ஒன்னாரைத் தேறேல்.

ஒன்னாரை-பகைவர்களை, தேறேல்-(நீ ஒரு போதும்)
நம்பாதே. 107

ஓரஞ் சொல்லேல்.

ஓரம்-பகஷ்பாதத்தை, சொல்லேல்- [நீ யாதொரு வழக்
கிலும்] பேசாதே. 108

கொன்றை வேந்தன்

உரையுடன்

காப்பு

கொன்றை வேந்தன் செல்வ னடியினை
என்று மேத்தித் தொழுவோ மியாமே.

கொன்றை-கொன்றைப்பூ மாலையைச் சூடிய, வேந்தன் - சிவ பெருமானுக்கு, செல்வன்-குமாரனாகிய விநாயகக் கடவுளுடைய, அடிஇணை - பாதங்களிரண்டையும், என்றும்-எந்நாளும், ஏத்தி-
- துதிசெய்து. தொழுவோம் -வணங்குவோம். யாம்-
நாங்கள்.

அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்

அன்னையும்-தாயும், பிதாவும் - தகப்பனும், முன் - முன்னே,
அறி-காணப்பட்ட, தெய்வம்.தெய்வங்களாவார். 1

ஆலயந் தொழுவது சாலவும் நன்று

ஆலயம்-கோயிலுக்குப் போய், தொழுவது-கடவுளை வணங்கு
வது, சாலவும்-மிகவும், நன்று-நல்லது. 2

இல்லற மல்லது நல்லற மன்று

இல்லறம்-மனையாளோடு கூடிச் செய்யும் அறமானது, நல்
அறம்-எளிதிற் செய்யத்தகும் அறமாகும், அல்லது-இல்லறமல்லாத
துறவறமானது, அன்று-எளிதிற் செய்யத்தகும் அறமன்றாகும். 3

ஈயார் தேட்டைத் தீயார் கொள்வர்

ஈயார்-கொடாதவருடைய, தேட்டை-சம்பாத்தியத்தை, தீயார்
-(கள்வர் முதலிய) தீயவர், கொள்வர்-அபகரிப்பார்; 4

உண்டி சுருங்குதல் பெண்டிர்க் கழகு

உண்டி-போசனம், சுருங்குதல்-(அளவிற) குறைதல், பெண்டிர்க்கு பெண்களுக்கு, அழகு-அழகாகும். 5

ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன் கெடும்

ஊருடன்-(தான் இருக்கும்) ஊராருடன், பகைக்கின்-(ஒருவன்) விரோதித்தால், வேருடன்-(தன்) வமிசத்துடன், கெடும்-(அவன்) கெடுவான். 6

எண்ணு மெழுத்துங் கண்ணெனத் தகும்

எண்ணும்-கணிதநூலும், எழுத்தும் - இலக்கணநூலும், கண் எனத் தகும்-(மனிதருக்கு) இரண்டு கண்களென்று சொல்லப்படும். 7

ஏவா மக்கன் மூவா மருந்து

ஏவா-(பெற்றவர் இதைச் செய் என்று) ஏவுவதற்கு முன் குறிப்பறிந்து செய்கிற, மக்கள்-பிள்ளைகள், மூவா மருந்து -(அப் பெற்றவருக்குத்) தேவாமிர்தம் போல்வர். 8

ஐயம் புகினும் செய்வன செய்

ஐயம்புகினும்- பிச்சையெடுத்தாலும், செய்வன செய்யத்தகும் சுருமங்களை, செய்-நீ (விடாது) செய். 9

ஒருவனைப் பற்றி ஓரகத் திரு

ஒருவனை -(நற்குணமுடைய) ஒருவனை, பற்றி-(துணையாகப்) பற்றிக்கொண்டு, ஓரகத்து-ஓரிடத்திலே தானே, இரு-(நீ எப்போதும்) வாசம் பண்ணு. 10

ஓதலி னன்றே வேதியர்க் கொழுக்கம்

வேதியர்க்கு-பிராமணருக்கு, ஒழுக்கம்-ஆசாரமானது, ஓதலின் -(வேதம்) ஓதலினும், நன்று-நல்லது. 11

ஔவியம் பேசுத லாகத்திறி கழிவு

ஔவியம்-பொறாமை வார்த்தைகளை, பேசுதல் - (ஒருவன்) பேசுதல், ஆக்கத்திற்கு-(அவன்) செல்வத்துக்கு, அழிவு - கேட்டைத் தருவதாகும். 12

அஃகமுங் காசஞ் சிக்கெனத் தேடு

அஃகமும்-தானியத்தையும், காசம்-திரவியத்தையும், சிக்கெனத் தேடு-நீ வீண்செலவு செய்யாமற் சம்பாதி. 13

கற்பெனப் படுவது சொற்றிறம் பாமை

கற்பு எனப்படுவது-(பெண்களுக்குக்) கற்பென்று சொல்லப்படுவது, சொல்-(கணவர்) சொல்லுக்கு, திறம்பாமை-தப்பி நடவாமையாம்.

14

காவல் தானே பாவையர்க் கழகு

காவல் தானே - (கற்புக்கு அழிவு வராமல் தம்மைக்) காத்துக் கொள்வதுதானே. பாவையர்க்கு-பெண்களுக்கு, அழகு-அழகாகும்.

கிட்டா தாயின் வெட்டென மற.

கிட்டாது ஆயின் - (இச்சித்த ஒரு பொருள்), கிடையாதானால், வெட்டென - சிக்கிரத்திலே தானே, மற - (அப்பொருளை) மறந்து விடு.

16

கீழோ ராயினுந் தாழ வுரை

கீழோர் ஆயினும்-(கேட்பவர் உனக்குக்) கீழ்ப்பட்டவராயிருந்தாலும், தாழ (உன் சொல்) வணக்கமுடையதாய் இருக்கும்படி, உரை - (நீ அவருடன்) பேசு.

17

குற்றம் பார்க்கிற சுற்ற மில்லை.

குற்றம்-குற்றங்களை, பார்க்கின்-(ஆராய்ந்து) பார்த்தால், சுற்றம்-உறவாவோர், இல்லை-(ஒருவரும்)இல்லை.

கூரம் பாயினும் வீரியம் பேசேல்

கூர் அம்பு ஆயினும் - (உன் கையிலிருக்கிறது) கூர்மை பொருந்திய அம்பானாலும், வீரியம் - வீரத் தன்மையை, பேசேல் - (நீ வீணாகப்) பேசாதே.

19

கெடுவது செய்யின் விடுவது கருமம்

கெடுவது-கெடுவதை, செய்யின்-(தன் சிநேகிதன்) செய்தால், விடுவது - (அவன் சிநேகத்தை) விடுவதே, கருமம் - (விவேகிக்கு) நற்செய்கையாம்.

20

கேட்டி லுறுதி கூட்டு முடைமை

கேட்டில்-(கைப்பொருள்) இழந்த காலத்திலே, உறுதி-மனந் தளராமை, உடைமை-முன்போல அப் பொருளுடையனாந் தன்மையை, கூட்டும் - சேர்க்கும்.

21

கைப்பொரு டன்னின் மெய்ப்பொருள் கல்வி

கைப்பொருள் தன்னின் - கையிலிருக்கின்ற பொருளைப் பார் க்கிலும், மெய்ப்பொருள் - அழியாத பொருளாவது, கல்வி-கல்வியே யாம். 22

கொற்றவ னறித லுற்றிடத் துதவி

கொற்றவன் - அரசனானவன், அறிதல் - (ஒருவனை) அறிந் திருத்தல், உற்ற இடத்து - (அவனுக்கு ஆபத்து) வந்த இடத்து, உதவி - உதவியாகும். 23

கோட்செவிச் குறளை காற்றுட னெருப்பு

கோட்செவி - கோள் கேட்குங் குணத்தோனுடைய காதிலே, குறளை-(பிறர்மேல் ஒருவன் வந்து சொன்ன) கோளானது. காற்று டன் - காற்றுடனே சேர்ந்த, நெருப்பு - நெருப்பைப் போல மூளும். 24

கௌவை சொல்லி னெவ்வருக்கும் பகை

கௌவை-(பிறர்மேலே) பழிச் சொல்லுகளை, சொல்லின்-(ஒரு வன்) சொல்லினால், எவ்வருக்கும் - எல்லாருக்கும், பகை - அவன் பகையாவான். 25

சந்ததிக் கழகு வந்திசெய் யாமை

சந்ததிக்கு-தன்வமிசம் பெருகுதற்கு, அழகு - அழகாவது, வந்தி- மலடியாக, செய்யாமை - செய்யாமல் (தன் மனையாளோடு) கூடி வாழ்தலாம். 26

சான்றோ ரென்னை ஈன்றோட் கழகு

சான்றோர் என்கை - (தன் புத்திரரைக்) கல்வியறிவால் நிறைந் தோர் என்று (சுற்றவர்) சொல்லுகிறது, ஈன்றோட்கு - பெற்றவ னுக்கு, அழகு - அழகாகும். 27

சிவத்தைப் பேணிற் றவத்துக் கழகு

சிவத்தை - (முதற் பொருளாகிய) பரம சிவத்தை, பேணின் - (ஒருவன்) வழிபட்டால், தவத்திற்கு-அவன செய்யும் தவத்திற்கு, அழகு-அழகாம். 28

ஈரைத் தேடி னேரைத் தேடு

ஈரை-சொள்கியத்தை, தேடின்-(உனக்குத்) தேடுவாயானால், ஏரை-பயிரிடுந் தொழிலை, தேடு-ந் தேடிக்கொள்ளு. 29

சுற்றத்திற் கழகு சூழ விருத்தல்

சுற்றத்திற்கு-உறவினருக்கு, அழகு-அழகாவது, சூழ - (சுபாசுப கருமங்களிலே பலரும் வந்து) சூழ, இருத்தல் - (சமீபங்களிலே) சூழியிருக்கையாகும்.

30

சூதும் வாதும் வேதனை செய்யும்

சூதும்-சூதாடுதலும், வாதும்-தருக்கம் பேசுதலும், வேதனை-வருத்தத்தை, செய்யும்-உண்டாக்கும்-

31

செய்தவ மறந்தாற் கைதவ மாளும்

செய்தவம்-செய்யுந் தவத்தை, மறந்தால் - (ஒருவன்) மறந்தால், கைதவம்-பொய்யாகிய அஞ்ஞானமானது, ஆளும்-(அவனை அடிமை கொண்டு) ஆளும்.

32

சேமம் புகினும் யாமத் துறங்கு

சேமம்-காவற் கூடத்திலே, புகினும்-போய் (ஒருவேலையும் இல்லாமல்) இருந்தாலும், யாமத்து-ஏழரை நாழிகைக்குப் பின், உறங்கு - நீ நித்திரை பண்ணு.

33

சையொத் திருந்தா லைய மிட்டுண்

சை ஒத்து இருந்தால்-பொருள் ஒத்திருந்தால், ஐயம் இட்டு - பிச்சை இட்டு, உண்-நீயும் உண்ணு. (சை-பொருள்.)

34

சொக்க ரென்பவ ரத்தம் பெறுவர்

சொக்கர் என்பவர்-பொன்னுடையவர் என்று சொல்லப்படுவோர், அத்தம்-(அறமும் இன்பமுமாகிய மற்றைப்) புருஷார்த்தங்களையும், பெறுவர்-பெறுவார்.(சொக்கு-பொன்.)

35

சோம்ப ரென்பவர் தேம்பித் திரிவர்

சோம்பர் என்பவர்-சோம்பலுடையவர் என்று சொல்லப்படுவோர், தேம்பி - (வறுமையினால்) வருந்தி, திரிவர் - (இரந்து) திரிவார்.

36

தந்தைசொன் மிக்க மந்திர மில்லை

தந்தை-பிதாவினுடைய, சொல்-சொல்லுக்கு, மிக்க-மேற்பட்ட மந்திரம்-(பலனைத் தரும்) மந்திரமானது, இல்லை-(ஒருவனுக்கு எந்நூலிலும்) இல்லை.

37

தாயிற் சிறந்தொரு கோயிலு மில்லை

தாயின் - மாதாவைப் பார்க்கிலும், சிறந்த - சிறப்புப் பொருந்திய, ஒரு கோயிலும் - ஒரு ஆலயமும், இல்லை - (ஒருவனுக்கு எங்கும்) இல்லை. 38

திரைகட லோடியுந் திரவியந் தேடு

திரைகடல் - அலைபொருந்திய கடலிலே, ஓடியும் - (தோணியேறித் தூரதேசங்களிற்) போயானாலும், திரவியம் - திரவியத்தை, தேடு - நீ சம்பாதி. 39

திராக் கோபம் போரா முடியும்

திரா - நீங்காத, கோபம் - கோபமானது, போரா - (பின்பு) சண்டையாக, முடியும் - முடிந்து விடும். 40

துடியாப் பெண்டிர் மடியி னெரும்பு

துடியா - (தன் கணவனுக்குத் துன்பம் வந்தபோது) மனம் பதையாத, பெண்டிர் - பெண்கள், மடியில் - (அவர்) வயிற்றில், நெரும்பு - அக்கினிக்கு ஒப்பாவார். 41

தூற்றும் பெண்டிர் கூற்றெனத் தரும்

தூற்றும் - (தங்கணவன்மேற் குற்றஞ் சொல்லித்) தூற்றுகிற, பெண்டிர் - பெண்களை, கூற்று எனத் தரும் - (அவனுக்கு) யமன் என்று எண்ணத் தரும். 42

தெய்வஞ் சீறிந் கைதவ மாளும்

தெய்வம் - தெய்வமானது, சீறின் - (ஒருவனைக்) கோபித்தால், கைதவம் - (அவனுக்குக்) கைகூடியிருந்த தவமும், மாளும் - (பயன் கொடாமல்) அழியும். 43

தேடா தழிக்கிற் பாடா முடியும்

தேடாது - (ஒருவன்வருந்திச்) சம்பாதியாமல், அழிக்கின் - (இருக்கிற பொருள்களைச்) செலவழித்தால், பாடா முடியும் - (அவனுக்குப்) பின் வருத்தமாக முடியும். 44

தையும் மாசியும் வையகத் துறங்கு

தையும்-தைமாதத்திலும், மாசி-மாசி மாதத்திலும், வை அகத்து- (பனி வருத்தந்தராத) வைக்கோலினால் வேய்ந்த வீட்டிலே, உறங்கு- நீ நித்திரை செய். 45

தொழுதாண் சுணையி னுழுதா னினிது

தொழுது - (ஒருவரைச்) சேவித்து, ஊண் - உண்ணும் உணவினது, சுணையின்-சுவையைப் பார்க்கிலும், உழுது-உழுது பயிர் செய்து, ஊண் - உண்ணும் உணவின் சுவை, இனிது - இன்பந் தருவதாகும். 46

தோழ னோடு மேழைமே பேசேல்

தோழனோடும் - (உன்) சினேகிதனோடாயினும், ஏழைமை - (உனக்கு இருக்கின்ற) சிறுமையை, பேசேல்-(நீ எப்படிப்பட்ட வேளையிலும் பேசாதே, 47

நல்லிணக்க மல்ல தல்லற் படுத்தும்

நல் இணக்கம் அல்லது - நல்ல சகவாசம் அல்லாதது, அல்லல் - துன்பத்தையே, படுத்தும் - உண்டாக்கும். 48

நாடெங்கும் வாழக் கேடொன்று மில்லை

நாடு எங்கும்-தேசமெங்கும், வாழ செழித்திருக்குமாயின்-கேடு ஒன்றும் - (திருட்டு முதலாகிய) கேடொன்றும்- இல்லை - இல்லையாம். 49

நிற்கக் கற்றல் சொற்றிறம் பாமை

நிற்க - (ஒருவன் தகுதியான வழியில்) நிலை பெறும்படி, கற்றல் - கற்றலாவது, சொல்-(தான் சொல்லும்) சொல்லுகளிலே, திறம் பாமை - (ஒருபோதும்) தப்பி நடவாமையாம். 50

நீரகம் பொருந்திய லூரகத் திரு

நீர் - நீர்வளமானது, அகம் - தனக்குள்ளே, பொருந்திய - (மழையில்லாத பஞ்சத்திலும்)அமைந்த, ஊரகத்து - ஊரிவிடத்தே, இரு-நீ குடியிரு. 51

நுண்ணிய கருமமு மெண்ணித் துணி

நுண்ணிய - சிறிய, கருமமும் - தொழிலையும், எண்ணி - முடிக்கும் வழியை நன்றாக ஆலோசித்து, துணி - (நீ பின்பு அதைச்) செய்யத் துணி. 52

நூன்முறை தெரிந்து சேலத் தொழுகு

நூல் - தருமநூலிலே சொல்லப்பட்ட, முறை - (விதிகளின்) முறையை, தெரிந்து - அறிந்து, சேலத்து - நல்லொழுக்க வழியில், தொழுகு - நீ நட. 53

நெஞ்சை யொளித்தொரு வஞ்சக மில்லை

நெஞ்சை - (தம்முடைய) மனசுக்கு, ஒளித்த - மறைக்கப்பட்ட, ஒரு வஞ்சகம் - யாதொருவஞ்சனையும், இல்லை - (யாவரிடத்திலும்) இல்லையாம். 54

நேரா நோன்பு சீரா காது

நேரா - (மனசினால்) உடன்படாத, நோன்பு - தவமானது, சீர் ஆகாது - சீர்பெற முடியாது. 55

நைபவ ரெனினும் நொய்ய ஷரையேல்

நைபவர் எனினும் - (கேட்போர் எதிர்ப்பேசாமல்) வருந்துவோராயினும், நொய்ய-அற்ப வார்த்தைகளை, உரையேல் - நீ சொல்லாதே. 56

நொய்யவ ரென்பவர் வெய்யவ ராவர்

நொய்யவர் என்பவர் - (உருவத்தினாலே) சிறியவர் என்று இகழ்படுவோரும், வெய்யவர் ஆவர் - செய்காரியத்தால் யாவரும் விரும்புங் குணத்தையுடையவராவார். 57

நோன்பென் பதுவே கொன்றுதின் னாமை

நோன்பு என்பது - தவம் என்று சொல்லப்படுவது, கொன்று - (ஒரு சேவனை) வதை செய்து, தின்னாமை - (அதன் மாமிசத்தை) தின்னாமையேயாம். 58

பண்ணிய பயிரிற் புண்ணியந் தெரியும்

பண்ணிய - (ஒருவன்) செய்த, பயிரில் - விளைவினாலும் விளைவின்மையினாலும், புண்ணியம் - (அவனிடத்தே) புண்ணியம் இருத்தலும் இல்லாமையும், தெரியும் - அறியப்படும். 59

பாலோ டாயினுங் கால பறிந்துண்

பாலோடு ஆயினும் - பாலோடு கூடிய அன்னத்தை உண்டாலும், காலம் அறிந்து - (உண்ணத் தரும்) காலத்தை அறிந்து உண்டு (நீ அதை) உண்ணு. 60

பிறன்மனை புகாமை அறமெனத் தரும்

பிறன் - பிறனுடைய, மனை - மனையாளிடத்தில், புகாமை - (இச்சித்துப்) போகாமையே, அறம் எனத்தரும் - (எல்லாத் தருமங்களினும் உயர்ந்த) தருமம் என்று சொல்லத் தரும். 61

பீரம் பேணி பாரந் தாங்கும்

பீரம் பேணி-முலைப்பால் குறைவற உண்டு வளர்ந்தவன், பாரம்-பாரமான சமையை, தாங்கும் - சுமப்பான். (அது போவ முன்னே காரணங்களைக் குறைவறக் கொண்டவன் பின்னே பெரியகாரியங்களையும் வருத்தமின்றி முடிப்பான்.) 62

புலையும் கொலையும் களவுந் தவிர்

புலையும் - புலால் உண்ணுதலையும், கொலையும் - சீவ வதை செய்தலையும், களவு - பிறர் பொருளைத் திருடுதலையும், தவிர் - (நீ செய்யாது) ஒழித்துவிடு. 63

பூரியோர்க் கில்லை சீரிய வெழுக்கம்

பூரியோர்க்கு - கீழ்மக்களுக்கு, சீரிய - சிறப்பாகிய, ஒழுக்கம் - நடையானது, இல்லை - (உண்டாதல்) இல்லையாம். 64

பெற்றோர்க் கில்லை சுற்றமும் சினமும்

பெற்றோர்க்கு - (மெய்ஞ்ஞானத்தைப்) பெற்றவர்க்கு, சுற்றமும்-உறவினர்மேல் ஆசையும், சினமும் - (மற்றவர்மேல்) வெறுப்பும், இல்லை - இல்லையாகும். 65

பேதைமை யென்பது மாதர்க் கணிகலம்

பேதைமை என்பது - மடம் என்று சொல்லப்படுங் குணமானது, மாதர்க்கு - பெண்களுக்கு, அணிகலம் - ஆபரணமாகும். 66

மடம் - அறிந்தும் அறியார்போன் றிருத்தல்

பையக் சென்றால் வையந் தாங்கும்

பைய - மெள்ள, சென்றால் - (ஒருவன் தகுதியான வழியிலே) நடந்தால், வையம் - பூமியிலுள்ளோர். தாங்கும் - (அவனை) மேலாகக் கொள்வர். 67

பொல்லாங் கென்பவை யெல்லாந் தவிர்

பொல்லாங்கு என்பவை - தீங்குகள் என்று சொல்லப்பட்டவைகளாகிய, எல்லாம் - எல்லாவற்றையும், தவிர் - (நீ செய்யாது) ஒழித்துவிடு. 68

போனக மென்பது தானுழந் துண்டல்

போனகம் என்பது - போசனம் என்று சொல்லப்படுவது, தான் உழந்து தான் பிரயாசைப்பட்டுச் சம்பாதித்து, உண்டல் - உண்ணுதலாம். 66

மருந்தே யாயினும் விருந்தோ னே

மருந்தே ஆயினும் - (உண்ணப்படுவது கிடைத்தற்கரிய) தேவா மிர்தமேயானாலும், விருந்தோடு - (வந்த) விருந்தாளிகளோடு கூடி, உண் - நீ உண்ணு. 70

மாரி யல்லது காரிய மீல்லை

மாரியல்லது - மாரியினால் அல்லாமல், காரியம் - யாதொரு காரியமும், இல்லை - யாருக்கும் நடப்பது இல்லை. 71

மின்னுக் கெல்லாம் பின்னுக்கு மழை

மின்னுக்கு எல்லாம்-வானத்தில் காணப்பட்ட மின்னலுக்கு எல்லாம் பின்னுக்கு மழை-(அப்பொழுதுமழையில்லையாயினும்) பின்னே மழை உண்டாகும். (அதுபோல ஒருவனிடத்திலே காணப்பட்ட நல்ல முயற்சிகளுக்கெல்லாம் அப்போது பயன் இல்லையாயினும் பின்னே பயன் உண்டாகும்.) 72

மீகாம னில்லா மரக்கல மோடாது

மீகாமன் - தன்னை ஓட்டத்தக்க மாலுமி, இல்லா - இல்லாத, மரக்கலம் - தோணியானது, ஓடாது - கடலிலே செவ்வையாக ஓடாது. (அது போல நல்வழியில் நடத்தும் தலைவனில்லாத குடும்பமும் வேந்தனில்லா நாளும் முதலியன செவ்வையாக நடைபெறமாட்டாது.) 73

முற்பகல் செய்யிற் பிற்பகல் விளையும்

முற்பகல் - ஒரு முகூர்த்த காலத்தின் முன்பங்கிலே, செய்யின் - (பிறனுக்குத் தீங்கு) செய்தால், பிற்பகல் - அதன் பின்பங்கிலே, விளையும் - (செய்தவனுக்கு அத் தீங்கு தானே) உண்டாகும். பகல் - முகூர்த்தம். 74

முத்தோர் சொன்ன வார்த்தை யமிர்தம்

முத்தோர் (கல்வியறிவினாலே) முதிர்ந்தவர், சொன்ன - சொல்விய, வார்த்தை - வார்த்தையானது, அமிர்தம் - தேவாமிர்தத்தைப் போலும். 75

மெத்தையிற் படுத்தல் நித்திரைக் கழகு

மெத்தையில் - பஞ்சணையிலே, படுத்தல் - படுத்தலானது, நித்திரைக்கு - (ஒருவன் செய்கிற) நித்திரைக்கு, அழகு - அழகாகும். 76

மேழிச் செல்வங் கோழை படாது

மேழி - கலப்பை பிடித்து உழுது பயிர்செய்தலால் உண்டாகின்ற, செல்வம் - செல்வமானது, கோழை படாது - ஒருபோதும் குறைவை அடையாது. 77

மைவிழி யார்தம் மனையகன் றொழுது

மைவிழியார்தம் - மைதீட்டிய கண்ணையுடைய வேசிகளது, மனை - வீடுகளை, அகன்று ஒழுது - நீ அணுகாமலே விலகி நட 78

மொழிவது மறுக்கி னழிவது கருமம்

மொழிவது - கற்றோர் சொல்லுகின்ற உபாயத்தை, மறுக்கின் - கேளாமற் செய்தால், கருமம் - (ஒருவன் செய்யுந்) தொழில், அழிவது - கெடுவதாகும். 79

மோன மென்பது ஞான வரம்பு

மோனம் என்பது - மௌன நிலை என்பது, ஞானம் - மெய்க்ஞானத்துக்கு, வரம்பு - எல்லையாகும். 80

வளவ னாயினு மளவறிந் தளித்துண்

வளவன் ஆயினும் - (சம்பத்திலே) சோழனுக்கு ஒப்பானவனாய் இருந்தாயானாலும், அளவு - (பொருள் வரவின்) அளவை, அறிந்து - தெரிந்து, அளித்து - கொடுத்து, உண் - அனுபவி. 81

வானஞ் சுருங்கிற் றானஞ் சுருங்கும்

வானம் - மழையானது, சுருங்கின் - பெய்தல் குறையுமாயின், தானம் - (சுற்பாத்திரருக்குக்) கொடுக்கிற கொடையும், சுருங்கும் - குறைவுபடும். 82

விருந்திலோர்க் கில்லை பொருந்திய வொழுக்கம்

விருந்து இல்லோர்க்கு - விருந்தினரை உபசரித்தல் இல்லாதவருக்கு, பொருந்திய - தாம் பொருந்திய, ஒழுக்கம் - இல்லறம், இல்லை - (இருந்ததாயினும்) இல்லாதவருக்குச் சமானமாகும். 83

வீரன் கேண்மை கூரம் பாகும்

வீரன் - வீரனுடைய, கேண்மை - சிநேகம் (ஒருவனுக்கு இருந்தால்), கூர் அம்பு ஆகும் - (அவனுக்கு அதுவே தன் பகையை வெல்லுவதற்குக்) கூர்மை பொருந்திய அம்பாகும். 84

உரவோ ரென்கை இரவா திருத்தல்

உரவோர் என்கை - வல்லவர் என்று சொல்லப் படுதல், இரவாது (தமக்குச் சிறுமைவந்த காலத்திலும் பிறரை) இரவாமல், இருத்தல் - இருக்கையாம். 85

ஊக்க முடைமை ஆக்கத்திற் கழகு

ஊக்கம் - (செய்தொழிலிலே) மனந் தளராமையை, உடைமை - (ஒருவன்) உடையனாதல், ஆக்கத்திற்கு - அவன் செல்வத்திற்கு, அழகு - அழகாகும். 86

வெள்ளைக் கில்லைக் கள்ளச் சிந்தை

வெள்ளைக்கு - கள்ளகமில்லாத பரிசுத்த குணமுடையவனிடத்து, கள்ளம் - வஞ்சனை பொருந்திய, சிந்தனை - நினைப்பானது, இல்லை - இல்லை. 87

வேந்தன் சிறி னாந்துணை யில்லை

வேந்தன் - அரசனானவன், சிறின் - ஒருவனைக் கோபித்தால், ஆம் - (அப்போது) அவனுக்கு (உதவி) ஆகின்ற, துணை - துணைவர், இல்லை - (ஒருவரும்) இல்லை. 88

வையந் தோறுந் தெய்வந் தொழு

வையந் தோறும் - பூமியிலுள்ள தலங்கள் தோறும் (போய்),
தெய்வம் - கடவுளை, தொழு - நீ தரிசித்து வணங்கு. 89

ஓத்த விடத்து நித்திரை கொள்

ஓத்த இடத்து - (மேடு பள்ளம் இல்லாமற்) சமமான இடத்
திலே, நித்திரை கொள் - நீ படுத்து நித்திரை கொள்ளு. 90

ஓதாதார்க் கில்லை உணர்வொடு மொழுக்கம்

ஓதாதார்க்கு - (அறிவு நூல்களைப்) படியாத வார்க்கு, உணர்
வொடும் - அறிவுடனே, ஒழுக்கம் - நல்ல நடையும், இல்லை -
(உண்டாதல்) இல்லை. 91

கொன்றைவேந்தன் முற்றிற்று

வெற்றிவேற்கை (நறுந்தொகை)

உரையுடன்

காப்பு

பிரணவப் பொருளாம் பெருந்தகை யைங்கரன்
சரணவற் புதமலர் தலைக்கணி வோமே.

பதவுரை : பிரணவப் பொருளாம் - பிரணவத்தின் பொருளாகிய, பெருந்தகை - பெரிய தகுதியையுடைய, ஐங்கரன் - ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயகக் கடவுளினது, அற்புத சரண்மலர் - அழகிய திருவடிகளாகிய தாமரைப் பூக்களை, தலைக்கு அணிவோம் - (யாம்) தலையிலே சூடுவோமாக என்றவாறு.

நூற்பயன்

வெற்றி வேற்கை வீர ராமன்
கொற்கை யாளி குலசே கரன்புகல்
நற்றமிழ் தெரிந்த நறுந்தொகை தன்னாற்
குற்றங் களவோர் குறைவிலா தவரே.

இ - ள் : கொற்கை ஆளி - கொற்கை என்கிற நகரத்தை ஆள்பவனும் குலசேகரன் - பாண்டிய குலத்திற்கு மகுடம் போல்பவனுமாகிய, வெற்றி வேல் கை - வெற்றியையுடைய வேலைக்கையிலே கொண்ட, வீர ராமன் புகல் - அதிவீரராமன் என்னும் இயற்பெயரையுடைய பாண்டியன் சொன்ன, நல் தமிழ் தெரிந்த - நல்ல தமிழில் ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட, நறுந்தொகை தன்னால் - நறுந்தொகை என்னும் நீதிமொழிகளாலே, குற்றம் களவோர் - குற்றங்களை நீக்குவோர், குறைவு இலாதவர் - குறைவில்லாதவர்களாவார், எ - று.

நூல்

எழுத்தறி வித்தவன் இறைவ னாவன்.

இ - ள் : எழுத்து அறிவித்தவன் - இலக்கண இலக்கிய நூல் களைக் கற்பித்த ஆசிரியன், இறைவன் ஆவன் - கடவுளைப்போல மதிக்கத்தக்கவனாவன், எ - று. 1

கல்விக் கழகு கசடற மொழிதல்.

இ - ள் : கல்விக்கு அழகு - ஒருவன் கற்ற கல்விக்கு அழகாவது, கசடு அற - குற்றம் நீங்கும்படி. மொழிதல் - சொல்லுதலாம், எ - று. 2

செல்வர்க் கழகு செழுங்கிளை தாங்குதல்.

இ - ள் : செல்வர்க்கு அழகு - செல்வமுடையவர்களுக்கு அழகாவது, செழுங்கிளை - செழுமையாகிய தஞ் சுற்றத்தாரை, தாங்கு தல் - பாதுகாத்தலாம், எ - று. 3

வேதியர்க் கழகு வேதமு மொழுக்கமும்.

இ - ள் : வேதியர்க்கு அழகு - பிராமணருக்கு அழகாவது, வேதமும் - வேதம் ஒதுதலும், ஒழுக்கமும் - நல்லொழுக்கத்திலே நின்றலுமாம், எ - று. 4

மன்னவர்க் கழகு செங்கோன் முறைமை.

இ - ள் : மன்னவர்க்கு அழகு - அரசருக்கு அழகாவது, செங்கோல் முறைமை - செங்கோல் முறைப்படி அரசு செய்தலாம், எ - று. 5

வைசியர்க் கழகு வளர்பொரு ளீட்டல்.

இ - ள் : வைசியர்க்கு அழகு - வணிகருக்கு அழகாவது, வளர்பொருள் - வளர்த்தற்குரிய பொருளை, ஈட்டல் - சம்பாதித்தலாம், எ - று. 6

உழவர்க் கழகிங் குழுதான் விரும்பல்.

இ - ள் . உழவர்க்கு அழகு - உழுது பயிர்செய்யும் வேளாள ருக்கு அழகாவது, இங்கு - இவ்வுலகத்தில், உழுது ஊண் - உழுது பயிர்செய்து உண்ணுதலை, விரும்பல் - விரும்புதலாம், எ - று. 7

மந்திரிக் கழகு வரும்பொரு ளுரைத்தல்.

இ - ள் : மந்திரிக்கு அழகு - மந்திரிக்கு அழகாவது, வரும் பொருள் - பின்வருங் காரியங்களை, உரைத்தல் - ஆராய்ந்து (அரசனுக்குச்) சொல்லுதலாம், எ-று. 8

தந்திரிக் கழகு தறுக ணாண்மை.

இ - ள் : தந்திரிக்கு அழகு - சேனைத் தலைவனுக்கு அழகாவது, தறுகண்ஆண்மை - மறமாகிய ஆண்டகைமையாம், எ-று. 9

உண்டிக் கழகு விருந்தோ டுண்டல்.

இ - ள் : உண்டிக்கு அழகு - (ஒருவன் உண்ணும்) உணவிற்கு அழகாவது, விருந்தோடு உண்டல் - விருந்தினரோடு உண்ணுதலாம், எ - று. 10

பெண்டிர்க் கழகெதிர் பேசா திருத்தல்.

இ - ள் : பெண்டிர்க்கு அழகு - பெண்களுக்கு அழகாவது, எதிர் பேசாது இருத்தல் - (தன் கணவனோடு) எதிர்த்துப் பேசாமல் அடங்கியிருத்தலாம். எ - று. 11

குலமகட் கழகுதன் கொழுநனைப் பேணுதல்.

இ - ள் : குலமகட்டு அழகு - நற்குலப் பெண்ணுக்கு அழகாவது, தன் கொழுநனை - தன் கணவனை, பேணுதல் - உபசரித்தலாம். எ - று. 12

விலைமகட் கழகுதன் மேனிமினுக்குதல்.

இ - ள் : விலைமகட்டு அழகு - வேசிக்கு அழகாவது, தன் மேனி மினுக்குதல் - தன்னுடைய சரீரத்தை அழகு செய்தலாம். எ - று. 13

அறிஞர்க் கழகு கற்றுணர்ந் தடங்கல்

இ - ள் : அறிஞர்க்கு அழகு - அறிவுடையோருக்கு அழகாவது, கற்று - நல்ல நூல்களைப் படித்து, உணர்ந்து - (அந்நூல்களிற் சொல்லிய ஒழுக்கங்களை) அறிந்து, அடங்கல் - அடங்கி நின்றலாம். எ - று. 14

வறிஞர்க் கழகு வறுமையிற் செம்மை

இ - ள் : வறிஞர்க்கு அழகு - தரித்திரருக்கு அழகாவது, வறுமையில் செம்மை - வறுமைக் காலத்திலும் ஒழுக்கங் கெடாமல் இருத்தலாம். எ - று. 15

அதனால்,

தேம்படு பனையின் நிரள்பழத் தொருவிதை
வா்னுற வோங்கி வளம்பெற வளரினும்
ஒருவற் கிருக்க நிழலா கா தே.

இ - ள்: அதனால் - அந்த நியாயத்தினால், பனையின் - பனை
மரத்தினுடைய, தேம்படு திரள் பழத்து - இனிமையையுடைய
திரண்ட பழத்திலுள்ள, ஒரு விதை - ஒரு (பெரிய) கொட்டை,
வான் உற ஒங்கி - ஆகாயத்தைப் பொருந்த உயர்ந்து, வளம்பெற
வளரினும் - செழுமையுற (மரமாக) வளர்ந்தாலும், ஒருவற்கு இருக்க
நிழல் ஆகாது - (அம்மரம்) ஒருவனிருப்பதற்கும் நிழலைத் தராது.
எ - று.

16

தெள்ளிய வாலின் சிறுபழத் தொருவிதை
தென்னீர்க் கயத்துட் சிறுமீன் சினையினும்
நுண்ணிதே யாயினும் அண்ணல் யானை
அணிதேர் புரவி யாட்பெரும் படையொடு
மன்னர்க் கிருக்க நிழலா குட்மே.

இ - ள்: தெள்ளிய ஆலின் - தெள்ளிய ஆலமரத்தினது, சிறு
பழத்து ஒரு விதை - சிறு பழத்திலுள்ள ஒரு வித்தானது, தெள்
நீர் கயத்துள் - தெளிந்த நீரையுடைய குளத்திலுள்ள, சிறு மீன்
சினையினும் - சிறிய மீனினுடைய முட்டையிலும், நுண்ணிதேயா
யினும் - சிறிதாயிருப்பினும் (அது மரமாக வளருமாயின்), அண்ணல்
யானை - பெருமை பொருத்திய யானையும், அணிதேர் - அழகிய
தேரும், புரவி - குதிரையும், ஆள் - காலாட்களுமாகிய, பெரும்
படையொடு - பெரிய சேனைகளோடு, மன்னர்க்கு இருக்க நிழலா
கும் - அரசர்கள் தங்குவதற்கு நிழலைத் தருவதாகும். எ - று. 17

அதனால்,

பெரியோ ரெல்லாம் பெரியரு மல்லர்.

இ - ள்: அதனால் - அந்த நியாயத்தினால், பெரியோர்
எல்லாம் - (உருவிற) பெரியோரெல்லாம், பெரியரும் அல்லர் -
(அறிவிற) பெரியோராகார். எ - று.

18

சிறியோ ரெல்லாம் சிறியரு மல்லர்

இ - ள்: சிறியோர் எல்லாம் - (உருவிற) சிறியவரெல்லாம்,
சிறியரும் அல்லர் - (அறிவிற) சிறியோராகார். எ - று.

19

பெற்றோ ரெல்லாம் பிள்ளைக ளல்லர்.

இ - ள்: பெற்றோர் எல்லாம் - (ஒருவர் பெற்ற) பிள்ளைக ளெல்லாம், பிள்ளைகள் அல்லர் - (அறிவொழுக்கமுடைய) புதல் வர்களாகார். எ - று. 20

உற்றோ ரெல்லாம் உறவின ரல்லர்.

இ - ள்: உற்றோர் எல்லாம் - உறவினரெல்லாம், உறவினர் அல்லர் - (அன்புள்ள) உறவினராகார். எ - று. 21

கொண்டோ ரெல்லாம் பெண்டிரு மல்லர்.

இ - ள்: கொண்டோர் எல்லாம் - கொண்ட மனைவியர் யாவரும், பெண்டிரும் அல்லர் - சிறந்த மனைவியராகார். எ - று. 22

அடினுமா விற்பால் தன்சுவை குன்றாது.

இ - ள்: ஆவின் பால் - பசுவின் பாலானது, அடினும் - சாய்ச்சப் படினும், தன் சுவை - தன்னுடைய சுவையிலே, குன்றாது - குறையாது. எ - று. 23

சுடினும் செம்பொன் தன்னொளி கெடாது.

இ - ள்: செம்பொன் - செவ்விய பொன்னானது, சுடினும் - சுடப்படினும், தன்னொளி கெடாது - தன்னுடைய ஒளி கெடாது. எ - று. 24

அரைக்கினுஞ் சந்தனந் தன்மண மறாது.

இ - ள்: சந்தனம் - சந்தனக் கட்டையானது, அரைக்கினும் - அரைக்கப்பட்டினும், தன் மணம் அறாது - தன் வாசனை குறையப் பெறாது. எ - று. 25

புகைக்கினுங் காரகில் பொல்லாங்கு கமழாது.

இ - ள்: கார் அகில் - கரிய அகிற்கட்டையானது, புகைக்கினும் - (நெருப்பிலிட்டு) புகைக்கப்பட்டினும், பொல்லாங்கு கமழாது - துர்நாற்றம் வீசாது. எ - று. 26

கலக்கினுந் தண்கடல் சேறா காது.

இ - ள்: தண் கடல் - குளிர்ச்சி பொருந்திய கடலானது, கலக்கினும் - கலக்கப்பட்டினும், சேறாகாது - சேறாகமாட்டாது. எ - று. 27

அடினும்பால் பெய்துகைப் பறாதுபேய்சி சுரைக்காய்.

இ - ள் : பேய்ச்சுரைக்காய் - பேய்ச்சுரைக்காயானது, பால் பெய்து அடினும் - பால்வார்த்துச் சமைக்கப்படினும், கைப்பு அறாது - கைப்பு நீங்காது. எ - று. 28

ஊட்டினும் பல்விரை உள்ளிகமழாதே.

இ - ள் : பல்விரை ஊட்டினும் - பல வாசனை ஊட்டினாலும், உள்ளி - உள்ளியானது, கமழாது - நல்ல மணத்தைத் தராது. எ - று. 29

ஒருநாட் பழகினும் பெரியோர் கேண்மை
இருநிலம் பிளக்க வேர்வீழ்க் குர்மே.

இ - ள் : ஒரு நாள் பழகினும் - ஒரு தினம் பழகினாலும், பெரியோர் கேண்மை - பெரியோர்களது சிநேகமானது, இருநிலம் பிளக்க - பெரிய பூமி பிளக்கும்படி, வேர் வீழ்க்கும் - வேரூன்றி உறுதியாக நிற்கும். எ - று. 30

நூறாண்டு பழகினும் மூர்க்கர் கேண்மை
நீர்க்குட் பாசிபோல் வேர்கொள் ளாதே

இ - ள் : மூர்க்கர் கேண்மை - மூர்க்கருடைய சிநேகம், நூறு ஆண்டு பழகினும் - நூறு வருடம் பழகினாலும், நீர்க்குள் பாசிபோல் - நீரிலேயுள்ள பாசியைப்போல். வேர்கொள்ளாதே - வேரூன்றி நிலை பெற மாட்டாது. எ - று. 31

அதனால்

பெருமையுஞ் சிறுமையுந் தான் தர வருமே.

இ - ள் : அதனால் - அந்த நியாயத்தால், பெருமையுஞ் சிறுமையும் - உயர்ச்சியுந் தாழ்வுந், தான் தர வரும் - (ஒருவன்) தானே உண்டாக்க வருவனவாம். எ - று. 32

சிறியோர் செய்த சிறுபிழை யெல்லாம்
பெரியோர் சாமிற் பொறுப்பது கடனே.

இ - ள் : பெரியோராயின் - மேலோர்களாயின், சிறியோர் செய்த - கீழோர் செய்த, சிறு பிழை எல்லாம் - சிறிய பிழைகளைனைத்தையும், பொறுப்பது கடன் - பொறுத்துக் கொள்ளுதல் அவர்களுடைய கடனாகும். எ - று. 33

சிறியோர் பெரும்பிழை செய்தனர் ராயிற்
பெரியோர் ரம்பிழை பொறுத்தலு மரிதே.

இ - ள் : சிறியோர் - கீழானோர், பெரும் பிழை செய்தனர்
ஆயின் - பெரிய குற்றங்களைச் செய்தார்களாயின், பெரியோர் -
மேலானோர், அப்பிழை பொறுத்தலும் - அக் குற்றங்களைப்
பொறுத்துக் கொள்ளுதலும், அரிது - அரிதாகும். எ - று. 34

அதனால்,
கற்கை நன்றே கற்கை நன்றே.

இ - ள் : அதனால் - அந்த நியாயத்தினால், கற்கை நன்றே -
கற்றறிதல் மிகவுந் நல்லதே, கற்கை நன்றே - கற்றறிதல் மிகவுந்
நல்லதே. எ - று. 35

பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே.

இ - ள் : பிச்சை புகினும் - பிச்சை எடுக்க நேர்ந்தாலும், கற்கை
நன்றே - கற்றுணர்தல் நல்லதேயாம். எ - று. 36

கல்லா லொருவன் குலநலம் பேசுதல்
நெல்லினுட் பிறந்த பதரா கும்மே.

இ - ள் : கல்லா ஒருவன் - படியாத ஒருவன், குலநலம் பேசுதல் -
தன் குலத்து உயர்வைப் பேசுதல், நெல்லினுள் பிறந்த பதராகும் -
நெல்லினுள்ளே தோன்றிய பதரை நெல்லுக்கு ஒப்பிடுவதை நிகர்க்
கும். எ - று. 37

நாற்பாற் குலத்தின் மேற்பா லொருவன்
கற்றில னாயிற் கீழிருப் பவனே.

இ - ள் : நாற்பாற் குலத்தின் - நான்கு வகுப்பான வருணங்களுள்
மேற்பால் ஒருவன் - மேற்பட்ட வருணத்திற் பிறந்த ஒருவன், கற்
றிலன் ஆயின் - கல்லாதவனாய் இருப்பானாயின், கீழ் இருப்பவனே -
கீழ் வருணத்தா னென்று மதிக்கப்பட்டிருப்பான். எ - று. 38

எக்குடிப் பிறப்பினும் யாவரே யாயினும்
அக்குடிக் கற்றோரை மேல்வரு கென்பர்.

இ - ள் : எக்குடிப் பிறப்பினும் - எவ்வகைப்பட்ட (தாழ்ந்த) குடி
யிற் பிறந்தாலும், யாவரேயாயினும் - எவரேயானாலும், அக்குடிக்
கற்றோரை - அந்தக் குடியிற் கற்றவர்களாயுள்ளவர்களை, மேல் -
மேலிடத்து, வருகென்பர் - வருகவென்று உபசரிப்பார். எ - று. 39

அறிவுடை யொருவனை அரசனும் விரும்பும்.

இ—ள் : அறிவுடை ஒருவனை—கல்வியறிவுடைய வொருவனை, அரசனும் விரும்பும்—அரசனும் விரும்புவான். எ—று. 40

அதனால்,

அச்சமுள் ளடக்கி யறிவுகத் தில்லாக்
கொச்சை மக்களைப் பெறுதலி னக்குடி
எச்சமற் றேமாந் திருக்கை நன்றே.

இ—ள் : அதனால்—அந்த நியாயத்தால், அச்சம் உள் அடக்கி—பயத்தை மனத்திலே அடக்கி, அறிவு அகத்து இல்லா—அறிவு சிறிதுந் தன்னிடத்திலலாத, கொச்சை மக்களை—மூடப் பிள்ளைகளை பெறுதலின்—பெறுவதிலும், அக்குடி—அந்தக் குடும்பம், எச்சம் அற்று—புத்திரரின்றி, ஏமாந்து இருக்கை—களிப்புற்றிருத்தல், நன்றே—நல்லதேயாம். எ—று. 41

யானைக் கில்லை தானமுந் தருமமும்.

இ—ள் . தானமும்—கொடையும், தருமமும்—தருமமும், யானைக்கு இல்லை—(நீண்ட கையையும் பருத்த தேகத்தையுமுடைய) யானைக்கு இல்லையாம். எ—று. 42

பூனைக் கில்லை தவமும் தயையும்.

இ—ள் : தவமும்—தவமும், தயையும்—இரக்கமும், பூனைக்கு இல்லை—(தவமுடைய துபோலக் கண்ணை மூடிக்கொண்டிருப்பினும் அருளுடையதுபோல அடங்கியிருப்பினும்) பூனைக்கு இல்லையாம். எ—று. 43

ஞானிக் கில்லை இன்பமுந் துன்பமும்.

இ—ள் : இன்பமும் துன்பமும்—சுகமுந் துக்கமும், ஞானிக்கு இல்லை—ஞானிகளுக்கு இல்லையாம், எ—று. 44

சிதலைக் கில்லை செல்வமுஞ் செருக்கும்.

இ—ள் : சிதலைக்கு—கறையானுக்கு, செல்வம்—பாக்கியமும், செருக்கும்—அகங்காரமும், இல்லை—இல்லையாம். எ—று.

(செல்வம் வந்தகாலத்துச் செருக்குற்றுத் தனது அரித்தற் றொழிலை விடுமியல்பு கறையானுக்கில்லை என்றபடி.) 45

முதலைக் கில்லை நீத்தும் நிலையும்.

இ—ள் : முதலைக்கு — முதலைகளுக்கு, நீத்தும் நிலையும் இல்லை — நீந்துதலு(க்கேற்ற நீரென்பது)ம் வேண்டுவதில்லை. எ—று 46

அச்சமு நாணமு மறிவிலோர்க் கில்லை.

இ—ள் : அறிவிலோர்க்கு — அறிவில்லாதவர்களுக்கு, அச்சமும் நாணமும்—(பழிபாவங்களுக்கு) அஞ்சுதலும் நாணுதலும், இல்லை— இல்லையாம். எ—று. 47

நாளுங் கிழமையும் நலிந்தோர்க் கில்லை.

இ—ள் ; நாளும்—நட்சத்திரமும், கிழமையும்—வாரமும், நலிந்தோர்க்கு—வியாதி யாற் பீடிக்கப்பட்டவருக்கு, இல்லை — இல்லையாம். எ—று. 48

கேளுங் கிளையுங் கெட்டோர்க் கில்லை.

இ—ள் : கெட்டோர்க்கு - பொருள் இழந்தோர்க்கு. கேளும் - நட்பினரும், கிளையும் - சுற்றத்தாரும், இல்லை - இல்லையாம். எ—று. 46

உடைமையும் வறுமையு மொருவழி நில்லா.

இ—ள் : உடைமையும் — பொருளுடைமையும், வறுமையும் — தரித்திரமும், ஒருவழி — ஒரிடத்திலே, நில்லா—நிலையாய் நிற்பன வல்ல. எ—று. 50

குடைநிழ லிருந்து குஞ்சர முர்ந்தோர்
நடைமெலிந் தோருந் நண்ணினு நண்ணுவர்;

இ... ள் : குடைநிழல் இருந்து — நிழலிலேயிருந்து, குஞ்சாரம் ஊர்ந்தோர்—யானையின் மீது சென்றவர்கள்' நடைமெலிந்து—நடையினால் வருந்தி, ஓர் கிராமத்தை, நண்ணினு நண்ணுவர் — சேர்ந்தாலுஞ் சேருவர். எ—று. 51

சிறப்புஞ் செல்வமும் பெருமையு முடையோர்
அறக்கூழ்ச் சாலை யடையினு மடைவர்.

இ—ள்: சிறப்பும்—அழகும், செல்வமும்—பொருளும், பெருமையும் உடையோர் — மேன்மையும் உடையவர்கள், அறக்கூழ்ச்சாலை — (உணவின் பொருட்டுத்) தரும அன்னசத்திரத்தை, அடையினும் அடைவர்—அடைந்தாலும் அடைவார்கள். எ—று. கூழ்—சோறு. 52

அறத்திடு பிச்சை கூவி யிரப்போர்
அரசோ டிருந்தர சாளினு மாளுவர்.

இ - ள் : அறத்து இடு பிச்சை— தருமத்திற் கொடுக்கப்படும் பிச்சையை, கூவி இரப்போர்—கூவி நின்று இரப்பவர்கள், அரசுகோடு இருந்து—அரசர்களோடு இருந்து, அரசு-ஆளினும் ஆளுவர்—இராச்சிய பரிபாலனஞ் செய்யினுஞ் செய்வார். எ - று.

குன்றத் தணையிரு நிதியைப் படைத்தோர்
அன்றைப் பகலே மழியினு மழிவர்.

இ - ள் : குன்று அத்தனை—மலைவளவு, இரு நிதியை—மிக்க செல்வத்தை. படைத்தோர்—பெற்றவர், அன்றைப் பகலே—அந்தத் தினத்திற்றானே, அழியினும் அழிவர்—அதனை அனுபவியாது இறப்பினும் இறப்பார். எ - று.

எழுநிலை மாடங் கால்சாய்ந் துக்குக்
கழுதை மேய்ப்பா ழாகினு மாகும்.

இ - ள் : எழுநிலை மாடம்—ஏழு அடுக்கு களையுடைய மாளிகை, கால்சாய்ந்து உக்கு—அடியோடு சாய்ந்து பொடியாகி, கழுதை மேய்ப்பாழ் ஆகினும் ஆகும்—கழுதை மேய்கின்ற பாழ் நிலமானாலும் ஆகும், எ - று.

மணவணி யணிந்த மகளி ராங்கே
பிணவணி யணிந்துதங் கொழுநரைத் தழீஇ
உடுத்த வாடை கோடி யாக
முடித்த கூந்தல் விரிப்பினும் விரிப்பார்.

இ - ள் ; மண அணி அணிந்த மகளிர் - மணக்கோலந் தரித்த பெண்கள், ஆங்கே - அந்த மணப்பந்தரிலேயே, பிண அணி அணிந்து (தம் கணவனிற்றந்தமையினால்) இழவுக் கோலம் பூண்டு, தம் கொழுநரைத் தழீஇ - தம்முடைய கணவரைத் தழுவிக்கொண்டு, உடுத்த ஆடை கோடியாக - முன் தரித்துக்கொண்ட கூறை புதிதாயேயிருக்க, முடித்த கூந்தல் - சீவி முடித்த கூந்தலை, விரிப்பினும் விரிப்பார் - விரித்தாலும் விரிப்பார்கள். எ - று.

பெற்றமும் கழுதையும் மேய்ந்த வம்பாழ்
பொற்றொடி மகளிரு மைந்தருங் கூடி
நெற்பொலி நெடுநக ராயினு மாகும்.

இ - ள் : பெற்றமும் கழுதையும் மேய்ந்த அப்பாழ் - பசுக்களும் கழுதைகளும் மேய்ந்த அந்தப் பாழ் நிலமானது, பொன் தொடி மகளிரும் - வளையல்களை அணிந்த பெண்களும், மைந்தருங்கூடி - ஆடவரும் குடிகொண்டு, நெல் பொலி நெடுநகர் ஆயினும் ஆகும் - நெல் (முதலிய தானியங்கள்) நிறைந்த பெரிய நகரமானாலும் ஆகும். ௭ - று. 57

இல்லோ ரிரப்பது மியல்பே யியல்பே.

இ - ள் : இல்லோர் - பொருளில்லாதவர், இரப்பதும் - யாசிப்பதும், இயல்பே இயல்பே - இயற்கையாம் இயற்கையாம். ௭ - று. 58

இரந்தோர்க் கீவது முடையோர் கடனே.

இ - ள் : இறந்தோர்க்கு - யாசித்தோருக்கு, ஈவதும் - கொடுப்பதும், உடையோர் கடனே - பொருளுடைவரது கடனேயாகும். ௭ - று. 59

நல்ல ஞாலமும் வானமும் பெறினும்
எல்லா மில்லை இல்லில் லோர்க்கே.

இ - ள் : நல்ல ஞாலமும் - சிறந்த இவ்வுலகச் செல்வத்தையும், வானமும் - விண்ணுலக போகத்தையும், பெறினும் - பெற்றாலும், இல் இல்லோர்க்கு - (கற்புடைய) இல்லானை இல்லாதவர்களுக்கு எல்லாம் இல்லை - ஒன்றும் இல்லையாம். ௭ - று. 60

தறுகண் யானை தான்பெரி தாயினும்
சிறுகண் மூங்கிற் கோற்குஞ் சும்மே;

இ - ள் : தறுகண் யானை - அஞ்சா மையையுடைய யானை யானது, தான் பெரிது ஆயினும் - தான் பெரிய உருவ முறையதாயினும், சிறுகண் மூங்கிற் கோற்கு - சிறு கண்களுள்ள மூங்கிற் கோலுக்கு, அஞ்சும் - பயப்படும். ௭ - று. 61

குன்றுடை நெடுங்கா டே வாயினும்
புன்றலைப் புல்வாய் புலிக்கஞ் சும்மே.

இ - ள் : குன்று உடை நெடுங்காடு ஊடே வாயினும் - மலை களையுடைய பெரிய காட்டினுள்ளே வாழ்ந்தாலும், புந்தலைப் புல்வாய் - புன்மையாகிய தலையையுடைய மானானது, புலிக்கு அஞ்சும் - புலிக்குப் பயப்படும், ௭ - று. 62

ஆரையாம் பள்ளத் தூடே வாழினும்
தேர்பாம் பிறகு மிகவஞ் சும்மே.

இ - ள் : ஆரையாம் பள்ளத்து ஊடே வாழினும் - மதிலாற் குழப்
பட்ட நீரையுடைய பள்ளத்தினுள்ளே வாழ்ந்தாலும், தேரை -
தவளை, பாம்பிற்கு மிக அஞ்சும் - பாம்பினுக்கு மிகவும் பயப்படும்.
எ - று.

கொடுங்கோல் மன்னர் வாழு நாட்டிற்
கடும்புலி ஊழும் காடு நன்றே.

இ - ள் : கொடுங்கோல் மன்னர் - கொடிய கோலையுடைய
அரசர், வாழும் நாட்டில் - வாழுகின்ற நாட்டைப் பார்க்கிலும்,
கடும் புலி வாழும் - கொடிய புலிகள் வாழுகின்ற, காடு நன்று -
காட்டிலே குடியிருத்தல் நன்றாம். எ - று.

சான்றோர் ரில்லாத் தொல்பதி யீருத்தலிற்
றேன்றோர் குறவர் தேய நன்றே.

இ - ள் , சான்றோர் இல்லா - பெரியோர் இல்லாத, தொல்
பதி இருத்தலின் - பழமையாகிய ஊரிலே குடியிருத்தலினும், தேன்
தேர் - தேன் கூடுகளைத் தேடுகின்ற, குடவர் தேயம் - குறவர்களது
(சேரியில் வசித்தல்) நன்று - நல்லதாம், எ - று.

காலையு மாலையு நான்மறை யோதா
அந்தண ரென்போ ரனைவரும் பதரே.

இ - ள் : காலையும் மாலையும் - காலையிலும் மாலையிலும்,
நான் மறை ஓதா - நான்கு வேதங்களையும் ஓதாத, அந்தணர்
என்போர் - பிராமணரென்படுவோர், அனைவரும் பதர் - யாவரும்
பதராவர். எ - று.

குடியலைத் திறந்து கோலொடு நின்ற
முடியுட யிறைவனாம் மூர்க்கனும் பதரே.

இ - ள் : குடியலைத்து - குடிகளை வருத்தி, இறந்து - நெறி
கடந்து, கோலொடு நின்ற - கொடுங்கோலொடு கூடி நின்ற, முடி
யுடை இறைவனாம் - கிரீடத்தையுடைய இராசனாகிய, மூர்க்கனும்
பதர் - மூர்க்கனும் பதராவான். எ - று.

முதலான பண்டங் கொண்டு வர விரும்பினால்
ததன்பய னுண்ணா வணிகரும் பதரே.

இ - ள் : முதல் உள பண்டங்கொண்டு - தம்மிடத்து முதலாக உள்ள பண்டங்களைக் கொண்டு, வாணிபஞ் செய்து - வியாபாரஞ் செய்து, அதன் பயன் உண்ணா - அதனால் வரும் இலாபத்தை உண்ணாத, வணிகரும் - வைசியரும், பதர் - பதராவார். எ - று. 68

வித்து மேரு முளவா யிருப்ப
எய்த்தங் கிருங்கு மேழையும் பதரே.

இ - ள் : வித்தும் ஏரும் : விதையும் ஏரும், உளவாய் இருப்ப உள்ளனவாயிருக்க, எய்த்து அங்கும் இருக்கும் - சோம்பலுற்று அவ்விடத்துப் பயிர் செய்யாதிருக்கும், ஏழையும் - அறிவீனனும், பதர் - பதராவான். எ - று. 69

தன்மனை யானைத் தாய்மனைத் ககற்றிப்
பின்பவட் பாராய் பேதையும் பதரே.

இ - ள் : தன் மனையானை - தன் மனைவியை, தாய்மனைக்கு அகற்றி - அவளது தாய் வீட்டுக்குப் போக்கி, பின்பு - பின்னர், அவள் பாராய் பேதையும் - அவளைப் பாராமரிக்கின்ற அறிவீனனும், பதர் - பதராவான். எ - று. 70

தன்மனை யானைத் தனிமனை யிருத்திப்
பிறன்மனைக் கேகும் பேதையும் பதரே.

இ - ள் : தன் மனையானை - தன் மனைவியை, தனி மனை இருத்தி - தன் வீட்டில் தனிமையாக இருக்கச் செய்து, பிறன் மனைக்கு ஏகும் - பிறன் மனையாளிடத்திற் செல்லுகின்ற, பேதை - அறிவீனனும், பதர் - பதராவான். எ - று. 71

தன்னா யுதமுத் தன்கையிற் பொருளும்
பிறன்கையிற் கொடுக்கும் பேதையும் பதரே.

இ - ள் : தன் ஆயுதமும் - தன்னுடைய ஆயுதத்தையும், தன் கையிற் பொருளும் - தன் கையிலுள்ள திரவியத்தையும், பிறன் கையில் - பிறனுடைய கையிலே, கொடுக்கும் கொடுத்துவிட்டிருக்கும் பேதையும் - அறிவில்லாதவனும், பதர் - பதராவான். எ - று. 72

வாய்ப்பறை யாகவுந் நாக்கடிப் பாகவுந்
சாற்றுவ தொன்றைப் போற்றிக் கேண்மின்:

இ—ள் : வாய் பறையாகவும் — வாயே பறையாகவும், நாக்கடிப்பாகவும் — நாக்கே அப்பறையடிக்குங் கோலாகவும், சாற்று வவு ஒன்றை — (அறிவுடையோர்) சொல்வதொன்றை, போற்றிக் கேண்மின் — உற்றுக் கேளுங்கள். எ—று. 73

பொய்யுடை யொருவன் சொல் வன்மையினால்
மெய்போ லும்மே மெய்போ லும்மே.

இ—ள் : பொய்யுடை ஒருவன் — பொய் பேசுதலையுடைய ஒருவன், சொல் வன்மையினால் — சொல்லும் வன்மையினாலே, மெய்போலும்மே மெய்போலும்மே — அவன் கூறிய பொய் மெய்போலத் தோன்றும் மெய்போலத் தோன்றும். எ—று. 74

மெய்யுடையொருவன் சொல்லாட்டாமையாற்
பொய்போ லும்மே பொய்போ லும்மே.

இ—ள் : மெய்யுடை ஒருவன் — மெர்சொல்முமொருவன், சொல்லாட்டாமையால் — சொல்லும் வல்லமை இல்லாமையால், அவன் (சொல்லப்புகுந்த மெய்) பொய் போலும்மே பொய்போலும்மே — பொய்போலத் தோன்றும் பொய்போலத் தோன்றும் பொய்போலத் தோன்றும். எ—று. 75

அதனால்.

இருவர்தன் சொல்லையும் எழுதரங் கேட்டே
இருவரும் பொருந்த உரையா னாகில்
மனுநெறி முறைமையின் வழக்கிழந்த தவர் தாம்
மனமுற மறுகிநின் றமுத கண்ணீர்
முறையறத் தேவர் மூவர் காக்கினும்
வழிவழி பீர்வதோர் வாளா கும்மே.

இ—ள் : அதனால்—அந்த நியாயத்தினால், இருவர் தம் சொல்லையும்—இருபாலாருடைய சொல்லையும், எழுதரங்கேட்டுப் ஏழு முறை விசாரித்து, இருவரும் பெயருந்த—அவ்விருவரும் ஒருமை—பட, மனுநெறி முறைமையின்—மனு நீதி முறைமைப்படி, உரையானாகின்—ஒருவன் தீர்ப்புச் சொல்லானாயின், உறமறுகி நின்று—மனமானது மிகக் கலக்கமுற்று நின்று, வழக்கு இழந்தவர் அமுத கண்ணீர்—நீதியைப்பெறாது தோற்றவர் அமுத கண்ணீரானது, முறையற—முறையாக, தேவர் மூவர் காக்கினும்—பிரம்ம விஷ்ணு உருத்திரன் என்னும் முத்தூர்த்திகள் காத்தாலும், வழி வழி ஈர்வது—அவனுடைய சந்ததிதோறும் (அவற்றை) அறுப்பதாகிய. ஓர் வாளாகும்—ஒரு வாளாயிருக்கும். எ—று. 76

பழியா வருவது மொழியா தொழிவது.

இ—ள்: பழியா வருவது—நிந்தையாக வருவதை, மொழியாது ஒழிவது—சொல்லாமல் ஒழிக்கவேண்டும். எ—று. 77

சுழியா வருபுன லிழியா தொழிவது.

இ—ள்: சுழியா வருபுனல்—சுழித்துக்கொண்டு வரும் வெள்ளத்தில், இழியாதொழிவது—இறங்காமல் நீங்கவேண்டும். எ—று 78

துணையோ டல்லது நெவேழி போகேல்.

ள்—ள்: துணையோடு அல்லது—துணையுடனேயல்லாமல், நெடுவழி போகேல்—தூரமானவழி போகாதே. எ—று 79

புணைமீ தல்லது நெடும்புன லேகேல்.

இ—ள்: புணை மீது அல்லது—தெப்பத்தின்மேல் ஏறிக் கொண்டல்லாமல், நெடும்புனல் ஏகேல்—மிக்க நீரிற் செல்லாதே. எ—று 80

எழிலார் முலைவரி வீழியார் தந்திரம்
இயலா தனகொடு முயல்வா காடே.

இ—ள்: எழில் ஆர் முலை—அழகு பொருந்திய தனங்களை யும், வரி விழியார்—வரிசள் பொருந்திய கண்களையுமுடைய பெண்கள், தந்திரம்—(சொல்லும்) உபாயத்தினால், இயலாதன கொடு | பொருந்தாதவைகளைக் கொண்டு, முயல்வு ஆகாது—முயற்சிசெய்தல் ஆகாது. எ—று. 81

வழியே யேகுக வழியே மீளுக.

இ—ள்: வழியே ஏகுக—நல்வழியிலேயே செல்ல வேண்டும். வழியே மீளுக—அவ்வழியிலேயே திரும்ப வேண்டும். எ—று. 82

இவைகா னுலகிற் கியலா மாறே

இ—ள்: இவை—இந்த நீதிகற், உலகிற்கு—உயர்ந்தோர்க்கு, இயலாம் ஆறு—நடப்பதற்கு உரிய வழியாம். எ—று. 83

வாழிய நலனே வாழிய நலனே.

இ—ள்: நலன் வாழிய—(எல்லா) நன்மைகளும் வாழ்க, நல இவாழிய—(எல்லா) நன்மைகளும் வாழ்க, எ—று. 84

வாக்குண்டாம்

(முதுரை)

உரையுடன்

காப்பு

வெண்பா

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலராள்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது—பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கை யான்பாதந்
தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு.

பதவுரை : துப்பு ஆர் திருமேனித் தும்பிக்கையான் பாதம் - பவ
ளம் போலும் (சிவப்பாகிய) திருமேனியையும் துதிக்கையையும்
உடைய விநாயகக் 'கடவுளது திருவடிகளை, பூக்கொண்டு - பூவைக்
(கையிலே) கொண்டு, தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு - தவறாமல்
அடைந்து பூசை செய்வோருக்கு, வாக்கு உண்டாம் - (நல்ல) வாக்கு
உண்டாகும், நல்ல மனம் உண்டாம் - பெருமை பொருந்திய செந்
தாமரைப் பூவில் இருக்கின்ற இலக்குமியினுடைய அருட்பார்வை
உண்டாகும். மேனி நுடங்காது - அவருடைய சரீரம் பிணிகளால்
வாடிப் போகாது, என்றவாறு.

நன்றி யொருவற்குச் செய்தக்கால் அந்நன்றி
என்று தருங்கொல் எனவேண்டா - நின்று
தளரா வளர்தெங்கு தானுண்ட நீரைந்
தலையாலே தான்றருதலால்.

ப - ரை : நின்று தளரா வளர்தெங்கு - நிலைபெற்றுச் சோரா
மல் வளர்கின்ற தென்னமரமானது, தாள் உண்ட நீரை - (தன்)
அடியிலே உண்ட (வெறு) நீரை, தலையாலே தாள் தருதலால் -

ர்) முடியிலே (மதுரமாகிய இளநீராக்கித்) தானே தருதலினாலே ஒருவற்கு நன்றி செய்தக்கால் - (நற்குணமுடைய) ஒருவனுக்கு ஓர் உபகாரத்தைச் செய்தால், அந்நன்றி என்று தருங்கொல் என வேண்டா - அந்த உபகாரத்தை (அவன் எப்பொழுது செய்வானோ என்று சந்தேகிக்க வேண்டுமெதில்லை, எ - று. 1

நல்லார் ஒருவர்க்குச் செய்த உபகாரம்
கன்மேல் எழுத்துப்போற் காணுமே - அல்லாத
ஈயமிலா நெஞ்சத்தார்க் கீந்த உபகாரம்
நீர்மேல் எழுத்திற்கு நேர்.

ப - ரை : நல்லார் ஒருவர்க்குச் செய்த உபகாரம் - நற்குண முடையவராகிய ஒருவர்க்குச் செய்த உபகாரமானது, கல்மேல் எழுத்துப்போல் காணும் - கல்லின் மேல் எழுதப்பட்ட எழுத்தைப் போல் விளங்கும், அல்லாத ஈரம் இல்லாத நெஞ்சத்தார்க்கு ஈந்த உபகாரம் - மற்ற அன்பில்லாத மனமுடையவருக்குச் செய்த உபகாரமானது, நீர்மேல் எழுத்திற்கு நேர் - தண்ணீரின்மேல் எழுதப்பட்ட எழுத்திற்கு ஒப்பாகும். எ - று. 2

இன்னா விளமை வறுமைவந் தெய்தியக்கால்
இன்னா வளவில் இனியவும் - இன்னாத
நாளல்லா நாட்பூத்த நன்மலரும் போலுமே
ஆளில்லா மங்கைக் கழகு.

ப - ரை : இளமை வறுமை வந்து எய்தியக்கால் இன்னா - (இன்பத்தைத் தருகின்ற) இளமைப் பருவமானது வறுமை வந்து அடைந்தால் துன்பத்தைத் தருவதாகும், இன்னா அளவில் இனியவும் இன்னாத - துன்பத்தைத் தருகின்ற முதுமைப் பருவத்தில் இனியனவாகிய பொருள்களும் துன்பத்தைத் தருவனவாம். (அவைகள்) நாள் அல்லா நாள் பூத்த நல் மலரும் - சபகாலமல்லாத காலத்திலே பூத்த நல்ல பூவையும், ஆள் இல்லா மங்கைக்கு அழகும் போலும் - அநுபவிப்பவன் இல்லாத மங்கைப் பருவத்தை உடையவருக்கு உண்டாகிய அழகையும் போலும். எ - று.

இன்னா - துன்பம், இன்னாவளவு - முதுமைப்பருவம். 3

அட்டாலும் பால்சுவையிற் குன்றா தளவாய்
நட்டாலும் நண்பல்லார் நண்பல்லர்
கெட்டாலும் மேன்மக்கண் மேன்மக்க ளேசங்கு
ஈட்டாலும் வெண்மை தரும்.

ப - ரை : பால் அட்டாலும் சுவையில் குன்றாது - பாலானது (தன்னைக்) காய்ச்சினாலும் (தன்) மதுரத்திற் குறையாது மிகும், சங்கு சுட்டாலும் வெண்மை தரும் - சங்கானது (தன்னை) நீறாகச் சுட்டாலும் மிகுந்த வெள்ளை நிறத்தையே கொடுக்கும், (அவை போல) மேல் மக்கள் சுட்டாலும் மேல் மக்களே - மேலோர் (தாம் தம்முடைய சிநேகரராவே) சுட்டாலும் (தம்முடைய நற்குணம் வேறு படாமல்) மேலோராகவே விளங்குவார், நண்பு அல்லார் அளவளாய் நடடாலும் நண்பு அல்லர் - சிநேக குணம் இல்லாத கீழோர் (தம்மோடு ஒருவர் சலந்து) சிநேகித்தாலும் சிநேகராகார், எ - று.

4

அடுத்த முயன்றாலும் ஆகுநா என்று
எடுத்த கருமங்கள் ஆகா - தொடுத்த
உருவத்தால் நீண்ட உயர்மரங்கள் எல்லாம்
பருவத்தால் அன்றிப் பழா.

ப - ரை : தொடுத்த உருவத்தால் நீண்ட உயர் மரங்கள் எல்
லாம் - கிளைத்த வடிவத்தால் நீண்ட உயர்வாகிய மரங்களெல்லாம்
பருவத்தாலன்றிப் பழா - (அது அது பழுக்குங்) காலம் வந்தாலல்
லாமல் பழாவாம், (அது போல) அடுத்து முயன்றாலும் - மேலும்
மேலும் முயற்சி செய்தாலும், ஆகும் நாள் அன்றி எடுத்த கருமங்
கள் ஆகா - முடியுங் காலம் வந்தால் அல்லாமல் எடுத்த முயற்சி
கள் முடியாவாம். எ - று.

5

உற்று விடத்தில் உயிர்வழங்குந் தன்மையோர்
பற்றலரைக் கண்டாற் பணிவரோ - கற்றூண்
பிளந்திறுவ தல்லாற் பெரும்பாரந் தாங்கினன்
தளர்ந்து வளையுமோ தான்.

ப - ரை : கல் தூண் - கல்லுத் தூணானது, பெரும் பாரந்
தாங்கின் பிளந்து இறுவது அல்லால் - பெரிய பாரத்தைத் தாங்
கினாற் பிளந்து ஓடிவதல்லாமல், தான் தளர்ந்து வளையுமோ -
தான் தளர்ந்து வளையுமோ (வளையாது) (அது போல) உற்று
இடத்தில் உயிர் வழங்குந் தன்மையோர் - (தமக்கு) ஆபத்து வந்த
விடத்தே தம்முயிரை விடுங்குணமுடையவர், பற்றலரைக் கண்டால்
பணிவரோ - தம் பகைவரைக் கண்டால் வணங்குவரோ (வணங்
கார்) எ - று.

6

நீரளவே யாகுமாம் நீரம்பல் தான்கற்ற
 நூலளவே யாகுமாம் நுண்ணறிவுமேலைத்
 தவத்தளவே யாகுமாந் தான்பெற்ற செல்வம்
 குலத்தளவே ஆகும் குணம்.

ப - ரை : நீர் ஆம்பல் நீர் அளவே ஆகும் - நீரில் இருக்கின்ற அல்லியானது அந்த நீரினுடைய உயரத்தினள வாகவே உண்டாகும், (அதுபோல) நுண் அறிவு தான் கற்ற நூலளவே ஆகும் - ஒருவனுக்கு நுட்பமாகிய அறிவானது தான் கற்ற நூலினளவாகவே உண்டாகும், தான் பெற்ற செல்வம் மேலைத் தவத்து அளவே ஆகும் - தான் பெற்ற செல்வமானது முற்பிறப்பிற் செய்த தவத்தின் அளவாகவே உண்டாகும், குணம் குலத்து அளவே ஆகும் - குணமானது (தான் பிறந்த) குலத்தினளவாகவே உண்டாகும். எ - று 7

நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே நலமிக்க
 நல்லார்சொற் கேட்பதுவும் நன்றே - நல்லார்
 குணங்கள் உரைப்பதுவும் நன்றே யவரோ
 டிணங்கி யிருப்பதுவும் நன்று.

ப - ரை ; நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே - நல்லாரைக் காணுதலும் நல்லதே, நல்லார் நலம் மிக்க சொல் கேட்பதுவும் நன்றே நல்லவருடைய பயன் நிறைந்த சொல்லைக் கேட்குதலும் நல்லதே நல்லார் குணங்கள் உரைப்பதுவும் நன்றே - நல்லவருடைய நற் குணங்களைப் பேசுதலும் நல்லதே, அவரோடு இணங்கி இருப்பதுவும் நன்று - அந்த நல்லவரோடு கூடியிருத்தலும் நல்லதேயாம். 8
 எ - று.

தியாரைக் காண்பதுவுந் தீதே திருவற்ற
 தியார்சொற் கேட்பதுவுந் தீதே - தியார்
 குணங்கள் உரைப்பதுவுந் தீதே அவரோ
 டிணங்கி யிருப்பதுவுந் தீது.

ப - ரை : தியாரைக் காண்பதுவுந் தீதே - தீயவரைக் காணுதலுந் தீயதே, தியார் திருஅற்ற சொல் கேட்பதுவுந் தீதே - தீயவருடைய பயன் இல்லாத சொல்லைக் கேட்குதலுந் தீயதே, தியார் குணங்கள் உரைப்பதுவுந் தீதே - தீயவருடைய தீக் குணங்களைப் பேசுதலுந் தீயதே, அவரோடு இணங்கி இருப்பதுவுந் தீது - அவரோடு கூடியிருத்தலும் தீயதே. 9
 எ - று.

நெல்லுக் கிறைத்தநீர் வாய்க்கால் வழியோடிப்
புல்லுக்கு மாங்கே பொசியுமாம்—தொல்லுலகில்
நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர்பொருட்
டெல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை.

ப - ரை : நெல்லுக்கு இறைத்த நீர் - நெற்பயிரின் பொருட்டு
இறைத்த தண்ணீர், வாய்க்கால் வழி ஓடி - வாய்க்கால் வழியால்
ஓடி, ஆங்குப் புல்லுக்கும் பொசியும் - அங்கேயிருக்கின்ற புல்லுகளுக்
கும் கசிந்தூறும், (அதுபோல்) தொல் உலகில் நல்லார் ஒருவர்
உளரேல் - பழையமையாகிய உலகத்திலே நல்லவர் ஒருவராயினும்
இருப்பரேல், அவர் பொருட்டு எல்லார்க்கும் மழை பெய்யும் -
அவர் பொருட்டாகவே எல்லாருக்கும் மழை பெய்யும். எ - று. 10

பண்டு முளைப்ப தரிசியே யானாலும்
விண்டுமி போனான் முளையாதாங்—கொண்டபேர்
ஆற்ற லுடையார்க்கும் ஆகா தளவின்றி
ஏற்ற கருமஞ் செயல்.

ப - ரை : பண்டு முளைப்பது அரிசியே ஆனாலும் (உமி நீங்கு
வதற்கு) முன்னே முளைப்பது அரிசியேயாயினும், உமி விண்டு
போனால் முளையாது—உமி நீங்கிப்போனால் (அவ்வரிசி) முளையாது
(அதுபோல) கொண்டபேர் ஆற்றல் உடையார்க்கும்—தம்மிடத்து
நீங்கா பெரிய வல்லமையை உடையவர்க்கும், அளவு இன்றி ஏற்ற
கருமஞ்செயல் ஆகாது — துணை வலி இல்லாமல் எடுத்துக்கொண்ட
தொழிலைச் செய்தல் முடியாது. எ - று.

11

மடல்பெரிது தாழை மகிழினிது கந்தம்
உடல்சிறியர் என்றிருக்க வேண்டா - கடல்பெரிது
மண்ணீரு மாகா ததனருகே சிற்றாறல்
உண்ணீரும் ஆகி விடும்.

ப - ரை : தாழை மடல் பெரிது — தாழம்பூ இதழ்களினாலே
பெரிதாயிருக்கின்றது. மகிழ் கந்தம் இனிது — மகிழம்பூ (இதழ்
களினாலே சிறிதாயினும்) வாசனையினாலே (தாழம்பூவினும்)
இனிதாயிருக்கின்றது. கடல் பெரிது—சமுத்திரம் பெரிதாயிருக்கி
றது. மண் நீரும் ஆகாது — (ஆயினும் அதிலுள்ள நீர் உடம்பின்
அழுக்கை) கழுவுவதற்குத் தக்க நீருமாகாது. அதன் அருகே
சிற்றாறல் உண்ணீரும் ஆகிவிடும் — அதன் பக்கத்தே சிறிய மணற்
குழியிற் சுரக்கும் ஊற்றுநீர் குடிக்கத்தக்க நீருமாகும். ஆதலினாலே

உடல் சிறியர் என்று இருக்கவேண்டா — (ஒருவரை) உருவத்தினாலே சிறியவரென்று (மதியாமல்) இருக்க வேண்டாம். ஏ — று. 12

கவையாகிக் கொம்பாகிக் காட்டகத்தே நிற்கும்
அவையல்ல நல்ல மரங்கள்—சவைநடுவே
நீட்டோலை வாசியா நின்றான் குறிப்பறிய
மரட்டா தவனன் மரம்.

ப - ரை : கவையாகி - கிளைகளை உடையவைகளாகியும் கொம்பு ஆகி - கொம்புகளையுடையவைகளாகியும், காட்டு அகத்து நிற்கும் அவை நல்ல மரங்கள் அல்ல - காட்டினுள்ளே நிற்கின்ற அத்த மரங்கள் எல்லாம் நல்ல மரங்கள் அல்ல, சவை நடுவே நீட்டு ஓலை வாசியா நின்றான் - சபை நடுவே ஒருவர் நீட்டிய ஓலையை வாசிக்க மாட்டாமல் நின்றவனும், குறிப்பு அறிய மாட்டாதவன் - (ஒருவருடைய) குறிப்பை அறியமாட்டாதவனுமே, நல்மரம் - நல்ல மரங்களாவர். ஏ - று. 13

கான மயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி
தானு மதுவாகப் பாவித்துத் - தானுந்தன்
பொல்லாச் சிறகைவிரித் தாடினாற் போலுமே
கல்லாதான் கற்ற கவி.

ப - ரை : கல்லாதான் கற்ற கவி - (இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றவர் பிழையற்ற கவியைச் சொல்லிப் பொருளுரைக்க அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்து, (அவைகளைக்) கற்று அறியாதவன் (தன்னையும் கற்றவனாக நினைத்துத்தான்) கற்ற (பிழையாகிய) கவியைச் சொல்லிப் பொருள் உரைத்தல், கான மயில் ஆடக் கண்டிருந்த வான்கோழி - காட்டில் உள்ள மயிலானது (தனது அழகுள்ள சிறகை விரித்து) ஆட (அதைப்) பார்த்துக் கொண்டிருந்த வான்கோழிபானது, தானும் அது ஆட பாவித்து ... தானும் அம் மயிலாகவே நினைத்து, தானும் தன் பொல்லாச்சிறகை விரித்து ஆடினாற்போலும் - தானும் தனது அழகில்லாத சிறகை விரித்து ஆடினாற்போலும். ஏ - று. 14

வேங்கை வரிப்புலிநோய் தீர்த்த விடகாரி
ஆங்கதனுக் காசாரம் ஆனாற்போற் - பாங்கறியாப்
புல்லறி வாளர்க்குச் செய்த வுபகாரம்
கல்லின்மேல் இட்ட கலம்.

ப - ரை : வரிவேங்கைப் புலிநோய் தீர்த்த விடகாரி - வரிகளை யுடைய வேங்கைப் புலிக்கு நஞ்சு நோயைத் தீர்த்த விஷவைத்தி

யன், ஆங்கு அதற்கு ஆகாரம் ஆனாற்போல் பாங்கு அறியா — அப்பொழுது அப்புலிக்கு இசையானாற் போலத் தான் அழியுந் தன்மையை (ஆலோசித்து) அறியாமல், புல் அறிவாளர்க்குச் செய்த உபகாரம் — அற்ப புத்தியை உடையவர்க்குச் செய்த உபகாரம், கல்வின் மேல் இட்ட கலம் — கல்வின் மேலே போடப்பட்ட மட்பாத்திரம் போல் அழிந்துபோம். எ — று.

15

அடக்க முடையார் அறிவில்லரென் றெண்ணிக்
கடக்கக் கருதவும் வேண்டா—மடைத்தலையில்
ஓடீயின் ஓட உறுமீன் வருமளவும்
வாடி மிருக்குமாங் கொக்கு.

ப - ரா : கொக்கு — கொக்கானது, மடைத் தலையில் ஓடும் மீன் ஓட — நீர்மடையினிடத்து ஓடும் சிறு மீன்கள் எல்லாம் ஓட விட்டு, உறு மீன் வரும் அளவும் வாடியிருக்கும் — பெருமீன் வரும் வரையும் அடங்கியிருக்கும், (அதுபோல) அடக்கம் உடையார் — (தமக்கு எதிரிகளாகத் தகாதவர் எதிர்ப்படினும் ஓடிப்போகவிட்டு தக்கவர் எதிர்ப்படும் வரையும்) அடங்கியிருக்கும் குணமுடையவரை, அறிவு இலர் என்று எண்ணி — அறிவில்லாதவரென்று கருதி, கடக்கக் கருதவும் வேண்டா — வெல்லுவதற்கு நினைக்கவும் வேண்டுவ தில்லை. எ — று.

16

அற்ற குளத்தில் அறுநீர்ப் பறவைபோல்
உற்றுழித் தீர்வார் உறவல்லர்—அக்குளத்திற்
கொட்டியும் அர்பலும் நெய்தலும் போலவே
ஓட்டி உறுவார் உறவு.

ப—ரா : அற்ற குளத்தில் அறுநீர்ப் பறவைபோல் — (நீர்) வற்றிய குளத்தினின்றும் நீங்கிப் போகின்ற நீர்வாழ் பறவைகள் போல உற்றுழித் தீர்வார் உறவு அல்லர் — (ஒருவனுக்கு) வறுமை வந்த பொழுது நீங்குவோர் உறவாகார், அக்குளத்தில் கொட்டியும் ஆம்பலும் நெய்தலும் போலவே — அந்தக் குளத்திவே கொட்டியும் அல்லியும் நெய்தலும் போலவே, ஓட்டி உறுவார் உறவு — தாமும் (வருத்தத்தை) அநுபவித்துக் கொண்டு (அவனை) விட்டு நீங்காதவரே உறவாவார், எ — று.

17

சீரியர் கெட்டாலுஞ் சீரியரே சீரியர்மற்
றல்லாதார் கெட்டாலங் கென்னாகும்—சீரிய
பொன்னின் குடமுடைந்தாற் பொன்னாகும் என்னாகும்
மண்ணின் குடமுடைந்தக் கால்.

ப - ரை : சீரியர் கெட்டாலும் சீரியரே — மேலோர் (தம்முடைய செல்வம்) கெட்டாலும் மேலோராகவே மதிக்கப்படுவர், சீரியர் அல்லாதார் கெட்டால் அங்கு என்னாகும் — கீழோர் (தம்முடைய செல்வம்) கெட்டால் அப்பொழுது அவருக்கு என்ன மதிப்பு உண்டாகும். சீரிய பொன்னின் குடம் உடைந்தால் பொன்னாகும் — சிறப்பிணையுடைய பொன்னாகிய குடம் உடைந்தாலும் பழைய பொன்னேயாகும், மண்ணின் குடம் உடைந்தக்கால் என்னாகும் — மண்ணால் ஆகிய குடம் உடைந்தால் (அதற்கு) என்ன மதிப்பு உண்டாகும். எ-று. மற்று — அசை. 18

ஆழ வழுக்கி முகக்கினும் ஆழ்களீர்
நாழி முகவாது நானாழி—தோழி
நிதியுக் கணவனும் நேர்படினுந் தந்தம்
விதியின் பயனே பயன்.

ப - ரை : ஆழ கடல் நீர் ஆழ அமுக்கி முகக்கினும் — ஆழமாகிய சமுத்திரத்தினுள்ள நீரை முழுக் அமுக்கி மொண்டாலும், நாழி நால் நாழி முகவாது — ஒரு நாழியானது நாலு நாழி தண்ணீரை மொள்ளாது. (அதுபோல) தோழி — தோழியே, நிதியும் கணவனும் நேர்படினுந் — (பெண்களுக்குத்) திரவியமும் நாயகனும் நேர்பட்டாலும், தம் தம் விதியின் பயனே பயன் — அவரவருடைய ஊழின் அளவாகிய பயனே (அநுபவிக்கப்படும்) பயனாகும். எ-று 19

உடன்பிறந்தார் சுற்றத்தார் என்றிருக்க வேண்டா
உடன்பிறந்தே கொல்லும் வியாதி—உடன்பிறவா
மாமலையி லுள்ள மருந்தே பிணிதீர்க்கும்
அம்மருந்து போல்வாரு முண்டு.

ப - ரை : வியாதி உடன்பிறந்தே கொல்லும் — வியாதியானது உடன் பிறந்தே கொல்லும், உடன் பிறந்தார் சுற்றத்தார் என்று இருக்க வேண்டா — (ஆதலால்) உடன் பிறந்தவரே துணையாவோ ரென்று நம்பியிருக்க வேண்டுவதில்லை. உடன் பிறவா மாமலையி லுள்ள மருந்தே பிணி தீர்க்கும் — உடன் பிறவாமல் பெரிய மலையிலுள்ள மருந்தே அவ்வியாதியைத் தீர்க்கும். அம்மருந்து போல் வாரும் உண்டு — ஆதலால் அம்மருந்து போல் (அந்நியராயிருந்தும் ஆபத்திலே உதவி செய்) வாருஞ் சிலருண்டு. எ - று. 20

இல்லாள் அகத்திருக்க இல்லாத தொன்றில்லை
 இல்லாளும் இல்லாளே யாமாயின்—இல்லாள்
 வலிகிடந்த மாற்றம் உரைக்குமேல் அவ்வில்
 புலிகிடந்த தூறாய் விடும்.

ப—ரை : இல்லாள் அகத்து இருக்க—(நற்குண நற் செய்கை
 களையுடைய) மனையாள் வீட்டில் இருப்பாளாயின், இல்லாதது
 ஒன்று இல்லை—(அவ்வீட்டில்) இல்லாத பொருள் ஒன்றுமில்லை
 இல்லாளும் இல்லாளே ஆயின்—மனையாள் இல்லாமற் போனா
 ளாயினும், இல்லாள் வலிகிடந்த மாற்றம் உரைக்குமேல்—மனை
 யாள்கடுமைபொருந்திய சொற்களைச் சொல்வாளாயினும், அவ்வில்
 புலிகிடந்த தூறு ஆய்விடும்... அவ்வீடு புலி தங்கிய புதர்போல்
 ஆகிவிடும். எ—று.

21

எழுதியவா நேகாண் இரங்கு மடநெஞ்சே
 கருதியவா றாடமா கருமம்—கருதிப்போய்க்
 கற்பகத்தைச் சேர்ந்தோர்க்குக் காஞ்சிரங்கா யீந்ததேல்
 முற்பவத்திற் செய்த வினை.

ப—ரை : இரங்கு மடநெஞ்சே—வருந்துகின்ற அறியாமை
 பொருந்திய மனமே, கருதிப்போய்க் கற்பகத்தைச் சேர்ந்தோர்க்கு
 —(நல்ல பலனைப் பெறலாமென்று) நினைத்துப் போய்க் கற்பக
 தருவை அடைந்தவருக்கு, காஞ்சிரங்காய் ஈந்ததேல்—அது எட்
 டிக் காயைக் கொடுத்த தாயின், முற்பவத்தில் செய்தவினை—
 (அதற்குக் காரணம் அவர்) முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினையாகும்.
 கருமம் கருதியவாறு ஆமோ—செய்தொழில்கள் (நீ) நினைத்த
 படியே ஆகுமோ, எழுதியவாறே காண்—கடவுள் விதித்தபடியே
 ஆகும் என்று அறிவாயாக. எ—று.

22

கற்பினவோ டொப்பர் கயவர் கடுஞ்சினத்துப்
 பொற்பினவோ டொப்பாரும் போல்வாரே—விற்பிடித்து
 நீர்கீழிய எய்த வடுப்போல மாறுமே
 சீரொழுது சான்றோர் சினம்.

ப—ரை : கயவர் கடுஞ்சினத்துக் கல்பினவோடு ஒப்பர்—கீழோர்
 (தம்முள்ளே) கடுங்கோபத்தினால் வேறுபட்டால் கல்லினுடைய
 பிளவுகளைப் போல்வார் (திரும்பக்கூடார்), பொன் பிளவோடு
 ஒப்பாரும் போல்வார்—(அப்படி வேறுபட்டபோது) பொன்னினு
 டைய பிளவுகளோடு ஒப்பாவாரும் ஒப்பாவார் (ஒருவர் கூட்டக்

கூடுவர்); சீர் ஒழுகு சான்றோர் சினம் - சிறப்பு மிக்க அறிவு
 டையோருடைய கோபம், வில் பிடித்து நீர் கிழிய எய்த வடுப்
 போல மாறும் - (அம்பினாலே) தண்ணீர் பிளக்க எய்த (அதனுடைய)
 பிளவுகள் போல (அப்போதே) நீங்கும் எ - று. 23

நற்றா மரைக்கயத்தில் நல்லன்னஞ் சேர்ந்தாற் போல்
 கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர் - கற்பிலா
 மூர்க்கரை மூர்க்கர் முகப்பர் முதுகாட்டிற்
 காக்கை யுவக்கும் பிணம்.

ப - ரை : கயத்தின் நல் தாமரை நல் அன்னம் சேர்ந்தாற்
 போல - குளத்திலுள்ள நல்ல தாமரைப்பூவை நல்ல அன்னப்பறவை
 சேர்ந்தாற்போல, கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர் - கற்றறிந்த
 வரைக் கற்றறிந்தவரே விரும்பிச் சேர்வார், முதுகாட்டில் பிணம்
 காக்கை உவக்கும் - சுடுகாட்டிலே கிடக்கின்ற பிணத்தைக் காக்க
 கையே விரும்பும், (அதுபோல) கற்பு இலா மூர்க்கரை மூர்க்கர்
 முகப்பர் - கல்வியில்லாத மூடரை மூடரே கொண்டாடுவர். எ - று. 24

நஞ்சுடைமை தானறிந்து நாகங் கரந்துறையும்
 அஞ்சாய் புறங்கிடக்கும் நீர்ப்பாம்பு - நெஞ்சிற்
 கரவுடையார் தம்மைக் கரப்பர் கரவார்
 கரலிலா நெஞ்சத் தவர்.

ப - ரை : நாகம் தான் நஞ்சு உடைமை அறிந்து கரந்து
 உறையும் - நாகபாம்பு தான் விஷம் உடையதாயிருத்தலை அறிந்து
 ஒளித்துக்கொண்டு இருக்கும், நீர்ப்பாம்பு அஞ்சாய் புறங்கிடக்கும் -
 (தன்னிடத்தில் விஷம் இல்லாத) நீர்ப்பாம்பு அஞ்சாமல் வெளி
 யிலே கிடக்கும், (அவைபோல) நெஞ்சில் கரவு உடையார் தம்
 மைக் கரப்பர் - மனத்தினுள்ளே வஞ்சனையை உடையவர் தம்மைத்
 தாமே மறைப்பார், கரவு இலா நெஞ்சத்தவர் கரவார் - வஞ்
 சனை இல்லாத மனத்தை உடையவர் (அப்படித்தன்மை) மறைக்க
 மாட்டார். எ - று. 25

மன்னனும் மாசறக் கற்றோனுஞ் சீர்தூக்கின்
 மன்னனிற் கற்றோன் சிறப்புடையன் - மன்னற்குத்
 தன்தேசம் அல்லாற் சிறப்பில்லைக் கற்றோற்குச்
 சென்ற னிடம் எல்லாஞ் சிறப்பு.

ப - ரை : மன்னனும் மாசு அறக் கற்றோனும் சீர்தூக்கின் -
 அரசனையும் குற்றந்தீரக் கற்ற வித்துவானையும் ஆராய்ந்து பார்த்

தால். மன்னனில் கற்றோன் சிறப்புடையன் - அரசனிலும் வித்துவானே சிறப்பை உடையவனாவன், மன்னற்குத் தன் தேசம் அல்லாற் சிறப்பு இல்லை - அரசனுக்கு அவனுடைய தேசத்தில் அல்லாமல் (அந்நிய தேசங்களிலே) சிறப்பு இல்லை. கற்றோர்க்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு - வித்துவானுக்கு (அவன்) போன தேசங்கள் எல்லாவற்றிலும் சிறப்பு உண்டாகும். 26

கல்லாத மாந்தர்க்குக் கற்றுணர்ந்தார் சொற்கூற்றம்
அல்லாத மாந்தர்க் கறம்கூற்றம் - மெல்லிய
வாழைக்குத் தான்சுன்ற காய்கூற்றங் கூற்றமே
இல்லிற் கிசைந்தொழுகார் பெண்.

ப - ரை : மெல்லிய வாழைக்குத் தான் சுன்ற காய் கூற்றம் - மெல்லிய வாழை மரத்துக்கு அது சுன்ற காயேயமனாகும், (அது போல) கல்லாத மாந்தர்க்குக் கற்று உணர்ந்தார் சொல் கூற்றம் - கற்று அறியாத மனிதருக்கு கற்றறிந்தவருடைய உறுதிச் சொல்லே யமனாகும், அல்லாத மாந்தர்க்கு அறம் கூற்றம் - (தரும சிந்தையை உடையவர்) அல்லாத மனிதருக்கு தருமமே யமனாகும், இசைந்து இல்லிற்கு ஒழுகாப் பெண் கூற்றம் - கணவன் கருத்துக்கு உடன்பட்டு இல்லறத்தில் ஒழுகாத மனையாளே (அக்கணவனுக்கு) யமனாகும். 27

சந்தன மென்குறநி தான்தேய்ந்த காலத்துங்
கந்தங் குறைபடா தாதலால் - தத்தந்
தனஞ்சிறியர் ஆயினும் தார்வேந்தர் கேட்டான்
மனஞ்சிறியர் ஆவரோ மற்று.

ப - ரை : மெல் சந்தனக் குறடு - மிருதுவாகிய சந்தனக் கட்டையானது, தான் தேய்ந்த காலத்தும் கந்தம் குறைபடாது - தான் தேய்ந்துபோன காலத்திலும் (தன்னுடைய) நன்மணத்திற்குறையாது, ஆதலால் - ஆதலினாலே, தார்வேந்தர் - சேனையையுடைய அரசர்கள், கேட்டால் தம் தம தனம் சிறியர் ஆயினும் - கேட்டினாலே தங்கள் தங்கள் செல்வத்திற்குறைந்தவரானாலும், மனம் சிறியர் ஆவரோ - மனவலிமையிலே குறைந்தவராவாரோ (ஆகார்). 28

மருவினிய சுற்றமும் வான்பொருளும் நல்ல
உருவும் உயர்குலமும் எல்லாம் - திருமடந்தை
ஆமபோ தவளோடும் ஆகும் அவள்யிரிந்து
போய்போ தவளோடும் போம்.

ப - ரை : மருவு இனிய சுற்றமும் - தழுவிய இனிய உறவும், வான் பொருளும் - மேலாகிய பொருளும், நல்ல உருவும் - நல்ல அழகும், உயர் குலமும் எல்லாம் - உயர் வாகிய குலமும் என்னும் இவைகளெல்லாம், திருமடந்தை ஆம்போது அவளோடும் ஆகும் - சீதேவி வந்து கூடும் பொழுது அவளுடனே வந்து கூடும், அவள் பிரிந்து போம் போது அவளோடும் போகும் - அவள் நீங்கிப் போம் பொழுது அவளுடனே நீங்கிப் போகும். எ - று. 29

சாந்தனையுந் தியனவே செய்திடினுந் தாமவரை
ஆந்தனையுங் காப்பர் அறிவுடையோர் - மாந்தர்
குறைக்குந் தனையுங் குளிர்நிழலைத் தந்து
மறைக்குமாம் கண்டர் மரம்.

ப - ரை : மரம் - மரங்களானவை, மாந்தர் குறைக்குந் தனையும் - (தம்மை) மனிதர் வெட்டுமளவும், குளிர் நிழலைத் தந்து மறைக்கும் - அவருக்குக் குளிர்ச்சியாகிய நிழலையே கொடுத்து (வெயிலை அவர் மேலே படவொட்டாமல்) மறைக்கும், (அதுபோல) அறிவு உடையோர் - அறிவுடையவர், சாம் தனையும் தியனவே செய்திடினும் - (தாம்) இறந்துபோமளவும் (தமக்கு இறந்துபோகத் தக்க) தீங்குகளையே பிறர் செய்தார் ஆயினும், தாம் அவரை ஆம் தனையும் காப்பர் - தாம் அவரையும் (தம்மாலே) ஆகுமளவும் (நன்மையே செய்து) காப்பர். எ - று. 30

திருச்சிற்றம்பலம்

ந ன் னெ றி

மூலமும் உரையும்

கடவுள் வாழ்த்து

மின்னெறி சடாமுடி விநாயக னடிதொழ
நன்னெறி வெண்பா நாற்பதம் வருமே.

(பதவுரை) மின் எறி - மின்னல் போலும் ஒளியை வீசுகின்ற, சடாமுடி - சடை முடியையுடைய, விநாயகன் அடிதொழ - விநாயகக் கடவுளின் திருவடிகளை வணங்குதலால், நன்னெறி வெண்பா நாற்பதம் வரும் - நன்னெறி என்னும் நூலின் நாற்பது வெண்பாவும் வரும்.

ஏ - ஈற்றசை.

என்று முகமன் இயம்பா தவர்கண்ணுஞ்
சென்று பொருள்கொடுப்பர் தீதற்றோர் - துன்றுகவை
பூவிற் பொலிகுழலாய்! பூங்கை புகழ்வோ
நாவிற் குதவும் நயந்து.

(பதவுரை) பூவின் பொலிகுழலாய் - பூவினால் விளங்குகின்ற கூந்தலை யுடையவளே, பூகை - அழகிய கையானது; புகழ்வோ - தன்னைப் புகழ்தல் கருதியோ, நாவிற்கு - நாவினுக்கு, துன்றுகவை - மிக்க சுவையுள்ள உணவினை, நயந்துதவும் - விரும்பிக் கொடுக்கும், (புகழ் அன்று; அதுபோல) தீது அற்றோர் - குற்றமற்றவராகிய பெரியோர், என்றும் முகமன் இயம்பாதவர் கண்ணும் - யாதொரு நாளிலும் தமக்கு உபசார வார்த்தைகளைச் சொல்லாதவரிடத்திலும், சென்று பொருள் கொடுப்பர் - தாமே சென்று (அவர்க்கு வேண்டும்) பொருளைக் கொடுப்பர்.

மாசற்ற நெஞ்சுடையார் வன்சொலீனி தேனையவர்
 பேசற்ற இன்சொல் பிறிதென்க — ஈசற்கு
 நல்லோன் எறிசிலையோ நன்னுதால் ஒண்கருப்பு
 வில்லோன் மலரோ விருப்பு.

(பதவுரை) நல் நுதால் - நல்ல நெற்றியை உடையவளே, மாசு
 அற்ற நெஞ்சு உடையார் வன்சொல் இனிது - குற்றமற்ற மனத்தை
 யுடையவரது கடுஞ்சொல்லும் இனியதாகும்; ஏனையவர் பேசற்ற
 இன்சொல் பிறிது என்க - (குற்றம் பொருந்திய மனத்தை யுடைய
 வராகிய) பிறர் சொல்லிய இன்சொல்லும் கொடியதாகும் என்று
 அறிவாயாக, ஈசற்கு - சிவபெருமானுக்கு, நல்லோன் எறி
 சிலையோ - நற்குண முடையவராகிய சாக்கிய நாயனார் (அன்
 போடு) எறிந்த கல்லோ, ஒன் கருப்பு வில்லோன் மலரோ - ஒள்ளிய
 கரும்பு வில்லையுடைய மன்மதன் (அன்பின்றி) எறிந்த பூவோ,
 விரும்பு - விருப்பாயிற்று. 2

தங்கட் குதவிலர்கைத் தாமொன்று கொள்ளினவர்
 தங்கட் குரியவரந் தாங்கொள்க - தங்கநெடுங்
 குன்றினாற் செய்தனைய கொங்கையாய்! ஆவின்பால்
 கன்றினாற் கொள்ப கறந்து.

(பதவுரை) நெடும் தங்கக் குன்றினால் செய்த அனைய கொங்
 கையாய் - நெடிய பொன்மலையினாலே செய்தாற் போன்ற தனங்
 களை யுடையவளே, ஆவின்பால் கன்றினால் கறந்துகொள்ப - (தங்
 களுக்குக் கொடாத) பசுவினுடைய பாலை (அப்பசவுக்குரிய)
 கன்றைக்கொண்டு கறந்துகொள்வார்கள்; (அதுபோல) தங்கட்கு
 உதவிலர் கை - தங்களுக்கு உதவாதவர்களுடைய கையினின்றும்,
 தாம் ஒன்று கொள்ளின் - தாங்கள் ஒரு பொருளைக் கொள்ள
 வேண்டினால், அவர்தங்கட்கு உரியவரால் தாம் கொள்க - அவர்
 கட்கு உரியவராலே (அப்பொருளைத்) தாங்கள் கொள்ளக்கடவர்
 கள். 3

பிறர்க்குதவி செய்யார் பெருஞ்செல்வம் வேறு
 பிறர்க்குதவி யாக்குபவர் பேறாம் - பிறர்க்குதவி
 செய்யாக் கருங்கடலீர் சென்று புயல்முுகந்து
 பொய்யாக் கொடுக்கும் பிறர்க்கு

(பதவுரை) பிறர்க்கு உதவி செய்யார் - பிறருக்கு உபகாரஞ்
 செய்யாத, கருங்கடல் நீர் - கரிய கடலின் நீரை, புயல் சென்று
 முகந்து - மேகமானது போய் மொண்டு வந்து, பிறர்க்குப் பெய்

யாக் கொடுக்கும் - பிறர்க்குப் பெய்து கொடுக்கும், (அதுபோல பிறர்க்கு உதவி செய்யார் பெருஞ்செல்வம் - பிறருக்கு உபகாரஞ் செய்யாதவருடைய பெரிய செல்வமானது, வேறு - பிறிதேயாயினும், பிறர்க்கு உதவி ஆக்குபவர் பேறு ஆம் - பிறருக்கு உபகாரஞ் செய்பவருடைய செல்வமாகும்.

நீக்கமறும் இருவர் நீங்கிப் புணர்ந்தாலும்
நோக்கி னவர் பெருமை நொய்தாகும் - பூக்குழலாய்!
நெல்லின் உமிசிறிது நீங்கிப் பழமையோற்
புல்லினுந் திண்மைநிலை போம்.

(பதவுரை) பூக் குழலாய் - பூக்களை முடிந்த கூந்தலை யுடையவளே! நெல்லின் உமி சிறிது நீங்கி - நெல்லினின்றும் உமி சிறிது நீங்கி, பழமையோல் புல்லினும் - முன் போலவே கூடினாலும் திண்மை நிலைபோம் - (முளைத்தற்கேற்ற) வலிமையின் நிலை போய்விடும். (அதுபோல) நீக்கம் அறும் இருவர் நீங்கிப் புணர்ந்தாலும் - பிரிவு இல்லாத நண்பர் இருவர் பிரிந்து (முன்போலவே) கூடினாலும், நோக்கின் அவர் பெருமை நொய்து ஆகும் - பார்க்கு மிடத்து அவருடைய பெருமை அற்பமாகும்.

காதல் மனையாளுங் காதலனும் மாறின்றித்
தீது லொருகருங் செய்பவே - ஓதுகலை
எண்ணிரண்டு மொன்றுமதி என்முகத்தாய் நோக்கறான்
கண்ணிரண்டு மொன்றையே காண்.

(பதவுரை) ஓது - புகழ்ந்து சொல்லப்படுகின்ற, எண்ணிரண்டு கலையும் ஒன்றும் - பதினாறு கலைகளும் பொருந்திய, மதி என் முகத்தாய் - சந்திரன் என்று சொல்லப்படும் முகத்தை யுடையவளே! கண் இரண்டும் - இரண்டு கண்களும், நோக்கல் - பார்த்தல், ஒன்றையே - ஒரு பொருளையேயாம்; (இதுபோல) காதல் மனையாளும் காதலனும் - அன்புடைய மனைவியும் கணவனும், மாறு இன்றித் தீது இல் ஒரு கருமமே செய்ய - (தம்முள்ளே) மாறு பாடில்லாமல் (ஒத்துக்) குற்றமில்லாத ஒரு கருமத்தையே செய்வார்.

கடலே யனையம்யாங் கல்வியா லென்னும்
அடலே றனையசெருக் காழ்த்தி - விடலே
முனிக்கரசு கையான் முகந்து முழங்கும்
பனிக்கடலும் உண்ணப் படும்.

(பதவுரை) முழங்கும் பனிக்கடலும் - ஓலிக்கின்ற குளிர்ச்சி பொருந்திய கடலும், முனிக்கு அரசு கையால் - முனிவர்களுக்குத் தலைவராகி அகத்தியமுனிவர் கையால், முகந்து உண்ணப்படும் - மொண்டு பருகப்படும், (ஆதலால்) யாம்-நாம், கல்வியால் கடல் அணையம்- கல்விப் பெருமையால் கடலை நிகர்ப்போம், என்னும்- என்று கொள்கின்ற, அடல் ஏறு அணைய செருக்கு - வலிமை பொருந்திய ஆண் சிங்கத்தினது செருக்கைப்போலும் செருக்கிலே, ஆழ்த்திவிடல்-(உங்களை) அமிழ்த்தி விடாதீர்கள். 7

உள்ளங் கவர்ந்தெழுந் தோங்கு சிங்காத்துக்
கொள்ளும் குணமே குணமென்க—வெள்ளந்
தடுத்த லரிதோ தடங்கரைதான் பேர்த்து
விடுத்த லரிதோ விளம்பு.

(பதவுரை) உள்ளம் கவர்ந்து எழுந்து ஓங்கு சினம்-மனத்தைத் தன்வயத்ததாக்கிக் கொண்டு எழுந்து வளர்கின்ற கோபத்தை, காத்துக்கொள்ளும் குணமே குணம் - என்க - அடக்கிக்கொள்கின்ற குணமே (அருமையாகிய) குணம் என்று அறியக்கடவாய், வெள்ளம் தடுத்தல் அரிதோ (பெருகி வருகின்ற) வெள்ளத்தை (க் கரைகட்டி) த் தடுத்தல் அரியதோ, தடம் கரை பேர்த்து விடுத்தல் அரிதோ -முன் கட்டப்பட்டிருந்த பெரிய கரையை உடைத்து (அதனுள் அடங்கியிருந்த வெள்ளத்தைப் புறத்திலே செல்ல) விடுத்தல் அரியதோ, விளம்பு-நீ சொல்வாயாக, தான் அசை. 8

மெலியோர் வலிய விரவலரை யஞ்சார்
வலியோர் தமைத்தா மருவில்—பலியேல்
கடவு ளவிர்சடைமேற் கட்செவியஞ் சாதே
படர்சிறையப் புள்ளரசைப் பார்த்து.

(பதவுரை) பலி ஏல்-(அன்பருடைய) பூசையை ஏற்றுக் கொள்ளும், கடவுள்-சிவபெருமானது, அவர் சடைமேல் கட்செவி- விளங்குகின்ற சடையின் மேல் அணியப்பட்டிருக்கின்ற பாம்பானது. படர்சிறை-விரிந்த சிறகினையுடைய, அப்புள்ளரசைப் பார்த்து- அந்தப் பறவைக்கு அரசராகிய கருடனைப் பார்த்து, அஞ்சாது- பயப்படாது; (அவ்வாறே) மெலியோர்-வலிமையில்லாதவர், வலிய விரவலரை-வலிமையுடைய பகைவருக்கு, தாம் வலியோர் தமை மருவில் அஞ்சார்-தாம் (அவரினும்) வலியோரைச் சேர்ந்தால் பயப் படார். ஏ-அசை. 9

தங்குறைதீர் வுள்ளார் தளர்ந்து பிறர்க்குறாஉம்
 வெங்குறைதீர்க் கிற்பார் விழுமியோர்—திங்கள்
 கறையிருளை நீக்கக் கருதா துலகில்
 நிறையிருளை நீக்குமே னின்று.

(பதவுரை) திங்கள்—சந்திரனானவன், கறை இருளை நீக்கக்
 கருதாது—தனது களங்கமாகிய இருளை நீக்குதற்கு நினையாமல்,
 மேல் நின்று உலகின் நிறை இருளை நீக்கும்—ஆகாயத்திலே நின்று
 உலகத்து நிறைந்த இருளை நீக்குவான்: (அதுபோல) விழுமியோர்—
 மேலோர், தம் குறை தீர்வு உள்ளார்—(தமது) குறை நீங்குதலை
 நினையாராகி, தளர்ந்து—மனம் இளகி, பிறர்க்கு உறும்—பிறருக்கு
 உண்டாகிய, வெம் குறை—வெவ்விய குறையை, தீர்க்கிற்பார்—
 நீக்குவார். 10

பொய்ப்புலன்க ளைந்துநோய் புல்லியர்பா லன்றியே
 மெய்ப்புலவர் தம்பால் விளையாவாம்—துப்பிற்
 சுழற்றுங்கொல் கற்றாணைச் சூறா வளிபோய்ச்
 சுழற்றுஞ் சிறுபுள் றுரும்பு.

(பதவுரை) சூறாவளி போய் | சுழற்காற்றானது சென்று, சிறு
 புல் துரும்பு—சிறிய நொய்தலாகிய துரும்பை, சுழற்றும்—(எடுத்துச்)
 சுழற்றும். துப்பின்—(அது தன்) வலிமையால் கல்தூணைச் சுழற்றும்
 கொல்—சுழற்றுமோ கல்லுக் கம்பத்தை, சுழற்றமாட்டாது: (அது
 போல) பொய்ப்புலன்கள் ஐந்தும்—பொய்யாகிய ஐந்து புலன்களும்
 புல்லியர்பால் அன்றி—புல்லறி வாளரிடத்தல்லாமல் மெய்ப்புலவர்
 தம்பால் | மெய்யறிவுடைய யவரிடத்தே, நோய் விளையா—துன்பத்
 தைச் செய்யமாட்டா. ஏ, ஆம்—அசை. 11

வருந்து முயிரொன்பான் வாயி லுடம்பிற்
 பொருந்துத றானே புதுமை — திருந்திழாய்!
 சீதநீர் பொள்ளற் சிறுகுடத்து நிலலாது
 விதலோ நின்றல் வியப்பு.

(பதவுரை) திரிந்து இழாய் — திருந்திய ஆபரணத்தை யுடைய
 யவளே, சீதநீர்—குளிர்ச்சியாகிய நீரானது, பொள்ளல் சிறு குடத்து
 நிலலாது விதலோ — இல்லியையுடைய சிறிய குடத்திலே நிலலாது
 ஒழுகிப்போதலோ (ஆச்சரியம்), நின்றல் வியப்பு—நின்றலே ஆச்சரிய
 மாகும்; (அதுபோல) வருந்தும் உயிர்—வருந்துகின்ற உயிரானது,
 ஒன்பான் வாயில் உடம்பில் பொருந்துதலே புதுமை—ஒன்பது துவா
 ரங்களையுடைய உடம்பிலே தங்குதலே ஆச்சரியம்; நீங்குதல் ஆச்
 சரியமன்று; தான்—அசை 12

பெருக்க மொடுசுருக்கம் பெற்ற பொருட்கேற்ப
 விருப்ப மொடுகொடுப்பர் மேலோர் — சுரக்கு
 மலையளவு நின்றமுலை மாதே! மதியின்
 கலையளவு நின்ற கதிர்.

(பதவுரை) மலை அளவு நின்ற சுரக்கும் முலைமாதே— மலை யளவாக நின்ற (பால்) சுரக்கின்ற தனங்களையுடைய பெண்ணே, மதியின் கதிர் கலை அளவுநின்ற — சந்திரனுடைய கிரணங்கள் வளர்தலையும் தேய்தலையும் பொருந்திய கலைகளினளவாக நின்றன. (அதுபோல) மேலோர்—பெரியோர், பெருக்கமொடு சுருக்கம் பெற்ற பொருட்கு ஏற்ப — வளர்தலையும் குறைதலையும் பொருந்திய செல்வத்திற்கு இசைய, விருப்பமொடு கொடுப்பர்— அன்போடு கொடுப்பர்.

13

தொலையாய் பெருஞ்செல்வத் தோற்றத் தோமென்று
 தலையா யவர்செருக்குச் சார்தல் — இவையால்
 இரைக்கும்வண் தோமல ரீங்கோதாய்! மேரு
 வரைக்கும்வந் தன்று வளைவு.

(பதவுரை) இரைக்கும் வண்டு ஊதும்—ஒலிக்கின்ற வண்டுகள் ஊதுகின்ற, மலர் ஈர்க்கோதாய்—பூக்களாலாகிய குவிர்ச்சி பொருந்திய மாலையை யுடையவளே, மேருவரைக்கும் வளவு வந்தன்று— (எக்காலத்திலும் அசைவற்றிருந்த) மகாமேருமலைக்கும் (ஒரு காலத்தில்) வளைவு வந்தது; (ஆதலால்) தலையாயவர்...முதன்மையான அறிவுடையவர்கள், தொலையா — அழியாத, பெருஞ்செல்வம் பெரிய செல்வத்திலே, தோற்றத்தோம் என்று—பிறந்திருக்கிறோம் என்று, செருக்குச் சார்தல் இலை—செருக்கடைதல் இல்லை. ஆல்.. அசை.

14

இல்லானுக் கன்பிங் கிடம்பொரு ளேவண்மற் (று)
 எல்லா மிருந்தும்அவற் கென்செயும் — நல்லாய்
 மொழியிலார்க் கேது முதுநூல் தெரியும்
 விழியிலார்க் கேது விளக்கு.

(பதவுரை) நல்லாய்—நற்குண முடையவளே, மொழி இலார்க்கு முதுநூல் ஏது—பேச்சில்லாதவராகிய ஊமைகளுக்குப் பழைமையாகிய நூல் யாது பயனைச் செய்யும்; தெரியும் விழி இலார்க்கு விளக்கு ஏது—பார்க்கின்ற கண்ணில்லாதவராகிய குருடருக்குத் தீபம் யாது பயனைச் செய்யும்; (அதுபோல) இங்கு அன்பு இல்லானுக்கு—இவ் வுலகத்தில் அன்பில்லாதவனுக்கு, இடம் பொருள் ஏவல் எல்லாம்

இருந்தும்—இடமும் பொருளும் ஏவலுமாகிய இவை எல்லாம் இருந்தும், அவற்கு என் செய்யும்—அவனுக்கு யாது பயனைச் செய்யும் (ஒரு பயனுஞ் செய்யா). மற்று—அசை.

15

தம்மையுந் தங்க டலைமையையும் பார்த்துயர்ந்தோர்
தம்மை மதியார் தமையடைந்தோர் — தம்மின்
இழியினுஞ் செல்வ சீடர்தீர்ப்ப ரல்கு
கழியினுஞ் சொல்லாதோ கடல்.

(பதவுரை) கடல்—(பெரிய) கடலானது, அல்கு கழியினும்—(தன்னை அடுத்த) சிறிய உப்பங்கழியிலும், செல்லாதோ—போய்ப் பாயாதோ; (போய்ப் பாயும்; அதுபோல) உயர்ந்தோர் — (அறிவொழுக்கங்களினால்) உயர்ந்தவர்கள், தமை அடைந்தோர் தம்மின் இழியினும்—தங்களைச் சார்ந்தவர்கள் தங்களைப் பார்க்கினும் தாழ்ந்தவர்களாயினும், தம்மையும் தங்கள் தலைமையையும் பார்த்துத் தம்மை மதியார் — தங்களையும் தங்களுடைய தலைமையையும் பார்த்துத் தங்களை மதியாதவர்களாகி — செல்வர் இடர்தீர்ப்பர்—(அவர்கள் இருக்கும் இடத்துக்குப்) போய்(அவர்களுடைய) துன்பத்தை நீக்குவார்கள்.

16

எந்தைநல் கூர்ந்தான் இரப்பார்க்கீந் தென்றவன்
மைந்தர்தம் ஈகை மறுப்பரோ — பைந்தொடீ!
நின்று பயனுதவி நிலலா அரம்பையின்மீழ்க்
கன்று முத்துவ் கனி.

(பதவுரை) பைந்தொடீ—புகம் பொன்னாலாகிய வளையல்களையுடையவளே, எந்தை இரப்பார்க்கு ஈந்து நல்கூர்ந்தான் என்று—எங்கள் பிதா இரப்பவர்க்குக் கொடுத்து வறியவனானான் என்று, அவன் மைந்தர் தம் ஈகை மறுப்பரோ — அவனுடைய புதல்வர் தமது ஈகையைக் கைவிடுவாரோ, (விடார்; எதுபோல் எனின்) நின்று பயன் உதவி நிலலா — (முன்னே அழிவில்லாமல்) நின்று கொண்டு (பழமாகிய) பயனைக் கொடுத்து (அதனாலே) அழிவையடைந்த, அரம்பையின் — வாழைமரத்தினது, கீழ்க் கன்றும் — கீழ்நிற்கின்ற கன்றும், கனி உதவும் — பழத்தைக் கொடுக்கும் (அதுபோல).

17

இன்சொலா லன்றி இருநீர் வியனுலகம்
வன்சொலா லென்றும் மகிழாதே பொன்செய்
அதீர்வளையாய்! பொங்கா தழற்கதிராற் றுண்ணென்
கதீர்வரவால் பொங்குக் கடல்.

(பதவுரை) பொன் செய் அதிர் வளையாய் - பொன்னாலே செய்யப்பட்ட ஒலிக்கின்ற வளையல்களை யுடையவளே, கடல் தண் என் கதிர் வரவால் பொங்கும் - கடலானது குளிர்ச்சி பொருந்திய கிரணங்களை யுடைய சந்திரன் வருகையினால் பொங்கும், (அதுவன்றி) அழற்கதிரால் பொங்காது - வெம்மை பொருந்திய கிரணங்களுடைய சூரியன் வருகையினாலே பொங்காது; (அது போல) இருநீர் வியன் உலகம் - பெரிய கடல் சூழ்ந்த பரந்த உலகத்திலுள்ளவர்கள், இன்சொலால் அன்றி வன்சொலால் என்றும் மகிழாது - இன் சொல்லினாலல்லாமற் கடுஞ் சொல்லினால் என்ற நாளும் மகிழ்ச்சியடையார். ஏ - அசை. 18

நல்லோர் வரவால் நகமுடங்கொண் டின்புறி இ
அல்லோர் வரவான் அழுங்குவார் - வல்லோர்
திருந்துந் தளிர்காட்டித் தென்றல்வரத் தேமா
வருந்துந் சுழற்கால் வா.

(பதவுரை) தேமா - தேமாமரமானது, தென்றல் வரத் தளிர் காட்டித் திருந்தும் - தென்றற் காற்று வரத் தளிரைக்காட்டிச் சிறப்புற்றிருக்கும்; சுழல்கால் வர வருந்தும் - சுழல் காற்றுவர வருந்தும், (அதுபோல) வல்லோர் - (கல்வியறிவில்) வல்லவர், நல்லோர் வரவான் முகநகை கொண்டு இன்பு உறிஇ - நல்லவருடைய வருகையினாலே முகமலர்ச்சிகொண்டு இன்பத்தை அடைந்து, அல்லோர் வரவால் அழுங்குவார் - தீயவருடைய வருகையினாலே துன்பத்தை அடைவார். 19

பெரியவர்தந் நோய்போற் பிறர்நோய்கண் ளோளம்
எரியின் இழுதாவ ரென்க தெரியிழாய்!
மண்டு பினியால் வருந்து பிறவுறுப்பைக்
கண்டு கலுமுமே கண்.

(பதவுரை) தெரி இழாய் - ஆராய்ந்த ஆபரணத்தையுடைய வளே! கண் - கண்கள், மண்டு பினியால் வருந்து பிற உறுப்பைக் கண்டு - நெருங்கிய நோயினால் வருந்துகின்ற மற்றைய உறுப்புக்களைப் பார்த்து, கலுமும் - அழும்; (அதுபோல) பெரியவர் - (அறிவொழுக்கங்களிற்) பெரியவர், பிறர் நோய் கண்டு - பிறருக்கு வந்த நோயைக் கண்டு, தம் நோய்போல் உள்ளம் எரியின் இழுது ஆவர் என்க - தமக்கு வந்த நோய் போல நினைத்து மனம் நெருப்பிலே பட்ட நெய்போல உருகுவார் என்று அறியக்கடவாய். ஆம்-அசை. 20

எழுத்தறியார் கல்விப் பெருக்க மனைத்தும்
 எழுத்தறிவார் கண்ணின் இலையாம் எழுத்தறிவார்
 ஆயுங் கடவுள் அவிர்சடைமுன் கண்டளவில்
 வியுஞ் சுரநீர் மிகை.

(பதவுரை) சுரநீர் மிகை - ஆகாய கங்கையின் பெருக்கமானது. எழுத்து அறிவார் ஆயும் கடவுள் - எழுத்துக்களினியல்பை அறியும் பெரியோரால் ஆராயப்படும் சிவபெருமானது, அவிர்சடை முன் கண்ட அளவில் - விளங்குகின்ற சடையை எதிரே கண்ட அளவில், வியும் - அடங்கிவிடும்; (அதுபோல) எழுத்து அறியார் கல்விப் பெருக்கம் அனைத்தும் - இலக்கண நூலை அறியாதவருடைய மற்றைக் கல்வியினது பெருக்க முழுதும், எழுத்து அறிவார் கண்ணின் இலை - இலக்கண நூலை அறிந்தவரைக் கண்டால் இல்லாமற் போகும். ஆம் - அசை. 21

ஆக்கும் அறிவா வலது பிறப்பினான்
 மீக்கொள் உயர்விழிவு வேண்டற்க நீக்கு
 பவரார் அரவின் பருமணிகண் டென்றுங்
 கவரார் கடலின் கடு.

(பதவுரை) அறவின் பருமணி கண்டு நீக்குபவர் ஆர் - (நஞ்சையுடைய) பாம்பினிடத்து உண்டாகிய பருத்த மாணிக்கத்தைக் கண்டு நீங்குவோர் யாவர்; (ஒருவருமில்லை) கடலின் கடு என்றும் கவரார் - பாற்கடலினிடத்து உண்டாகிய நஞ்சை ஒரு நாளும் கொள்வாரு மில்லை; (ஆதலால்) மீக்கொள் உயர்வு இழிவு - மேலாகக் கொள்கின்ற உயர்வையும் (கீழாகக் கொள்கின்ற) இழிவையும், ஆக்கும் அறிவான் அலது பிறப்பினான் வேண்டற்க - (நற்குணங்களை) உண்டாக்குகின்ற கல்வியறிவினாலல்லாமல் சாதியினாலே விரும்பாதிருக்கக் கடவீர். 22

பகர்ச்சி மடவார் பயிலநோன் பாற்றல்
 திகழ்ச்சி தருநெஞ்சத் திட்பம் - நெகிழ்ச்சி
 பெறும்பூரிக் கின்றமுலைப் பேதாய்! பலகால்
 எறும்பூரக் கற்குழியு மே.

(பதவுரை) பூரிக்கின்ற முலைப் பேதாய் - விம்முகின்ற தனங்களையுடைய பெண்ணே, பலகால் எறும்பு ஊரக் கல் குழியும் - பலதரம் சிற்றெறும்புகள் ஊர்ந்து கொண்டு வந்தாலும் கருங்கல்லும் குழிந்துபோகும். (அதுபோல) மடவார் பகர்ச்சியில - பெண்களிடத்தில் வாய்ப்பேச்சோடு பழகிக்கொண்டு வந்தாலும், நோன்பு

ஆற்றல் திகழ்ச்சி தரும் நெஞ்சத்திட்பம் நெகிழ்ச்சி பெறும். - தவத்
தைச் செய்தலில் விளங்குகின்ற (ஒருவனுடைய) மனத்தின் உறுதி
யானது (நாளுக்கு நாள்) தளர்ந்துபோகும். ஏ - அசை. 23

உண்டு குணமிங் கொருவர்க் கெனிணங்கீழ்
கொண்டு புகழ்வதவர் குற்றமே - வண்டுமலர்ச்
சேக்கை விரும்புஞ் செழுப்பெரழில்வாய் வேம்பன்றோ
காக்கை விரும்பும் கனி.

(பதவுரை) செழும் பொழில்வாய் - செழுமையாகிய சோலை
யினிடத்தே, மலர்ச்சேர்க்கை வண்டுவிரும்பும் - பூவாகிய மெத்
தையை வண்டுகள் விரும்பும். வேம்பு அன்றோ காக்கை விரும்பும்
கனி - வேப்பம்பழமன்றோ காக்கைகள் விரும்பும் பழம்; (அது
போல) இங்கு ஒருவர்க்குக் குணம் உண்டு எனினும் - இவ்வுலகத்
தில் ஒருவருக்கு நற்குணம் உள்ளதாயினும், கீழ் கொண்டு புகல்வது
அவர் குற்றமே - கீழோர் எடுத்துப்பேசுவது அவருடைய குற்றமே
யாகும். 24

கல்லா அறிவிற் கயவர்பாற் கற்றுணர்ந்த
நல்லார் தமதுகனம் நண்ணாரே - வில்லார்
கணையிற் பொலியுங் கருங்கண்ணாய் நொய்தாம்
புணையிற் புகுமொன் பொருள்.

(புபதரை) வில் ஆர் கணையின் பொலியும் கருங்கண்ணாய் -
வில்லோடு கூடிய அம்பைப்போலப் (புருவத்தோடு கூடி) விளங்கு
கின்ற கருமையாகிய கண்களையுடையவளே, புணையில் புகும் ஓள்
பொருள் நொய்து ஆம் - (கனமில்லாத) தெப்பத்திலே சேர்ந்த
கனமுடைய பொருள் இலகுவாம், (அதுபோல) கல்லா அறிவின்
கயவர் பால் - கல்லாத அறிவினையுடைய மூடரிடத்திலே (சேர்ந்
தால்), கற்று உணர்ந்த நல்லார் - தமது கனம் நண்ணார் - கற்ற
றிந்த நல்லோர் தமது பெருமையை இழப்பர். 25

உடலின் சிறுமைகண் டொன்புலவர் கல்விக்
கடலின் பெருமை கடவார் - மடவரால்
கண்ணளவாய் நின்றதோ காணுங் கதிரொளிதான்
விண்ணளவா யீற்றோ விளம்பு.

(பதவுரை) மடவரால் - இளமை பொருந்திய பெண்ணே, ஓள்
புலவர் உடலின் சிறுமை கண்டு ஒள்ளிய புலவருடைய உடலின்
சிறுமையைக் கண்டு. கல்விக்கடலின் பெருமை கடவார் - (அவரது),

கல்வியாகிய கடலின் பெருமையை (ஒருவரும்) கடக்க மாட்டார், கதிர் கமனும் ஒளி—சூரியனுடைய ஒளியோடு கூடிக்காண்கின்ற கருமணி யொளியானது, கண் அளவு ஆய் நின்றதோ—(தனக்கிடமாகிய சிறிய) கண்ணினளவாக அடங்கி நின்றதோ, விண் அளவு ஆயிற்றோ விளம்பு—(தான் காண்கின்ற பெரிய) ஆகாயத்தினளவாக வியாபித்து நின்றதோ நீ சொல்லுவாயாக. தான்—அசை. 26

கைம்மாறுகவாமற் கற்றறிந்தோர் மெய்வருந்தித்
தம்மால் இயலுதவி தாஞ்செய்வர் — அம்மா
முளைக்கும் எயிறு முதிர்கவைநா விற்கு
விளைக்கும் வலியனதாம் மென்று.

(பதவுரை) முளைக்கும் எயிறு—முளைக்கின்ற பற்களானவை, நாவிற்ரு - (தமக்கு ஒருபகாரமுஞ் செய்தற்கு இயலாத) நாக்குக்கு, வலியன தாம் மென்று முதிர்கவை விளைக்கும்—கடினமாகிய திண்பண்டங்களைத் தாமே மென்று கொடுத்து நிறைந்த சுவையை உண்டாக்கும். (அதுபோல) கற்று அறிந்தோர் - கற்றறிந்தவர், கைம்மாறு உதவாமல் — பிரதியுபகாரத்தை விரும்பாமல், மெய்வருந்தித் தம்மால் இயல் உதவி தாம் செய்வர்—சரீரம் வருந்தித் தம்மால் இயன்ற உதவிகளைத் தாமே செய்வர், அம்மா—வியப்பிடைச் சொல்.

27

முனிவிலும் நல்குவர் மூதறிஞ் ருள்ளக்
கனிவிலும் நல்கார் கயவர் — நனிவிளைவில்
காயினு மாகும் கதலிதா னெட்டிபழுத்
தாயினும் ஆமோ அறை.

(பதவுரை) மூதறிஞர் முனிவிலும் நல்குவர் - பேரறிவுடையவர் கோபமுள்ள காலத்திலுங் கொடுப்பர், கயவர் உள்ளக் கனிவிலும் நல்கார் - மூடர் மனமகிழ்ச்சி உள்ள காலத்திலும் கொடார், கதலி நனி விளைவு இல் காயினும் ஆகும் - வாழையானது மிக முற்றுதவில்லாத காயினாலும் பயன்படும், எட்டிபழுத்து ஆயினும் ஆமோ அறை - எட்டியானது பழுத்தாலும் பயன்படுமோ நீ சொல்வாயாக. தான் - அசை.

28

உடற்கு வருமிடநெஞ் சோங்குபரத் துற்றோர்
அடுக்கும் ஒருகோடி யாக—நடுக்கமுறார்
பண்ணிற் புகலும் பனிமொழியாய் அஞ்சுமோ
மண்ணிற் புலியைமதி மான்.

(பதவுரை) பண்ணின் புகலும் பனிமொழியாய் - பண்ணைப் போலப் பேசுகின்ற குளிர்ச்சி பொருந்திய சொல்லையுடையவளே மதிமான் - சந்திரனிடத்திலிருக்கிற மானானது, மண்ணில் புலியை அஞ்சுமோ - பூமியில் இருக்கிற புலிகளுக்குப் பயப்படுமோ, (பயப் படாது; அதுபோல) நெஞ்சு ஓங்கு பரத்து உற்றோர் - (தம்முடைய மனம் உயர்ந்த பரம்பொருளினிடத்தே அழுந்தப் பெற்ற ஞானிகள், உடம்புக்கு வரும் இடர் அடுக்கும் ஒரு கோடி ஆக - (தம்முடைய) உடம்புக்கு வருந் துன்பங்கள் அடுக்கிச் சொல்லப்படும் ஒரு கோடி யளவினவாக இருந்தாலும், நடுக்கமுறார் - அச்சமடையார்.

29

கொள்ளுங் கொடுங்கூற்றங் கொல்வான் குறுகுதன்முன்
உள்ளங் கனிந்தறஞ்செய் துய்கவே - வெள்ளம்
வருவதற்கு முன்னர் அணைகோலி வையார்
பெருகுதற்கண் என்செய்வார் பேசு.

(பதவுரை) கொள்ளுங் கொடுங்கூற்றம் சொல்வான் குறுகுதல் முன் - (உயிரைக்) கொண்டு செல்கின்ற கொடுமையாகிய யமனாவன் கொல்லும்படி அணுகுவதற்கு முன்னே, உள்ளம் கனிந்து அறம் செய்து உய்க - மனங்கரைந்து தருமங்களைச்செய்து பிழைக்கக் கடவாய்: வெள்ளம் வருவதற்கு முன்னர் அணைகோலி வையார் - வெள்ளம் வருவதற்கு முன்னே கரையைக் கட்டி வையாதவர், பெருகுதற்கண் என்செய்வார் பேசு - (அது) பெருகிவரும் பொழுது யாது செய்வார், நீ சொல்வாயாக ஏ - அசை.

30

பேரறிஞர் தாக்கும் பிறர்துயரந் தாங்கியே
வீரமொடு காக்க விரைகுவர் - நேரிழாய்!
மெய்சென்று தாக்கும் வியன்கோல் அடிதன்மேற்
சைசென்று தாங்கும் கடிது.

(பதவுரை) நேர் இழாய் - தகுதியாகிய ஆபரணத்தை யுடையவளே, மெய்சென்று தாக்கும் வியன்கோல் அடி - உடம்பிலே போய்த் தாக்குகின்ற பெரிய கோலினுடைய அடியை, கை கடிது சென்று தன்மேல் தாங்கும் - கை விரைந்து போய்த் தன்மேல் ஏற்றுக் கொள்ளும்: (அதுபோல) பேர் அறிஞர் - பெரிய அறிவுடையவர், தாக்கும் பிறர் துயரம் வீரமொடு தாங்கி - வருத்துகிற பிறருடைய துன்பத்தை வீரத்தோடு தாம் ஏற்றுக்கொண்டு, காக்க விரைகுவார் - (அவரைப்) பாதுகாத்தற்கு முற்படுவர். ஏ - அசை

31

பன்னும் பனுவற் பயன்றே ரறிவிலார்
 மன்னும் அறங்கள் வலியிலவே - நன்னுதால்!
 காழொன் றுயர்தின் கதவு வலியுடைத்தோ
 தாழொன் றிலதாயிற் றான்.

(பதவுரை) நல் நுதால் - நல்லநெற்றி யுடையவளே, காழ் ஒன்று உயர் திண் கதவு - வயிரம் பொருந்திய உயர்ந்த வலிய கதவானது, தாழ் ஒன்று இலது சூயின் வலி உடைத்தோ - ஒரு தாழ் இல்லாததாயின் உறுதியை உடைத்தாகுமோ. (உடைத் தாகாது: அது போல) பன்னும் பனுவல் பயன் தேர் அறிவு இலார் - சொல்லப்படுகின்ற நூ ல் களி னது பொருளை அறியும் விவேகமில்லாதவர் செய்யும், மன்னும் அறங்கள் வலி இலவே - மிகுந்த தருமங்கள் உறுதியில்லாதனவேயாம். தான் - அசை. 32

எள்ளா திருப்ப இழிஞர் போற் றற்குரியர்
 விள்ளா அறிஞாது வேண்டார் - தள்ளாக்
 கரைகாப் புளதுநீர் கட்டுகுள மன்றிக்
 கரைகாப் புளதோ கடல்.

(பதவுரை) நீர் கட்டு குளம் தள்ளா கரை காப்பு உளது - நீரைக் கட்டி வைக்கின்ற (கிறிய) குளமே தள்ளப்படாத கரை காவலாக உள்ளது! அன்றிக் கடல் கரை காப்பு உளதோ - அதுவல்லாமற் (பெரிய) கடலானது கரை காவலாக உள்ளதோ (உள்ளதன்று அதுபோல) இழிஞர் எள்ளாது இருப்பப் போற்றற்கு உரியர் அறிவில்லாத சிறியோர் (தம்மைப் பிறர்) இகழாதிருக்கும் படி காக்கப்படுதற்கு உரியராவார், விள்ளா அறிஞர் அது வேண்டார் - நீங்காத அறிவுடைய பெரியோர் அங்ஙனங் காக்கப்படுதலை வேண்டார். ஏ - அசை. 33

அறிவுடையா ரன்றி அதுபெறார் தம்பாற்
 செறிபழியை அஞ்சார் சிறிதும் - பிறைநுதால்
 வண்ணஞ்செய் வாள்விழியே அன்றி மறைகுருட்டுக்
 கண்ணஞ்சு மோஇருளைக் கண்டு.

(பதவுரை) பிறை நுதால் - பிறைபோலும் நெற்றியையுடையவளே! வண்ணம் செய் வாள்விழியே யன்றி - அழகு செய்கின்ற ஒளியையுடைய கண்களையல்லாமல், மறை குருட்டுக் கண் - (ஒளி) மறைந்த குருட்டுக் கண்களானவை, இருளைக் கண்டு அஞ்சுமோ - இருட்டைக் கண்டு அஞ்சுமோ, (அஞ்சா; அதுபோல) அறிவுடை

யார் அன்றி—அறிவுடையவரேயல்லாமல், அது பெறார் — அவ்வறிவைப் பெறாத மூடர், தம்பால் செறிபழியைச் சிறிதும் அஞ்சார்—தம்மிடத்து நெருங்கிவரும் பழியைச் சிறிதும் அஞ்சார். 34

கற்ற அறிவினரைக் காமுறுவர் மேன்மக்கள்
மற்றையர்தாம் என்றும் மதியாரே—வெற்றிநெடும்
வேல்வேண்டும் வாள்விழியாய்! வேண்டா புளிங்காடி
பால்வேண்டும் வாழைப் பழம்.

(பதவுரை) வெற்றி நெடும் வேல் வேண்டும் வாள் விழியாய்—
வெற்றியையுடைய நெடிய வேற்படை விரும்புகின்ற ஒளிபொருந்திய கண்களையுடையவளே! வாழைப்பழம் பால் வேண்டும்—
வாழைப் பழத்தை (தித்திப்பாகிய) பாலானது அவாவும், புளிங்காடி வேண்டா—புளிப்பாகிய காடிநீரானது (அதனை) அவாவாது, (அதுபோல) கற்ற அறிவினரை மேன் மக்கள் காமுறுவர்—நூல்களை கற்ற அறிவுடையவரை மேலோர் விரும்புவர். மற்றையர் என்றும் மதியார்—கீழோர் (அவரை) எப்போதும் மதியார். தாம் ஏ—அசை. 35

தக்கார்க்கே சுவர் தகார்க்களிப்பா ரில்லென்று
மிக்கார்க் குதவார் விழுமியோர்—எக்காலும்
நெல்லுக் கிறைப்பதே நீர்நறிக்க காட்டுமுனி
புல்லுக் கிறைப்பரோ போய்.

(பதவுரை) எக்காலும் நீர் நெல்லுக்கு இறைப்பதே அன்றி—
எக்காலத்தும் நீரை நெற் பயிருக்கே இறைப்பதல்லாமல்; காட்டு முனி புல்லுக்குப் போய் இறைப்பரோ — காட்டினிடத்தே உலரும் புல்லுக்குப் போய் இறைப்பரோ, (இறையார்; அதுபோல) தக்கார்க்கே சுவர் தகார்க்கு அளிப்பார் இல் என்று— தகுதியுடையவர்க்கே கொடுப்பார் தகுதியற்றவருக்குக் கொடுப்பவர் இல்லை யென்று அறிந்து விழுமியோர்—மேலோர், மிக்கார்க்கு உதவார்! நன்னெறி கடந்தவர்க்குக் கொடார். 36

பெரியார்முற் றன்னைப் புனைந்துரைத்த பேதை
தரியா துயர்வகன்று தாமும்—தெரியாய்கொல்
பொன்னுயர்வு தீர்த்த புணர்முலையாய்! விந்தமலை
தன்னுயர்வு தீர்ந்தன்று தாழ்ந்து.

(பதவுரை) பொன் உயர்வு தீர்த்த புணர் முலையாய்—இலக்கு வியுடைய, உயர்வை (அழகினாலே) நீக்கிய நெருங்கிய தனங்களை

யுடையவளே, பெரியோர் முன் தன்னைப் புனைந்து உரைத்த
 பேதை—பெரியோர் முன்னே தன்னைச் சிறப்பித்துச் சொல்லிய
 மூடன், உயர்வு தரியாது அகன்று தாமும்— உயர்வைப் பொறுக்க
 மாட்டாது இழந்து தாழ்வையடைவன், விந்தமலை தாழ்ந்து தன்
 உயர்வு தீர்ந்தன்று—(அகத்திய முனிவர் முன்னே தன்னைச் சிறப்
 பித்துச் சொல்லிய) விந்தமலையானது (அவர் கையினாலே ஊன்றப்
 பாதாளத்திலே) தாழ்ந்து தன்னுடைய உயர்வு நீங்கியது; தெரி
 யாய்கொல்—(நீ அதனை) அறியாயோ?

37

நல்லார் செய்யுங்கேண்மை நாடோறும் நன்றாகும்
 அல்லார் செய்யுங்கேண்மை யாகாதே—நல்லாய்கேள்
 காய்முற்றின் திந்திங் கனியாம் இளந்தளிர்நாள்
 போய்முற்றின் என்னாகிப் போம்.

(பதவுரை) நல்லாய் கேள்—நற்குணத்தை யுடையவளே கேட்
 பாயாக, காய்முற்றின் தின் தீம் கனி ஆம்—காயானது (நாள்
 சென்று) முற்றினால் தின்னுதற்குரிய இனிய கனியாகும், இளம்
 தளிர் நாள் போய் முற்றின் என் ஆகிப்போம்— இளந்தளிரானது
 நாள் சென்று முற்றினால் யாதாகிப்போகும், (அதுபோல) நல்லார்
 செய்யும் கேண்மை நாடோறும் நன்று ஆகும்—நல்லோர் செய்யும் நட
 பானது நாடோறும் நன்றாகி வளரும், அல்லார் செய்யும் கேண்மை
 ஆகாது—அல்லார் செய்யும் நட்பானது நல்லதாகாது.

38

கற்றறியார் செய்யுங் கடுநட்புந் தாங்கூடி
 உற்றுழியுந் தீமைநிகழ் வுள்ளதே—பொற்றொட!
 சென்று படர்ந்த செழுங்கொடிமென் பூமலர்ந்த
 அன்றே மணமுடைய தாம்.

(பதவுரை) பொன் தொட—பொன்னாலாகிய வளையல்களை
 யுடையவளே, சென்று படர்ந்த செழுங்கொடி மென்பூ— போய்ப்
 படர்ந்த செழுமையாகிய கொடியின் மெல்லிய பூவானது, மலர்ந்த
 அன்றே மணமுடையது ஆம்—மலர்ந்த அன்றைக்கே மணம் உடைய
 யதாகிப் பின் கெட்டுவிடும், (அபோலக்) கற்று அறியார் செய்யும்
 கடும் நட்பும்—கற்றறியாதவர்கள் செய்கின்ற மிகுதியாகிய நட்பும்,
 தாம் கூடி உற்ற உழியும்—(நெடுங்காலம்) தாங்கள் கூடியிருந்த
 விடத்தும், தீமை நிகழ்வே உள்ளது— தீங்கு விளைதலே உள்ள
 தாகும்.

39

பொன்னனியும் வேந்தர் புனையாப் பெருங்கல்வி
 மன்னும் அறிஞரைத்தாம் மற்றொவ்வார்—மின்னுமணி
 பூனும் பிறவுறுப்புப் பொன்னே அதுபுனையாக்
 காணுங்கண் ஒக்குமோ காண்.

(பதவுரை) பொன்னே—இலக்குமியைப் போன்றவளே, மின்னும் அணி பூனும் பிற உறுப்பு—விளங்குகின்ற ஆபரணத்தை அணிந்து கொள்கின்ற (கைகால் முதலிய) மற்றை அவயவங்களானவை, அது புனையாக்காணும் கண் ஒக்குமோ—அதனை அணியாத பார்க்கின்ற கண்களுக்கு ஒப்பாகுமோ (ஒப்பாகா; அதுபோல) பொன் அணியும் அரசர்—பொன் ஆபரணங்களாலே அலங்கரித்துக் கொள்ளும் அரசர்கள், புனையாப் பெருங் கல்வி மன்னும் அறிஞரை ஒவ்வார்—(அதனை) அணியாத பெரிய கல்விப் பொருள் நிலைபெற்ற விவேகிகளுக்கு ஒப்பாகர். தாம்—மற்று—அசை. காண்—முன் னிலையசை.

உலக நீதி

(உரையுடன்)

காப்பு

உலக நீதி புராணத்தை யுரைக்கவே
கலைக ளாய்வருங் கரிமுகன் காப்பு,

பதவுரை - உலக நீதி புராணத்தை - உலக நீதியாகிய பழைய முறைமைகளை, உரைக்க - யான் கூறுவதற்கு, கலைகள் ஆய்வு அரும் - வேதம் முதலிய நூல்களாலும் ஆராய்ந்து காண்பதற்கு அரிய, கரிமுகன் காப்பு - யானை முகத்தையுடைய விநாயகக் கடவுள் காப்பாவார் என்றவாறு.

சூத்திரம்

ஓதாம லொருநாளும் இருக்க வேண்டாம்
ஒருவரையும் பொல்லாங்கு சொல்ல வேண்டாம்
மாதாவை ஒருநாளும் மறக்க வேண்டாம்
வஞ்சனைகள் செய்வாரோ டிணங்க வேண்டாம்
போகாத இடந்தனிலே போக வேண்டாம்
போகவிட்டுப் புறஞ்சொல்லித் திரிய வேண்டாம்
வாகாரும் குறவருடை வள்ளி பங்கள்
மயிலேறும் பெருமாணை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

ப - ரை : ஓதாமல் ஒரு நாளும் - (நூல்களைப்) படிக்காமல் ஒரு நாளாவது, இருக்க வேண்டாம் - (நீ) இருக்கக் கூடாது: ஒருவரையும் பொல்லாங்கு - எவரையும் தீய சொற்களால், சொல்ல வேண்டாம் - நிந்திக்காதே: மாதாவை ஒரு நாளும் - தாயை ஒரு பொழுதும், மறக்க வேண்டாம் - மறவாதே; வஞ்சனைகள் செய்வாரோடு - கபடச் செயல்களைச் செய்யுங் கீழ்மக்களுடன், இணங்க வேண்டாம் - சேராதே: போகாத இடந்தனிலே - தகாத இடத்திலே, போக வேண்டாம் - போகாதே; போகவிட்டுப் புறம்

சொல்லி - (ஒருவர்) உன்னிடம் வந்து போன பின்னர் அவரைப் பற்றி இழிவாகக் கூறி, திரிய வேண்டாம் - அலையாதே: வாசு ஆரும் - தோள்வளி நிறைந்த, குறவருடை - குறவருடைய (மகளாகிய) வள்ளி பங்கள் ... வள்ளி நாய்ச்சியாரைப் பக்கத்தில் உடைய வனாகிய, மயில் ஏறும் பெருமாளை - மயிலின் மீது ஏறி நடத்தும் முருகக் கடவுளை. நெஞ்சே வாழ்த்தாய் - மனமே வாழ்த்து வாயாக. எ - று. 1

நெஞ்சாரம் பொய்தன்னைச் சொல்ல வேண்டாம்
 நிலையில்லாக் காரியத்தை நிறுத்த வேண்டாம்
 நஞ்சுடனே யொருநாளும் பழக வேண்டாம்
 நல்லிணக்க மில்லாரோ டிணங்க வேண்டாம்
 அஞ்சாமல் தனிவழியே போக வேண்டாம்
 அடுத்தவரை யொருநாளும் கெடுக்க வேண்டாம்
 மஞ்சாரும் குறவருடை வள்ளி பங்கள்
 மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

பு - ரை: நெஞ்சு ஆர பொய்தன்னை - மனப்பூர்வமாக பொய்யை, சொல்ல வேண்டாம் ... சொல்லாதே நிலை இல்லா காரியத்தை - உறுதியில்லாத காரியத்தை, நிறுத்த வேண்டாம் - தாபிக்க வேண்டாம்! நஞ்சுடனே - விடத்தையுடைய பாம்பு போன்றவர்களுடனே, ஒரு நாளும் - ஒரு பொழுதும், பழக வேண்டாம் - சேர்ந்து பழகாதே; நல் இணக்கம் இல்லாரோடு - நல்ல நடத்தை நட்பு இல்லாதவர்களுடன், இணங்க வேண்டாம் - நட்புக்கொள்ளாதே, அஞ்சாமல் - பயமில்லாமல், தனி வழி போகவேண்டாம் - தனிமையாக வழிச் செல்லாதே; அடுத்தவரை ஒருநாளும் - உன்னிடத்து வந்து சேர்ந்தவரை ஒருபொழுதும், கெடுக்க வேண்டாம் கெடுக்காதே; மஞ்சு ஆரும் குறவருடை - வலிமை மிகுந்த குறவருடைய (மகளாகிய) வள்ளி பங்கள் - வள்ளி நாய்ச்சியாரைப் பக்கத்தில் உடையவனாகிய, மயில் ஏறும் பெருமாளை - மயிலின் மீது ஏறி நடத்தும் முருகக் கடவுளை, நெஞ்சே வாழ்த்தாய் - மனமே (நீ) வாழ்த்துவாயாக - எ - று. 2

மனம்போன போக்கெல்லாம் போக வேண்டாம்
 மாற்றானை யுறவென்று நம்ப வேண்டாம்
 தனந்தேடி யுண்ணாமற் புதைக்க வேண்டாம்
 தருமத்தை யொருநாளும் மறக்க வேண்டாம்
 கிணத்தேடி யல்லலையுந் தேட வேண்டாம்
 சினத்திருந்தார் வாசல்வழிச் சேறல் வேண்டாம்
 வனந்தேடும் குறவருடை வள்ளி பங்கள்
 மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

பு—ரை : மனம் போன போக்கு எல்லாம் — உள்ளம் சென்ற படியெல்லாம், போகவேண்டாம் — செல்லாதே; மாற்றாணை உறவு என்று — பகைவனை உறவினன் என்று, நம்ப வேண்டாம் — நம்பாதே; தனம் தேடி உண்ணாமல் — பொருளை (வருந்திச்) சம்பாதித்துச் செலவிடாமல், புதைக்க வேண்டாம் — மண்ணிற் புதைக்காதே; தருமத்தை ஒருநாளும் — அறஞ்செய்தலை ஒரு பொழுதும், மறக்க வேண்டாம் — மறக்காதே; சினம் தேடி — கோபத்தை அடைந்து, அல்லலையும் — (அதனால்) விளையும் துன்பத்தினையும், தேடவேண்டாம் — தேடாதே; னெத்து இருந்தார் வாசல்வழி — கோபித்திருந்தாருடைய வாசல்வழியாகவும், சேறல் வேண்டாம் — செல்லாதே; வனம் தேடும் குறவருடை — காட்டின் கண் (விலங்கு முதலியன) தேடித்திரியும் குறவருடைய (மகளாகிய) வள்ளி பங்கன் — வள்ளி நாய்ச்சியாரைப் பக்கத்தில் உடையவனாகிய, மயில் ஏறும் பெருமாளை — மயிலினமீது ஏறி நடத்தும் முருகக் கடவுளை, நெஞ்சே வாழ்த்தாய் — மனமே வாழ்த்துவாயாக எ — று.

3

குற்றமொன்றும் பாராட்டித் திரிய வேண்டாம்

கொலைகளவு செய்வாரோ டிணங்க வேண்டாம்

கற்றவரை யொருநாளும் பழிக்க வேண்டாம்

கற்புடைய மங்கையரைக் கருத வேண்டாம்

கொற்றவனோ டெதிர்மாறு பேச வேண்டாம்

கோயிலில்லா ஊரிற்சுடி யிருக்க வேண்டாம்

மற்றுநிக ரில்லாத வள்ளி பங்கன்

மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

பு—ரை : குற்றம் ஒன்றும் பாராட்டி — (ஒருவர் செய்த) தவறை மட்டும் எடுத்துச் சொல்லி, திரியவேண்டாம் — அலையாதே கொலைகளவு செய்வாரோடு — கொலையும் திருட்டும் செய்கின்ற தீயோருடன், இணங்க வேண்டாம் — சேராதே; கற்றவரை ஒரு நாளும் — (கல்விப்) பண்டிதர்களை ஒருபொழுதும், பழிக்க வேண்டாம் — பழிக்காதே; கற்பு உடைய மங்கையரை — கற்புடைய பெண்களை, கருத வேண்டாம் — இச்சிக்க வேண்டாம்; கொற்றவனோடு — அரசனோடு, எதிர் — எதிரே நின்று, மாறு பேச வேண்டாம் — எதிர்ப்பான சொற்களைப் பேசாதே; கோயில் இல்லா ஊரில் — கோயில் இல்லாத ஊரில், குடி இருக்க வேண்டாம் — குடியிருக்காதே; மற்று நிகர் இல்லாத — பிறர் எவரும் ஒப்பாகாத, வள்ளி பங்கன் — வள்ளி நாய்ச்சியாரைப் பக்கத்தில் உடையவனாகிய,

மயில் ஏறும் பெருமாளை — மயிலின்மீது ஏறி நடத்தும் முருகக்
கடவுளை, நெஞ்சே வாழ்த்தாய் — மனமே வாழ்த்துவாயாக.
எ — று.

4

வாழாமற் பெண்ணைவைத்துத் திரிய வேண்டாம்
மனையாளைக் குற்றமொன்றும் சொல்ல வேண்டாம்
வீழாத படுகுழியில் வீழ வேண்டாம்
வெஞ்சமரிற் புறங்கொடுத்து மீள வேண்டாம்
தாழ்வான குலத்துடனே சேர வேண்டாம்
தாழ்ந்தவரைப் பொல்லாங்கு சொல்ல வேண்டாம்
வாழ்வாருங் குறவருடை வள்ளி பங்கள்
மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

ப — ரை : பெண்ணை வைத்து — மனையாளை (வீட்டில் துன்
புற) வைத்து, வாழாமல் — (அவனோடு கூடி) வாழாமல், திரிய
வேண்டாம் — அலையாதே; மனையாளைக் குற்றம் ஒன்றும் —
மனைவியின் மேல் குற்றமான சொல் யாதொன்றும், சொல்ல
வேண்டாம் — சொல்லாதே; வீழாத படு குழியில் — (மறுபடியும்)
எழுந்திருக்க முடியாத (துன்பப்) படுகுழியில், வீழவேண்டாம் —
வீழ்ந்து விடாதே; வெஞ்சமரில் புறங்கொடுத்து — கொடிய போரில்
எதிர்நின்று சண்டை செய்யாமல் முதுகுகாட்டி, மீளவேண்டாம் —
திரும்பி வாராதே; தாழ்வான குலத்துடன் — தாழ்ந்த இழிவான
செயல்கள் புரிவாரோடு, சேரவேண்டாம் ... கூடாதே; தாழ்ந்த
வரை — ஏழைகள்மீது, பொல்லாங்கு — தீங்கு, சொல்ல வேண்டாம்
சொல்லாதே; வாழ்பு ஆநம் குறவருடை — செல்வம் நிறைந்த
குறவருடைய (மகளாகிய) வள்ளி பங்கள் — வள்ளி நாய்ச்சியாரைப்
பக்கத்தில் உடையவனாகிய, மயில் ஏறும் பெருமாளை — மயிலின்
மீது ஏறி நடத்தும் முருகக்கடவுளை, நெஞ்சே வாழ்த்தாய் — மனமே
வாழ்த்துவாயாக. எ — று.

5

வார்த்தைசொல்வார் வாய்பார்த்துத் திரிய வேண்டாம்
மதியாதார் தலைவாசல் மிதிக்க வேண்டாம்
முத்தோர்சொல் வார்த்தைதனை மறக்க வேண்டாம்
முன்கோபக் காரரோ டிணங்க வேண்டாம்
வாத்தியார் கூலியைவைத் திருக்க வேண்டாம்
வழிபறித்துத் திரிவாரோ டிணங்க வேண்டாம்
சேர்த்தபுக ழாளனொரு வள்ளி பங்கள்
திருக்கைவே லாயுதனைச் செய்பாய் நெஞ்சே.

ப - ரை : வார்த்தை சொல்வார் வாய் பார்த்து - வாயாடி களின் வாயைப் பார்த்துக் கொண்டு, திரியவேண்டாம் - அவரோடு கூட அலையாதே; மதியாதார் தலைவாசல் - உன்னை மதிக்காத வருடைய கடைவாயிலில், மதிக்கவேண்டாம் - அடியெடுத்து வைக்காதே; மூத்தோர் சொல் - பெரியோர் கூறுகின்ற, வார்த்தை தனை - சொற்களை, மறக்கவேண்டாம் .. மறவாதே; முன்கோபக் காரரோடு - முன்கோப முடையாருடனே, இணங்க வேண்டாம் - சேராதே; வாத்தியார் கூலியை - உபாத்தியாயரின் சம்பளத்தை வைத்திருக்க வேண்டாம் - (கொடுக்காமல்) வைத்துக்கொள்ளாதே வழிபறித்துத் திரிவாரோடு - வழிமடக்கித் திரிந்து பொருள் தேடுவாரோடு, இணங்க வேண்டாம் - சேராதே; சேர்ந்த புகழாளன் - ஈட்டிய புகழுடையவனாகிய, ஒரு - ஒப்பற்ற, வள்ளி பங்கள் - வள்ளியம்மையாரைப் பக்கத்தில் உடையவனாகிய, திருக்கவேலாயுதனை - அழகிய கையின்கண் வேற்படையை யுடைய முருகக்கடவுளை, நெஞ்சே செப்பாய் - மனமே புகழ்வாயாக. ௭ - று. 6

கருதாமற் கருமங்கள் முடிக்க வேண்டாம்
கணக்கழிவை யொருநாளும் பேச வேண்டாம்
பொருவார்தம் போர்க்களத்திற் போக வேண்டாம்
பொதுநிலத்தி லொருநாளும் இருக்க வேண்டாம்
இருதார மொருநாளுந் தேட வேண்டாம்
எளியாரை எதிரிட்டுக் கொள்ள வேண்டாம்
குருகாரும் புனங்காக்கும் ஏழை பங்கள்
குமரவேள் பாதத்தைக் கூறாய் நெஞ்சே.

ப-ரை: கருமங்கள் கருதாமல் (செய்யத்தக்க) காரியங்கள் (செய்யும் உபாயத்தை) யோசியாமல், முடிக்க வேண்டாம்-முடிக்க முயலாதே; அழிவு கணக்கை ஒரு நாளும்-பொய்க் கணக்கை ஒரு பொழுதும், பேசவேண்டாம் - பேசாதே; பொருவார் - போர்செய்வாருடைய, போர்க் களத்தில்-போர் (நடக்கும்) இடத்தின் கண், போகவேண்டாம்-போகாதே; பொது நிலத்தில் ஒரு நாளும்-பொது வாகிய இடத்தில் ஒருபொழுதும், இருக்க வேண்டாம்- (குடி) இராதே; இருதாரம் ஒருநாளும் இரு மனைவியரை ஒருபொழுதும், தேடவேண்டாம் - தேடிக்கொள்ளாதே; எளியாரை - ஏழைகளை, எதிரிட்டுக் கொள்ள வேண்டாம்- பகைத்துக் கொள்ளாதே! குருகு ஆரும்-பறவைகள் நிறைந்த, புனம் காக்கும் - திணைப்புனத்தைக் காத்த, ஏழை பங்கள் - வள்ளி நாய்ச்சியாரைப் பக்கத்தில் உடையவனாகிய, குமரவேள் பாதத்தை-குமரவேளின் திருவடியை, நெஞ்சே கூறாய்-மனமே புகழ்வாய். ௭-று. 7

சேராத இடந்தனிலே சேரவேண்டாம்

செய்தநன்றி யொருநாளும் மறக்க வேண்டாம்
ஊரோடுங் குண்டுணியாய்த் திரிய வேண்டாம்
உற்றாரை உதாசினங்கள் சொல்ல வேண்டாம்
பேரான காரியத்தைத் தவிர்க்க வேண்டாம்
பிணைபட்டுத் துணைபோகித் திரிய வேண்டாம்
வாராருங் குறவருடை வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

புரை: சேராத இடந்தனிலே—சேரக்கூடாத இடங்களில், சேரவேண்டாம்—போகவேண்டாம்: செய்த நன்றி—ஒருவர் செய்த உதவியை, ஒருநாளும்—ஒருபொழுதும், மறக்கவேண்டாம்—மறக்காதே: ஊரோடும் குண்டுணியாய்—ஊர்முழுவதும் கோள் சொல்பவனாக, திரிய வேண்டாம்—அலையாதே; உற்றாரை—உறவினரை, உதாசினங்கள் சொல்ல வேண்டாம்—இகழ்ச்சியாகக் கூறவேண்டாம் போர் ஆன—புகழ் அடைதற்குக் காரணமாகிய, காரியத்தை—காரியத்தை, தவிர்க்கவேண்டாம்—(செய்யாது) விடவேண்டாம்; பிணைபட்டுத் துணைபோகி—(ஒருவனுக்கு) உடன்பட்டுத் துணையாகச் சென்று, திரியவேண்டாம்—அவன் செல்லும் கெட்டவழிக்கெல்லாம் போய் அலையாதே; வார் ஆரும் குறவர் உடை—பெருமை நிறைந்த குறவருடைய (மகளாகிய), வள்ளி பங்கன்—வள்ளி நாய்ச்சியாரைப் பக்கத்தில் உடையவனாகிய, மயில் ஏறும் பெருமாளை—மயிலின்மீது ஏறி நடத்தும் முருகக் கடவுளை, நெஞ்சே வாழ்த்தாய்—மனமே வாழ்த்துவாயாக. எ—று. 8

மண்ணினின்று மண்ணோரஞ் சொல்ல வேண்டாம்
மனஞ்சலித்துச் சிலுகிட்டுத் திரிய வேண்டாம்
கண்ணழிவு செய்துதுயர் காட்ட வேண்டாம்
காணாத வார்த்தையைக்கட் டூரக்க வேண்டாம்
புண்படவே வார்த்தைகளைச் சொல்ல வேண்டாம்
புறஞ்சொல்லித் திரிவாரோ டிணங்க வேண்டாம்
மண்ணளந்தான் தங்கையுமை மைந்தன் எங்கோன்
மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

புரை: மண்ணில் நின்று—நிலத்தில் நின்று, மண்ணும்—மண்ணைப்பற்றி ஒருதலைச் சார்பாக, சொல்ல வேண்டாம்—பேசாதே; மனம் சலித்து—உள்ளச் சலிப்பினால், சிலுகிட்டு—(யார்மாட்டும்) சண்டையிட்டு, திரிய வேண்டாம்—அலையாதே; கண் அழிவு செய்து—அருளை அழித்து, துயர் காட்ட வேண்டாம்—பிற உயிர்களுக்குத்

துன்பஞ் செய்யாதே; காணாத கட்டு வார்த்தையை—காணாதவற்
றைப்பற்றிய கட்டுவார்த்தைகளை, உரைக்க வேண்டாம்—சொல்
லாதே; புண்பட வார்த்தைகளை—(கேட்போர் மனம்) புண்படுமாறு
சொற்களை சொல்ல வேண்டாம்—சொல்லாதே; புறம் சொல்லித்
திரிவாரோடு—புறங்கூறி அலைபவருடன், இணங்க வேண்டாம்—
சேராதே; மண் அளந்தான்—நிலத்தை (மூவடியால்) அளந்த திரு
மாலுக்கு, தங்கை உமை—தங்கையாகிய உமாதேவிக்கு, மைந்தன்
எம் கோன்—மஃனும் எமக்குத் தலைவனும் ஆகிய, மயிலேறும்
பெருமானை—மயிலின்மீது ஏறி நடத்தும் முருகக்கடவுளை, நெஞ்சே
வாழ்த்தாய்—மனமே வாழ்த்துவாயாக. எ—று. 9

மறம்பேசித் திரிவாரோ டுணங்க வேண்டாம்
வாதாடி வழக்கழிவு சொல்ல வேண்டாம்
திறம்பேசிக் கலகமிட்டுத் திரிய வேண்டாம்
தெய்வத்தை யொருநாளும் மறக்க வேண்டாம்
இறந்தாலும் பொய்தன்னைச் சொல்ல வேண்டாம்
ஏசலிட்ட உற்றாரை நத்த வேண்டாம்
குறம்பேசி வாழ்கின்ற வள்ளி பங்கள்
குமரவேள் நாமத்தைக் கூறாய் நெஞ்சே.

ப—ரை : மறம்பேசித் திரிவாரோடு—வீர மொழி கூறி(போருக்கு)
அலைபவருடன், இணங்க வேண்டாம்—சேராதே; வாதாடி அழிவு
வழக்கு—வாது கூறிக் கெடு வழக்கு, சொல்ல வேண்டாம்—கூறாதே;
திறம்பேசிக் கலகம் இட்டு—வலிமைகூறிக் கலகம்செய்து, திரிய வேண்
டாம்—அலையாதே; தெய்வத்தை ஒருநாளும்—இறைவனை ஒரு
பொழுதும், மறக்க வேண்டாம்—மறக்காதே; இறந்தாலும் பொய்
தன்னை—(கூறாதிருப்பின்) இறக்க நேரிட்டாலும் பொய்யை,
சொல்ல வேண்டாம்—சொல்லாதே; ஏசல் இட்ட உற்றாரை—இகழ்ச்சி
செய்த உறவினரை, நத்த வேண்டாம்—விரும்பாதே; குறம்பேசி வாழ்
கின்ற—குறிசொல்லி வாழும் (குடியிற் பிறந்த), வள்ளி பங்கள்—
வள்ளி நாய்ச்சியாரைப் பக்கத்தில் உடையவனாகிய, குமரவேள்
நாமத்தை—முருகவேளின் பெயர்களை, நெஞ்சே கூறாய்—மனமே
சொல்லித் துதிப்பாயாக. எ—று. 10

அஞ்சுபேர் கூலியைக்கைக் கொள்ள வேண்டாம்
அதுவேதிங் கென்னிளிச் சொல்லக் கேளாய்
தஞ்சமுடன் வண்ணாநா விதன்றன் கூலி
சகலகலை ஒதுவித்த வாத்தியார் கூலி
வஞ்சமற நஞ்சுறுத்த மருத்துவிச்சி கூலி
மகானோவு தனைத்தீர்த்த மருத்துவன்றன் கூலி
இன்சொலுடன் இவர்கூலி கொடாத பேரை
ஏதேது செய்வானோ ஏமன் றானே.

புறரை : அஞ்சுபேர் கூலியை — ஐவருடைய கூலியை, ன் க் க் கொள்ள வேண்டாம்—கைப்பற்ற வேண்டாம் (கொடுத்துவிட வேண்டும்); அது ஏது என்னின்—அக் கூலியாது என்று கேட்பின், சொல்ல நீ கேளாய்—நான் சொல்கிறேன் நீ கேட்பாயாக; வண்ணான் கூலி—வண்ணானுடைய கூலியும், நாவிதன் கூலியும், அம்பட்டன் கூலியும் சகல கலை ஓது வித்த — பல கலைகளையும் படிப்பித்த, வாத்தியார் கூலி—ஆசிரியர் கூலியும், வஞ்சம் அற நெஞ்சு அறுத்த—வஞ்ச மணப்பான்மை சிறிதும் இல்லையாக நச்சுக் கொடி அறுத்த, மருத்துவிச்சி கூலி மருத்துவிச்சியின் கூலியும், மகாநோவைத் தீர்த்த—(நீக்குதற்கு அரிய) கொடிய நோயினை நீக்கிய. மருத்துவன் கூலி—வைத்தியன் கூலியுமாகிய; இவர் கூலி—இவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கூலியை, தஞ்சமுடன் இன் சொல்லுடன்—அன்புடனும் இன் சொல்லோடும், கொடாத பேரை—கொடுக்காதவர்களை, ஏமன்—இயமன், ஏது ஏது—என்ன என்ன துன்பம், செய்வானோ—செய்வானோ (நான் அறியேன்) என்று.

11

கூறாக்கி யொருகுடியைக் கெடுக்க வேண்டாம்
 கொண்டடேற் பூத்தேடி முடிக்க வேண்டாம்
 தூறாக்கித் தலைமிட்தே திரிய வேண்டாம்
 துர்ச்சனராய்த் திரிவாரோ டிணங்க வேண்டாம்
 வீறான தெய்வத்தை யிகழ வேண்டாம்
 வெற்றியுள்ள பெரியோரை வெறுக்க வேண்டாம்
 மாறான குறவருடை வள்ளி பங்கள்
 மயிலேறும் பெருமானை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

புறரை : ஒரு குடியை கூறு ஆக்கி—ஒரு குடும்பத்தைப் பிரித்து, கெடுக்க வேண்டாம்—கெடுக்காதே; பூ தேடி — (கடவுளுக்குரிய தான) பூவை (வலிந்து) தேடி; கொண்டடேமேல்—தலைமயிரில், முடிக்க வேண்டாம்—முடித்துக் கொள்ளாதே; தூறு ஆக்கித் தலையிட்டு—அவதூறு பேசி அதே வேலையாக இருந்து, திரிய வேண்டாம்—திரியாதே; துர்ச்சனராய்த் திரிவாரோடு—தீயவர்களாகி (ஊர்தோறும்) அலைபவருடன், இணங்க வேண்டாம்—சேராதே; வீறு ஆன தெய்வத்தை—பெருமையுடையனவாகிய தெய்வங்களை, இகழ வேண்டாம்—இகழாதே; வெற்றி உள்ள பெரியோரை—மேன்மையுடைய பெரியோர்களை, வெறுக்க வேண்டாம்—வெறுக்காதே; மாறு ஆன குறவர் உடை—போரை விரும்பும் இயல்புடைய குறவர்களுடைய (மகளாகிய), வள்ளி பங்கள்—வள்ளி நாய்ச்சியாரைப் பக்கத்தில் உடையவனாகிய, மயில் ஏறும் பெருமானை—மயிலின் மீது ஏறி நடத்தும் முருகக் கடவுளை, நெஞ்சே வாழ்த்தாய்—மனமே வாழ்த்துவாயாக. என்று.

12

ஆதரித்துப் பலவகையாற் பொருளுந் தேடி.
 அருந்தமிழால் அறுமுகனைப் பாட வேண்டி
 ஓதவித்த வாசகத்தால் உலக நாதன்
 உண்மையாய்ப் பாடிவைத்த உலக நீதி
 காதலித்துக் கற்றோருங் கேட்ட பேருங்
 கருத்துடனே நாடோறுங் களிம்பி னோடு
 போதமுற்று மிகவாழ்ந்து புகழுந் தேடிப்
 பூலோக முள்ளளவும் வாழ்வர் தாமே.

உலகநாதன் என்னும் புலவன் பல நல் வழியாற் பொருள்
 சேர்த்து, பின்பு, தமிழ் மொழியால் முருகக் கடவுளைப் பாட விரும்பி,
 அப் பெருமான் உணர்த்திய வாசகங்களாற் பாடிவைத்த 'உலகநீதி'
 என்னும் இந் நூலை விருப்புடன் கற்றவரும் கேட்டவரும் நல்லெண்
 ணமும், மனமகிழ்ச்சியும், ஞானமும், வாழ்வும், புகழும் உடைய
 வர்களாய் உலக முள்ளவரையும் வாழ்வார்கள். எ—று. 13

உலகநீதி மூலமும் உரையும்

முற்றிற்று.

ந ல் வ ழி

உரையுடன்

காப்பு

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலுங் கலந்துனக்கு நான்றருவேன் - கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ்மூன்றுந் தா.

பதவுரை: கோலம்செய் துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே—அழகு
செய்கின்ற உயர்வாகிய யானை முகத்தையுடைய பரிசுத்தமாகிய
இரத்தினம்போலும் விநாயகக்கடவுளே, நான் உனக்குப் பாலும்
தெளிதேனும் பாகும் பருப்பும் இவை நாலும் கலந்து தருவேன்—
அடியேன் உமக்குப் பாலும் செளிந்த தேனும் வெல்லப்பாகும்
பருப்புமாகிய இந் நான்கையும் கலந்து நிவேதிப்பேன், நீ எனக்குச்
சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா—நீர் அடியேனுக்குச் சங்கத்தில் வளர்க்
கப்பட்ட (இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் என்னும்) தமிழ்
மூன்றையுந் தந்தருளும். என்றவாறு.

புண்ணியமாம் பாவம்போம் போனநாட் செய்தவவை
மண்ணிற் பிறந்தார்க்கு வைத்தபொருள் - எண்ணுங்கால்
ஈதொழிய வேறில்லை யெச்சமயத் தோர்சொல்லுந்
ஐதொழிய நன்மை செயல்.

ப—ரை: புண்ணியம் ஆம்—புண்ணியமே செய்யத்தக்கது. பாவம்
போம்-பாவமே ஒழியத்தக்கது, போன நாள் செய்த அவை—முற்
பிறப்பிற் செய்த அந்தப் புண்ணிய பாவங்களே, மண்ணில் பிறந்
தார்க்கு வைத்த பொருள்—பூமியிலே பிறந்த மனிதர்களுக்கு (இப்
பிறப்பில் இன்ப துன்பங்களை அனுபவித்தற்குக் காரணமாக)
வைத்தபொருளாகும், எண்ணுங்கால் எச்சமயத்தோர் சொல்லும்

ஈது ஒழிய வேறு இல்லை—ஆராய்மிடத்து எந்தச் சமயத்தார் சொல்வதும் இந்தப் பொருளையல்லாமல் மற்றொன்றுமில்லை தீது ஒழிய நன்மை செயல் — (ஆதலினாலே) பாவம் நீங்கப் புண்ணியத்தைச் செய்க. எ—று

1

சாதி யிரண்டொழிய வேறில்லைச் சாற்றுங்கால்
நீதி வழுவா நெறிமுறையின் - மேதினியில்
இட்டார் பெரியோரிடாதா ரிழிகுலத்தோர்
பட்டாங்கி லுள்ள படி.

ப—ரை: சாற்றுங்கால் மேதினியில் சாதி இரண்டு ஒழிய வேறு இல்லை—சொல்லுமிடத்துப் பூமியிலே (உயர்வாகிய சாதியென்றும் இழிவாகிய சாதியென்றும்) சாதி இரண்டேயல்லாமல் வேறில்லை. (அவ்விரண்டு சாதியாரும் யாவரெனின்):— நீதிவழுவா நெறி முறையின் இட்டார் பெரியோர் - நீதி தவறாத நல் வழியிலே (நின்றுகொண்டு முறைமையோடு சற்பாத்திரங்களா யுள்ளவருக்குக்) கொடுத்தவரே உயர்வாகிய சாதியார், இடாதோர் இழி குலத்தோர் - அங்ஙனம் கொடாதவரே இழிவாகிய சாதியார், பட்டாங்கி லுள்ளபடி - உண்மை நூலின் உள்ள கிரமம் (இதுவேயாகும்). எ - று.

2

இடும்பைக் கிடும்பை யியலுடம்பி தன்றே
இடும்பொய்யை மெய்யென் றிராதே - இடுங்கடுக
உண்டாயி னுண்டாகு மூழிற் பெருவலிநோய்
விண்டாரைக் கொண்டாடும் வீடு.

ப - ரை : இயல் உடம்பு இது - திரிகின்ற இந்த உடம்பானது, இடும்பைக்கு இடும்பை அன்றே - பல துன்பங்க (ளாகிய சரக்குக)ளுக்கு நிறைத்து வைக்கும் பயன்றோ, இடும் பொய்யை மெய் என்று இராதே - (போசனத்தை) இடுகின்ற நிலையில்லாததாகிய இந்த உடம்பை நிலையுடையதென்று நம்பி இரா லெல், கடுக இடும் - சீக்கிரம் (சற்பாத்திரங்களாயுள்ளவர்களுக்குக்) மகாடுங்கள், உண்டாயின், (இத்தருமம் உங்கனிடத்து) உண்டாயின் பெருவலி நோய் விண்டாரைக் கொண்டாம் வீடு- பெரிய வலிமையையுடைய மல நோய் நீங்கியவரை மெச்சிக்கொள்ளுகின்ற முத்தியானது, ஊழின் உண்டாகும்- முறையினாலே (உங்களுக்குக் கிடைக்கும். எ-று.

3

எண்ணி யொருகரும் யார்க்குஞ்செய் யொண்ணாது
 புண்ணியம் வந்தெய்து போதல்லாற் - கண்ணில்லான்
 மாங்காய் விழுவெறிந்த மாத்திரைக்கோ லொக்குமே
 ஆங்கால மாகு மவர்க்கு.

ப - ரை : யார்க்கு - யாவருக்காயினும், புண்ணியம் வந்து
 எய்துபோது அல்லால் - (முன்செய்த) புண்ணியம் வந்து கூடிய
 போதல்லாமல், எண்ணி ஒரு கரும் செய்யொண்ணாது - (மற்
 றைக் காலத்திலே) நினைத்து ஒரு தொழிலைச் செய்யமுடியாது,
 கண் இல்லான் மாங்காய் விழ எறிந்த மாத்திரைக்கோல் ஓக்கும்-
 புண்ணியம் வந்து கூடாத அக்காலத்திற் செய்யும் (அத்தொழிலா
 னது) கண் இல்லாதவன் மாங்காய் விழுதற்கு எறிந்த மாத்திரைக்
 கோலைப் போலும், ஆம் காலம் அவர்க்கு ஆகும் - (புண்ணியம்
 வந்து கூடியபோது) அவருக்கு அத்தொழில்தானே முடியும். எ-று. 4

வருந்தி யழைத்தாலும் வாராத வாரா
 பொருந்துவன போமினென்றாற் போ - இருந்தேங்கி
 நெஞ்சம் புண்ணாக நெடுந்தூரந் தானிணைந்து
 தஞ்சுவதே மகந்தர் தொழில்.

ப - ரை : வாராத வருந்தி அழைத்தாலும் வாரா - (தமக்கு)
 வராதவைகள் வருந்தி அழைத்தாலும் வாராவாம், பொருந்துவன
 போமின் என்றாற் போகா - (தமக்கு) வருமவைகள் போமினென்று
 வெறுத்தாலும் போகாவாம், இருந்து ஏங்கி - (இவ்வுண்மையை
 அறியாமல்) இருந்துகொண்டு ஏக்கமுற்று, நெஞ்சம் புண் ஆக
 தாம் நெடுந்தூரம் நினைந்து தஞ்சுவதே - மனம் புண்ணாகும்படி
 (அவைகளைத்) தாங்கள் நெடுந்தூரம் நினைந்து மாண்டு போவதே,
 மாந்தர் தொழில் - மனிதருடைய தொழிலாம். எ - று 5

உள்ள தொழிய வொருயர்க கொருவர்க்கங்
 கொள்ளக் கிடையா குவலயத்தில் - வெள்ளக்
 கடலோடி மீண்டு கரையேறி னாலென்
 உடலோடு வாழு முயிர்க்கு.

ப - ரை : ஒருவர்க்கு உள்ளது ஒழிய - ஒருவருக்கு (ஊழினால்)
 உள்ளதல்லாமல், ஒருவர் சுகங் கொள்ளக் கிடையா - மற்றொரு
 வருடைய சுகங்களை அநுபவிக்க விரும்பினால் அவை கிடையா
 வாம், (ஆதலினால்) குவலயத்தில் - இப்பூமியிலே, உடலோடு

வாரும் உயிர்க்கு - உடம்புகளோடு கூடிவாரும் உயிர்களுக்கு, வெள்ளக் கடல் ஓடி மீண்டும் கரை ஏறினால் என் - வெள்ள நீரையுடைய சமுத்திரத்திலே (கப்பலின்மேற்) சென்று (சம்பாதித்துக் கொண்டு) திரும்பிவந்து கரை ஏறினாலும் அதனாற் பயன் யாது? எ - று.

6

எல்லாப் படியாலு மெண்ணினா லிவ்வுடம்பு
பொல்லாப் புழுமலினோய்ப் புன்குரம்பை - நல்லார்
அறிந்திருப்பா ராதலினா லாங்கமல நீர்போற்
பிறிந்திருப்பார் பேசார் பிறர்க்கு.

ப - ரை : எல்லாப் படியாலும் எண்ணினால் - சகல விதங்களினாலும் ஆராயுமிடத்து, இவ்வுடம்பு பொல்லாப் புழுமலினோய்ப் புன்குரம்பை - இந்தச் சரீரம் பொல்லாத புழுக்களுக்கும் நிறைந்த வியாதிகளுக்கும் புல்லிய ஒரு சிறு வீடாக இருக்கின்றது, நல்லார் அறிந்து இருப்பார் - நல்லறிவினோர்கள் (இவ்வுடம்பினிழிவை) அறிந்திருப்பார்கள், ஆதலினால் கமல நீர்போல் பிறிந்து இருப்பார் - ஆகையால் அவர்கள் தாமரை இலையின் நீர்போல (இவ்வுடம்பிலே கூடியிருந்தும்) கூடாதிருப்பார்கள், பிறர்க்குப் பேசார் - (பயன்படாமையால்) பிறருக்கு (இந்த நிலையை)ச் சொல்வார்கள். எ - று.

7

ஈட்டும் பொருண்முயற்சி யெண்ணிறந்த வாயினுமும்
கூட்டும் படியஸ்றிக் கூடாவாம் - தேட்டம்
மரியாதை காணு மகிதலத்தீர் கேண்மின்
தரியாது காணுந் தனம்.

ப - ரை : மகிதலத்தீர் கேண்மின் - பூமியிலுள்ள மனிதர்களே கேளுங்கள், ஈட்டும் பொருள் - தேடுதற்குரிய பொருள்களானவை, முயற்சி எண் இறந்த ஆயினும் - முயற்சிகள் அளவிற்றதனவாயினும், ஊழ் கூட்டும்படி அன்றிக் கூடாவாம் - ஊழ் கூட்டுமளவில் லாமற் சேராவாம், தனம் தரியாது - (ஊழினாலே சேரினும்) அப் பொருள் நிலைபெறாது, தேட்டம் மரியாதை - (ஆதலினால்) நீங்கள் தேடத் தகுவது மரியாதையேயாம். எ - று.

மரியாதை - நன்னெறியி னிற்றல்.

8

ஆற்றுப் பெருக்கற் றடிசுடுமந் நாளுமவ்வா
 றூற்றுப் பெருக்கா லுலசூட்டும் - ஏற்றவர்க்கு
 நல்ல குடிப்பிறந்தார் நல்கூர்ந்தா ரானாலும்
 இல்லையென மட்டா ரிசைந்து.

ப - ரை : ஆற்றுப் பெருக்கு அற்று - ஆற்றில் வெள்ளம்
 வற்றிப்போய், அடிசுடும் அந்நாளும் - (மணலானது வெய்யினி
 னாலே காய்ந்து நடப்பவருடைய) அடியைச் சுடுகின்ற அக் காலத்
 திலும், அவ் ஆறு ஊற்றுப்பெருக்கால் உலகு ஊட்டும் - அந்த
 ஆறானது ஊற்றுநீர்ப் பெருக்கினால் உலகத்தாரை உண்பிக்கும்,
 (அதுபோல) நல்ல குடிப்பிறந்தார் - நல்ல குடியிலே பிறந்தவர்,
 நல்கூர்ந்தார் ஆனாலும் - வறுமையடைந்த காலத்திலும், மற்ற
 வர்க்கு இசைந்து இல்லை எனமாட்டார் - இரந்தவருக்கு (கருத்து)
 இசைந்து இல்லையென்று சொல்லாது கொடுப்பர். எ - று. 9

ஆண்டாண்டு தோறு மழுது புரண்டாலும்
 மாண்டார் வருவரோ மாநிலத்தீர் - வேண்டா
 நமக்கு மதுவழியே நாம்போ மளவும்
 எமக்கென்னென் றிட்டூண் டிரும்.

ப - ரை : மாநிலத்தீர் பெரிய பூமியிலுள்ள மனிதர்களே,
 ஆண்டு ஆண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும் - (இறந்த) அவ்
 விடத்தில் வருடந்தோறும் அழுது புரண்டாலும், மாண்டார் வரு
 வரோ - இறந்தவர் திரும்பி வருவாரோ (வரமாட்டார்), வேண்டா
 - (ஆதலினால்) அழ வேண்டுவதில்லை. நமக்கு அதுவழியே நாம்.
 போய் அளவும் எமக்கு என் என்று - நமக்கும் அம் மரணமே வழி
 யாகும் நாம் இறந்து போமளவும் எமக்கு யாது சம்பந்தம் என்று,
 இட்டு உண்டு இரும் - பிச்சை இட்டு நீங்களும் உண்டு (கவலை
 யற்று) இருங்கள். எ - று. 10

ஒருநா ளுணவை யொழியென்றா லொழியாய்
 இருநாளுக் கேலென்றா லேலாய் - ஒருநாளும்
 என்னோ வறியா யிடும்பைகூ ரென்வயிறே
 உன்னோடு வாழ்த லரிது.

ப - ரை : இடும்பை கூர் என் வயிறே - துன்பம் மிகுகின்ற
 என்னுடைய வயிறே, ஒருநாள் உணவை ஒழி என்றால் ஒழியாய் -
 (கிடையாதபோது) ஒருநாளுக்குப் போசனத்தை விட்டிரு என்றால்

விட்டிராய், இரு நாளுக்கு ஏல் என்றால் ஏலாய் — (கிடைத்த போது) இரண்டு நாளுக்கு (உண்ணும் போசனத்தை ஒழுங்கு) ஏற்றுக்கொள் என்றால் ஏற்றுக்கொள்ளாய், ஒரு நாளும் என்னோ அறியாய் — ஒரு நாளிலாயினும் என்னுடைய வருத்தத்தை அறியாய், உன்னோடு வாழ்தல் அரிது — (ஆதலினால்) உன்னோடு கூடி வாழ்தல் எனக்கு அருமையாக இருக்கின்றது. எ - று. 11

ஆற்றங் கரையின் மரமு மரசறிய
வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழுமன்றே — ஏற்றம்
உழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லைக் கண்டிர்
பழுதுண்டு வேறோர் பணிக்கு.

ப-ரை: ஆறு அம் கரையில் மரமும் — ஆற்றினது கரையில் இருக்கின்ற மரமும், அரசு அறிய வீற்று இருந்த வாழ்வும் விழும் அன்றே—அரசன் அறிய அதிகாரஞ் செய்து(சம்பாதித்துப்) பெருமையாக வாழ்கின்ற வாழ்க்கையும் அழிந்து போமன்றோ, உழுது உண்டு வாழ்வு ஏற்றம்— (ஆதலினாலே) உழுது பயிர்செய்து உண்டு வாழ்வதே உயர்வாகும், அதற்கு ஒப்பு இல்லை—அதற்குச் சமானம் இல்லை, வேறு ஓர் பணிக்குப் பழுது உண்டு—மற்றதைத் தொழில் வாழ்க்கைகளுக்குக் கெல்லாம் அழிவு உண்டு. எ-று 12

ஆவாரை யாரே யழிப்பா ரதுவன்றிச்
சாவாரை யாரே தவிர்ப்பவர் - ஓவாமல்
ஐயம் புகுவாரை யாரே விலக்குவார்
மெய்யம் புவியதன் மேல்.

ப-ரை: அம்புவி அதன்மேல்—அழகிய பூமியின் மேலே, ஆவாரை அழிப்பார் யார்—(நல்வினையினால் நெடுங்காலம்) உயிர் வாழ்வதற்கு உரியவரை (இடையிலே) அழிக்கவல்லவர் யாவர்? அது அன்றிச் சாவாரைத் தவிர்ப்பவர் யார்—அதுவல்லாமலும் (தீவினையினால்) இறத்தற் குரிடவரை நிறுத்த வல்லவர் யாவர்?, ஓவாமல் ஐயம் புகுவாரை விலக்குவார் யார்—(செல்வம் இழந்து) ஒழியாமல் பிச்சைக்குச் செல்வோரைத் தடுக்க வல்லவர் யாவர்?, மெய்-(இது) சத்தியமேயாம். எ-று. 13

பிச்சைக்கு மூத்த குடிவாழ்க்கை பேசுங்கால்
இச்சைபல சொல்லி யிடித்துண்கை — சிச்சி
வயிறு வளர்க்கைக்கு மான மழியா
துயிர்விடுகை சால வுறும்.

பு-ரை: பேசங்கால்—(ஆராய்ந்து) சொல்லுமிடத்து, பிச்சைக்கு மூத்த குடி வாழ்க்கை—பிச்சை எடுத்து உண்டவிலும் (இழிவிற்) பெரிய குடிவாழ்க்கை யாவது, பல இச்சை சொல்லி இடித்து உண்கை—பல வாகிய இச்சைகளைப் பேசி (ஒருவரை) நெருங்கி வாங்கி உண்ணுதலாம், சிச்சி—சீசீ (இது என்ன செய்கை), வயிறு வளர்க்கைக்கு மானம் அழியாது—வயிற்றை வளர்த்தற் பொருட்டு மானங் கெடாமல், உயிர் விடுகை சால உறும்—உயிரை விடுதலே மிக (உயர்ச்சியைப்) பொருந்தும்— எ-று. 14

சிவாய நமவென்று சிந்தித் திருப்போர்க்
கபாய மொருநாளு மில்லை — உபாயம்
இதுவே மதியாகு மல்லாத வெல்லாம்
விதியே மதியாய் விடும்.

பு-ரை: சிவாய நம என்று சிந்தித்து இருப்போர்க்கு—சிவாய நம என்று தியானித்துக்கொண்டு இருப்பவருக்கு. ஒரு நாளும் அபாயமில்லை—ஒரு நாளாயினும் இடுக்கண் உண்டாகாது. இதுவே மதியாகும் உபாயம்—இஃதொன்றுமே விதியை வெல்லுவதற்கேற்ற அறிவான உபாயமாம், அல்லாத எல்லாம் மதி விதியே ஆய்விடும்—(இச்சிவத்தியானம்) அல்லாத மற்றையிடங்களிலெல்லாம் புத்தியானது விதியின் வசத்தேயாகிவிடும். எ-று.

இதுவே என்பது பின்னங் கூட்டப்பட்டது. 15

தண்ணீர் நிலநலத்தாற் றக்கோர் குணங்கொடையாற்
கண்ணீர்மை மாறாக் கருணையாற் — பெண்ணீர்மை
கற்புநியா வாற்றாற் கடல்குழந்த வையகத்துள்
அற்புதமா மென்றே யறி.

பு-ரை: தண்ணீர் நிலநலத்தால்—தண்ணீரானது நிலத்தினது நன்மையினாலும், தக்கோர் குணம் கொடையால்—நல்லோரது குணமானது கொடையினாலும், கண்ணீர்மை மாறாக் கருணையால் | கண்களையுடைய குணமானது நீங்காத அருளினாலும், பெண் நீர்மை கற்பு அழியா ஆற்றால்— பெண்களுடைய குணமானது கற்புநிலை கெடாத வழியினாலும், கடல் குழந்த வையகத்துள் அற்புதமா மென்றே அறி-சமுத்திரஞ் குழந்த பூமியிடத்து (எல்லாரும்) ஆச்சரியப்படத்தக்கவைகளாகும் என்று நீ அறிவாயாம. எ-று. 16

செய்தீ வினையிருக்கத் தெய்வத்தை நொந்தக்கால்
 எய்த வருமோ விருநிதியம் — வையத்
 தறும்பாவ மென்னவறிந் தன்றிடார்க் கின்று
 வெறும்பாணை பொங்குமோ மேல்.

ப-ரை: வையத்து பாவம் அறும் என்ன அறிந்து—பூமியிலே (சற்பாத்திரத்திற் செய்யப்படுந் தானத்தினாலே) பாவம் நீங்கும் என்று உணர்ந்து, அன்று இடார்க்கு—அக் காலத்திலே (சற்பாத்திரத்திலே) தானஞ் செய்யாதவர்க்கு, செய்தீவினை இருக்க—செய்த அப்பாவம் (வறுமைக்கு வித்தாய்) இருக்க, இன்று தெய்வத்தை நொந்தக்கால்—இப்பொழுது கடவுளை வெறுத்தால், இருநிதியம் எய்த வருமோ — பெரிய திரவியம் பொருந்த வருமோ (சுராது), வெறும் பாணை மேல் பொங்குமோ — வெறும் பாணை (அடுப்பிலே வைத்து எரித்தால்) மேலே பொங்குமோ (பொங்காது). எ-று. 17

பெற்றார் பிறந்தார் பெருநாட்டார் பேருலகின்
 உற்றா ருகந்தா ரெனவேண்டா — மற்றோர்
 இரணங் கொடுத்தா விடுவ ரிடாரே
 சரணங் கொடுத்தாலுந் தாம்.

ப-ரை: பேர் உலகின் — பெரிய பூமியிலே, பெற்றார் (என) (இவர் எம்மைப்) பெற்றவர் என்றும், பிறந்தார் (என) — (இவர் எம்மக்குப்) பிறந்தவர் என்றும், பெருநாட்டார் (என)— (இவர் எம்முடைய) பெரிய தேசத்தார் என்றும், உற்றார் (என)— (இவர் எம்முடைய சுற்றத்தார் என்றும், உகந்தார் (என) — (இவர் எம்மைச்) சிநேகித்தவர் என்றும், வேண்டார்—விரும்பாதவராகிய உலோடிகள், மற்றோர் இரணம் கொடுத்தால் இடுவர்—அந்நியரே யாயினும் (கம்முடம்பிலே) காயத்தைச் செய்தாராயின் (அவருக்கு எல்லாங்) கொடுப்பர், சரணம் கொடுத்தாலும் இடார் — (முன் சொல்லப்பட்டவர்) அடைக்கலம் புகுந்தாராயினும் அவருக்கு ஒன்றும் கொடார். எ-று. 18

சேவித்துஞ் சென்றிரந்துந் தெண்ணீர்க் கடல்கடந்தும்
 பாவித்தும் பாராண்டும் பாட்டிசைத்தும் — போவிப்பம்
 பாழி னுடம்பை வயிற்றின் கொடுமையால்
 நாழி யரிசிக்கே நாம்.

ப-ரை: வயிற்றின் கொடுமையால்—வயிற்றினுடைய (பசிக்) கொடுமையால், சேவித்தும்—பிறரைச் சேவித்தும், சென்றிரந்தும்—

பலரிடத்திலே) போய் யாசித்தும், தென் நீர்க் கடல் கடந்தும்—
 தெளிவாகிய நீரையுடைய சமுத்திரத்தைக் (கப்பலேறி) கடந்தும்,
 பாவித்தும் — (ஒருவரைப்) பெரியவராகப் பாவித்தும், பார்
 ஆண்டும் — பூமியை ஆண்டும், பாட்டு இசைத்தும் ... செல்வரைப்
 (புகழ்ந்து) பாட்டுப்பாடியும், நாம் உடம்பை நாழி அரிசிக்கே
 பாழின் போவிப்பம் — நாம் இந்தச் சரீரத்தை நாழி அரிசிக்காகவே
 நாழிலே செலுத்துகின்றோம். எ. று. 19

அம்மி துணை யாக வாறிழிந்த வாறொக்கும்
 கொம்மை முலைபகர்வார்க் கொண்டாட்டம் — இம்மை
 மறுமைக்கு நன்றன்று மாநிதியம் போக்கி
 வெறுமைக்கு வித்தாய் விடும்.

ப—ரை : கொம்மை முலை பகர்வார்க் கொண்டாட்டம்—
 குவிவாகிய தனங்களை விற்கின்ற பரத்தையரைக் கொண்டாடுதல்,
 அம்மி துணையாக ஆறு இழிந்த ஆறு ஒக்கும் — அம்மிக்கல்லே
 துணையாக ஆற்றுவெள்ளத்தில் இறங்கிய தன்மையைப் போலும்,
 அன்றியும் மாநிதியம் போக்கி வெறுமைக்கு வித்து ஆய் விடும் -
 (அது) பெரிய செல்வத்தை அழித்து வறுமைக்குக் காரணமாய்
 விடும், இம்மை மறுமைக்கு நன்று அன்று—(ஆதலினால்) அது இப்
 பிறப்பிற்கும் வரு பிறப்பிற்கும் நல்லதாகாது. எ-று.

ஓடத்தினாலே கடக்கத்தக்க ஆற்றை அம்மியினாலே கடக்கப்
 புகுந்தவன் அமிழ்ந்து உயிரை இழத்தல் போல, மனைவியினாலே
 அநுபவிக்கத்தக்க இன்பத்தை வேசியினாலே அநுபவிக்கப் புகுந்த
 வன் மேகநோயால் வருந்தி உயிரை இழப்பன். ஆதலின், அம்மி
 துணையாக வாறிழிந்தவாறொக்கு மென்றார், 20

நீரு நிழலு நிலம்பொதியு நெற்கட்டும்
 பேரும் புகழும் பெருவாழ்வும் — ஊரும்
 வருந்திருவும் வாழ்நாளும் வஞ்சமிலார்க் கென்றுந்
 தருஞ்சிவந்த தாமரையாள் தான்.

ப - ரை : சிவந்த தாமரையாள்—செந்தாமரை மலரில் இருக்
 கின்ற சீதேவியானவள்; வஞ்சம் இலார்க்கு—வஞ்சனை இல்லாத
 வருக்கு, நீரும்—நீர் வளத்தையும், நிழலும்—நிழல் வளத்தையும்,
 நிலம்பொதியும் நெற்கட்டும்—நிலத்திலே நிறைய நெற்போரையும்,
 பேரும்—பேரையும், புகழும்—கீர்த்தியையும், பெருவாழ்வு—பெரிய

வாழ்வையும், ஊரும்—கிராமத்தையும், வரும் திருவும்—வளர்கின்ற செல்வத்தையும், வாழ்நாளும்—நிறைந்த ஆயுளையும், என்றுந்தரும்—எந்நாளும் கொடுத்தருளுவன். எ - று. 21

பாடுபட்டுத் தேடிப்பணத்தைப் புதைத்துவைத்துக் கேடுகெட்ட மானிடரே கேளுங்கள்—கூடுவிட்டிங்காவிதான் போயினபின் யாரே யநுபவிப்பார் பாவிகா ளந்தப் பணம்.

ப - ரை: பணத்தைப் பாடுபட்டுத் தேடிப் புதைத்து வைத்து பணத்தைப் பிரயாசப்பட்டுச் சம்பாதித்து (நீங்களும் உண்ணாமல் பிறர்க்குங்கொடாமல் பூமியிலே) புதைத்துவைத்து, கேடுகெட்ட மானிடரே கேளுங்கள்—அப்பொருட் கேட்டினால் (சரீர சுகத்தையும் ஆன்ம சுகத்தையும் ஒருங்கு) இழந்த மனிதர்கள்! (நான் சொல்வதைக்) கேளுங்கள். ஆவி கூடுவிட்டுப் போயினபின்பு—ஆன்மா சரீரத்தைவிட்டு நீங்கிய பின்பு, பாவிகாள் அந்தப் பணம் இங்கு ஆர் அநுபவிப்பார்—பாவிகளே! அப்பணத்தை இவ்விடத்து யாவர் அநுபவிப்பார். எ - று. 22

வேதாளஞ் சேருமே வெள்ளெருக்குப் பூக்குமே
பாதாள மூலி படருமே—மூதேவி
சென்றிருந்து வாழ்வளே சேடன் குடிபுகுமே
மன்றோரஞ் சொன்னார் மனை.

ப - ரை; மன்று ஓரஞ் சொன்னால் மனை—தரும் சபையிலே பட்சபாதஞ் சொன்னவருடைய வீட்டிலே, வேதாளஞ் சேரும்—பேய்கள் (வந்து) சேரும், வெள்ளெருக்குப் பூக்கும் வெள்ளெருக்கு (முளைத்து) மலரும், பாதாளமூலி படரும்—பாதாளமூலி என்னும் கொடி படரும், மூதேவி சென்று இருந்து வாழ்வள்—மூதேவியானவள் போய் நிலை பெற்று வாழ்வள், சேடன் குடிபுகும்—பாம்பு குடியிருக்கும். எ - று. (பாதாளமூலி—சிறு நெருஞ்சில்) 23

நீறில்லா நெற்றிபாழ் நெய்யில்லா வுண்டிபாழ்
ஆறில்லா ஆருக் கழுகுபாழ்—மாறில்
உடற்பிறப் பில்லா வுடம்புபாழ் பாழே
மடக்கொடி யில்லா மனை.

ப - ரை: நீறு இல்லா நெற்றி பாழ்—விபூதியில்லாத நெற்றி பாழாகும், நெய் இல்லா உண்டி பாழ்—நெய்யில்லாத போசணம்

பாழாகும், ஆறு இல்லாத ஊருக்கு அழகு பாழ் நதியில்லாத ஊருக்கு அழகு பாழாகும், மாறு இல் உடற்பிறப்பு இல்லா உடம்பு பாழ்—மாறுபடாத சகோதரர் இல்லாத உடம்பு பாழாகும். மடக் கொடி இல்லாமனை பாழே—(இல்லத்துக்குத்தக்க) மனைவியில்லாத வீடு பாழேயாகும். எ - று. 2

ஆன முதலி லதிகஞ் செலவானான்
 மான மழிந்து மதிக்கெட்டுப் — போனதிசை
 எல்லார்க்குங் கள்ளனா யேழ்பிறப்புந் தீயனாய்
 நல்லார்க்கும் பொல்லனா நாடு.

ப - ரை: ஆன முதலில் செலவு அதிகம் ஆனால்—(தனக்குக்) கிடைத்த முதற்பொருளுக்குச் செலவு அதிகமானவன், மானம் அழிந்து—மானங்கெட்டு, மதிக்கெட்டு—அறிவு இழந்து, போன திசை எல்லார்க்குங் கள்ளனாய்—(தான் ஓடிப்)போன திசையிலும் எல்லார்க்குங் கள்ளனாகி, ஏழ் பிறப்புந் தீயனாய்—எழுவகைப் பிறப்புகளினும் பாவம் உடையவனாகி, நல்லார்க்கும் பொல்லனாம்—(தன்னிடம் அன்பு வைத்த) பெண்டிருக்கும் பொல்லாதவனாவான். நாடு—(இதனை) ஆராய்ந்து அறிவாயாக. எ - று. 25

மானங் குலங்கல்வி வண்மை யறிவுடைமை
 தானந் தவமுயற்சி தாளாண்மை — தேனின்
 கசிவந்த சொல்லியர்மேற் காமுறுதல் பத்தும்
 பசிவந் திடப்பறந்து போம்.

ப - ரை: பசி வந்திட—பசினோய் ஒன்று மாத்திரம் வந்தால், மானம்—மானமும், குலம்—குலமும், கல்வி—கல்வியும், வண்மை—வாய்மையும், அறிவுடைமை அறிவுடைமையும், தானம் கொடையும், தவம்—தவமும், உயர்ச்சி உயர்வும், தாளாண்மை—தொழின் முயற்சியும், தேனின் கசிவந்த சொல்லியர்மேல் காமுறுதல்—தேன் பெருக்குப் போலத் தோன்றுகின்ற சொல்லையுடைய மங்கையர் மேல் ஆசை வைத்தலும் ஆகிய, பத்தும் பறந்துபோம்—இப்பத்தும் விட்டோடிப்போம். எ - று. 26

ஒன்றை நினைக்கி னதுவொழிந்திட் டொன்றாகும்
 அன்றி யதுவரினும் வந்தெய்தும் — ஒன்றை
 நினையாத முன்வந்து நிற்பினு நிற்கும்
 எனையாளு மீசன் செயல்.

ப - ரை: ஒன்றை நினைக்கின் அது ஒழிந்திட்டு ஒன்று ஆகும்— ஒரு பொருளைப் பெற நினைத்தால் அப்பொருள் கிடையாமல் வேறொரு பொருள் கிடைத்தாலும் கிடைக்கும், அன்றி அது வரினும் வந்து எய்தும்—அப்படி அல்லாமல் அப்பொருளே வந்து கிடைத்தாலும் கிடைக்கும், ஒன்றை நினையா முன் வந்து நிற் பினும் நிற்கும்—(இன்னும்) ஒரு பொருளை நினையாதிருக்கு முன்னே அது தானே வந்து நின்றாலும் நிற்கும், எனை ஆளும் ஈசன் செயல் (இவைகளெல்லாம்) என்னை ஆண்டருளும் கடவுளை டைய செய்கைகளாகும். எ - று.

உண்பது நாழி யுடுப்பது நான்குமுழம்
எண்பது கோடிநினைந் தெண்ணுவன—கண்டுகைந்த
மாந்தர் குடிவாழ்க்கை மண்ணின் கலம்போலச்
சாந்துணையுஞ் சஞ்சலமே தான்.

ப - ரை: கண் புதைந்த மாந்தர்—அகக்கண் குருடாக இருக் கின்ற மனிதர், உண்பது நாழி—உண்பது ஒரு நாழி அரிசி அன்ன மேயாகும், உடுப்பது நான்கு முழம்—(அவர்) உடுப்பது நான்கு முழ வஸ்திரமேயாகும், (இப்படியாகவும்) நினைந்து எண்ணுவன எண்பது கோடி (அவர்) நினைத்து எண்ணுங் காரியங்களோ எண்பது கோடியாகும், (ஆதலினால்) மண்ணில் கலம் போலச் சாம் துணையும் குடி வாழ்க்கை சஞ்சலமே—மட்பாத்திரம் அழிந் தாற்போல (அவர் சரீரம்) அழியும் வரையும் (அவருடைய) குடி வாழ்க்கையிலே துன்பமே விளையும். எ - று. 28

மரம்பழுத்தால் வெளவாலை வாவென்று கூவி
இரந்தழைப்பார் யாவருமங் கில்லை—சுரந்தமுதம்
கற்றா தரல்போற் கரவா தளிப்பரேல்
உற்றா ருலகத் தவர்.

ப - ரை: மரம் பழுத்தால்—மரம் பழுத்திருந்தால், வா என்று வெளவாலை கூவி இரந்து அழைப்பார் அங்கு யாவரும் இல்லை— இப்பழத்தைத் தின்னுதற்கு வா என்று வெளவாலைக் கூவி வேண்டி அழைப்பவர் அம் மரத்தருகில் ஒருவரும் இல்லை. கன்று ஆ அமுதம் சுரந்து தரல்போல கரவாது அளிப்பரேல்—கன்றையுடைய பசவா னது பாலைச் சுரந்து கொடுத்தல்போல ஒளிக்காமற் கொடுப்பா ராயின், உலகத்தவர் உற்றார்—(அவ் வெளவால் போலத் தாமே வந்து) எல்லாரும் உறவினராவர். எ - று. 29

தாந்தாமுன் செய்தவினை தாமே யனுபவிப்பார்
 பூந்தா மரையோன் பொறிவழியே - வேந்தே
 ஒறுத்தரை யென்செயலா முரெல்லா மொன்றா
 வெறுத்தாலும் போமோ விதி.

ப-ரை : வேந்தே-அரசனே, முன் தாம் தாம் செய்த வினை—
 முற்பிறப்பிலே தாம் தாம் செய்துகொண்ட நல்வினை தீவினை
 களை, பூந்தாமரையோன் பொறி வழியே தாமே அனுபவிப்பர்—
 தாமரை மலரில் இருக்கின்ற பிரமா விதித்தபடியே தாமே அனுப
 விப்பார்கள், ஒறுத்தாரை என்செயலாம்—(தீவினையினாலே தூண்
 டப்பட்டுத்) தீங்கு செய்தவரை நாம் யாது செய்யலாம். ஊர் எல்
 லாம் ஒன்றாக வெறுத்தாலும் விதி போமோ - ஊரிலுள்ளோர் எல்
 லாருந் (துணையாக) திரண்டு வெறுத்தாலும் விதி போமோ
 (போகாது). எ - று. 30

இழுக்குடைய பாட்டிற் கிசைநன்று சாலும்
 ஒழுக்க முயர்குலத்தி னன்று - வழக்குடைய
 வீரத்தி னன்று விடாநோய் பழிக்கஞ்சாத்
 தாரத்தி னன்று தனி.

ப - ரை : இழுக்கு உடைய பாட்டிற்கு இசை நன்று - இலக்
 கண வழக்களை யுடைய செய்யுளினும் இசை நல்லது, உயர் குலத்
 தின் சாலும் ஒழுக்கம் நன்று - உயர்வாகிய குலத்திலும் மாட்சி
 மைப்பட்ட ஒழுக்கம் நல்லது. வழக்கு உடைய வீரத்தின் விடா
 நோய் நன்று - தவறுதலையுடைய வீரத்திலும் தீரா வியாதி நல்
 லது, பழிக்கஞ்சாத் தாரத்தில் தனி நன்று - பழிச் சொல்லுக்கு அஞ்
 சாத மனைவியேட்டு கூடி வாழ்தலினும் தனியே இருத்தல் நல்லது.
 எ - று. 31

ஆறிடு மேடு மடுவும்போ லாஞ்செல்வம்
 மாறிடு மேறிடு மாநிலத்தீர் - சோறிடுந்
 தண்ணீரும் வாரும் தருமமே சார்பாக
 உண்ணீர்மை வீறு முயர்ந்து.

ப - ரை : மா நிலத்தீர் - பெரிய பூமியிலுள்ளவர்களே, ஆறு
 இடும் மேடும் மடுவும் போல் - ஆற்று வெள்ளத்தினால் உண்டாக்
 கப்படும் மேடும் பள்ளமும்போல், செல்வம் ஏறிடும் - மாறிடும் செல்
 வம் வளர்வதும் தேய்வதுமாயிருக்கும், (ஆதலினால்) தண்ணீரும்

வாரும் - குடிக்கத் தண்ணீரையும் வாருங்கள், தருமமே சார்பு ஆக
உள் நீர்மை உயர்ந்து விறும் - (இப்படிச் செய்துவருவீர்களானால்)
இந்தத் தருமமே துணையாக உள்ளத்திலே (சத்தியமாகிய) தன்மை
ஒங்கி விளங்கும். எ - று.

32

வெட்டனவை மெத்தனவை வெல்லாவாம் வேழத்திற்
பட்டுருவுங் கோல்பஞ்சிற் பாயாது - நெட்டிருப்புப்
பாரைக்கு நெக்குவிடாப்பாறை பசுமரத்தின்
வேருக்கு நெக்கு விடும்.

ப - ரை : வேழத்தில் பட்டு உருவும் கோல் பஞ்சில் பாயாது -
(வலிய) யானையின் மேலே பட்டு உருவும் அம்பானது (மெல்லிய)
பஞ்சின்மேலே பாயாது, (அதுபோல) வெட்டெனவைமெத்தெனவை
வெல்லா-வன் சொற்கள் இனிய சொற்களை வெல்லமாட்டா, நெடு
இருப்புப் பாரைக்கு நெக்குவிடாப் பாறை - நெடுமையாகிய இருப்
புப் பாரைக்குப் பிளவாத கருங்கற்பாறையானது, பசு மரத்தின்
வேருக்கு நெக்கு விடும் - பச்சைமரத்தின் வேருக்குப் பிளந்துபோம்.
எ - று.

33

கல்லானே யானாலுங் கைப்பொருளொன்றுண்டாயின்
எல்லாருஞ் சென்றங் கெதிர்கொள்வர் - இல்லானை
இல்லாளும் வேண்டாண்மற் றீன்றெடுத்த தாய்வேண்டாள்
செல்லா தவன்வாயிற் சொல்.

ப - ரை : கல்லானே ஆனாலும் கைப்பொருள் ஒன்று உண்
டாயின் - (ஒருவன்) படியாதவனையாயினும் அவன் கையிலே
பொருள் மாத்திரம் இருந்தால், எல்லாரும் சென்று எதிர்கொள்
வர் - (அவனை) யாரும் போய் எதிர் கொண்டு உபசரிப்பர், இல்
லானை இல்லாளும் வேண்டாள் - (படித்தவனையாயினும் பொருள்)
இல்லாதவனை (அவன்) மனைவியும் விரும்பாள், ஈன்று எடுத்த
தாய் வேண்டாள் - (அவனைப்) பெற்று வளர்த்த மாதாவும்
விரும்பாள், அவன் வாயில் சொல் செல்லாது - அவன் வாயில்
பிறக்குஞ் சொல்லானது பயன்படாது. எ...லு.

34

பூவாதே காய்க்கும் மரமுமுள மக்களும்
ஏவாதே நின்றுணர்வார் தாமுளரே - தூவா
விரைத்தாலு நன்றாகா வித்தெனவே பேதைக்
குரைத்தாலுந் தோன்றா துணர்வு.

பு...தை: பூவாதே காய்க்கும் மரமும் உள் — பூவாமலே காய்க்கின்ற மரங்களும் உண்டு (அதுபோல) மக்களும் ஏவாதே நின்று தாம் உணர்வார் உளர் — மனிதர்களும் ஏவாமலே இருந்து தர்மே அறிந்து செய்ய வல்லவரும் உண்டு, தூவா விரைத் தாலும் கன்று ஆகா வித்து என — தூவி விதைத்தாலும் முளைத் துப்பயன்படாத விதைபோல, பேதைக்கு உரைத்தாலும் உணர்வு தோன்றாது — முடனுக்கு (எடுத்து விளங்கு)ச் சொன்னாலும் (அதனை அறியும்) அறிவு அவனிடத்து உண்டாகாது. எ—று 35

நண்டுசிப்பி வேய்கதலி நாசமுறுங் காலத்திற்
கொண்டகருவளிக்குங் கொள்கைபோல் ... ஒண்டொட
போதந் தனங்கல்வி பொன்றவருங் காலமயன்
மாதர்மேல் வைப்பார் மனம்,

ப...ரை: ஒள் தொடி — ஒள்ளிய வளையலை யணிந்தவளே நண்டு சிப்பி வேய்கதலி — நண்டும் சிப்பியும் முங்கிலும் வாழையும் நாசம் உறும் காலத்தில் — தாம் அழிவை அடையும் காலத்திலே, கொண்ட கரு அளிக்கும் கொள்கை போல் — (முறையே தாம்) கொண்ட (குஞ்சும் முத்தும் அரிசியும் காய்க்குலையும் ஆகிய) கருக்களை ஈனும் தன்மை போல, (மனிதர்கள்) போதம் தனம் கல்வி பொன்ற வருங்காலம் — ஞானமும் செல்வமும் வித்தையும் அழிய வருங்காலத்திலே, அயல் மாதர்மேல் மனம் வைப்பார் — பிறர் மனைவியர் மேல் மனம் வைப்பார்கள், எ—று. 36

வினைப்பயனை வெல்வதற்கு வேத முதலாம்
அனைத்தாய நூலகத்து மில்லை—நினைப்பதெனக்
கண்ணுறுவ தல்லாற் கவலைபடே னெஞ்சேமெய
விண்ணுறுவார்க் கில்லை விதி.

ப...ரை: வேதம் முதலாம் அனைத்து ஆய நூலகத்தும்— வேதம் முதலாகிய எல்லா நூல்களினும் (ஆராய்ந்தால்) வினைப் பயனை வெல்வதற்கு — இருவினைப்பயனை வெல்வதற்கு (உபாயம்) அது நினைப்பு எனக் கண்ணுறுவது அல்லால் இல்லை — அவ் வினைப்பயன் (நம்முடைய) நினைவாலாவது என்று அறிவதல்லாமல் வேறு இல்லை, நெஞ்சமே கவலை படேல் — மனமே கவலையை அடையாதே, மெய் விண் உறுவார்க்கு விதி இல்லை — நித்தியமாயுள்ள ஞானாகாசமாகிய பதியோடு கலந்து நிற்பவருக்கு ஊழ் இல்லை. எ—று. 37

நன்றி நினைந்து நினைந்து நானென்று நானென்றும்
 அன்றென்று மாமென்று மாகாதே—நின்ற நிலை
 தானதாந் தத்துவமாஞ் சம்பறுத்தார் யாக்கைக்குப்
 போனவா தேடும் பொருள்.

ப - ரை: நன்று என்றும் - (இது) நல்லது என்றும், தீது என்றும் -
 (இது) தீயது என்றும், நான் என்றும் - (இது) செய்தவன்) நான்
 என்றும், தான் என்றும் - (இது) செய்தவன்) அவன் என்றும், அன்று
 என்றும் - (இது) அன்று என்றும், ஆம் என்றும் - (இது) ஆகும்
 என்றும் ஆகாதே நின்ற நிலை-பேதஞ் செய்யாமலே (பதியினுள்
 அடங்கி இரண்டறக் கலந்து) நின்ற நிலையே, தான் அது ஆம்
 தத்துவம் - (ஆன்மாவாகிய) தான் (பதியாகிய) அதுவாகின்ற
 உண்மை நிலையாகும். சம்பு அறுத்தார் யாக்கைக்குத் தேடும்
 பொருள் போனவா-சம்பை அறுத்தார் அதனைக் கட்டுவதற்குத்
 தேடும் பொருள் அதுவன்றி வேறில்லாமற் போனவாறு போலப்
 பாசத்தின் வேறாகக் காணப்பட்ட தன்னைப் பதியினுள்ளே
 அடைத்தற்குத் தேடும் பொருள் தானன்றி வேறில்லை. எ-று. 38

முப்பதா மாண்டளவில் மூன்றற் றொருபொருளைத்
 தப்பாமற் றன்னுட் பெறானாயிற் - செப்புங்
 கலையளவே யாகுமாங் காரிகையார் தங்கள்
 முலையளவே யாகுமா மூப்பு.

ப - ரை: முப்பது ஆம் ஆண்டு அளவில் - முப்பது வயதினள
 விலேயே, மூன்று அற்று - (மலம் மாயை கன்மம் என்னும் பந்தம்)
 மூன்றும் நீங்கி, ஒரு பொருளைத் தப்பாமல் தன்னுள் பெறாந்
 ஆயின்-ஒப்பில்லாத முதற் பொருளாகிய பதியைத் தவறாமல்
 தன்னுள்ளே (அனுபூதி ஞானத்தினால் ஒருவன்) அடையானாயின்,
 செப்பும் கலை அளவே ஆகும்-அம்முதற் பொருள் அவனுக்கு அவன்)
 சுற்ற சாத்திர ஞானத்தினளவேயாகும். மூப்புக் காரிகையார் தங்கள்
 முலை அளவே ஆகும் - (அவன் பின் வரும்) முதுமைப் பருவத்திலே
 (தான் கண்ட) பெண்களுடைய தனத்தினளவாகவே (தளர்ச்சியுடைய
 யவன்) ஆவன் (ஆதலால்). எ-று. 39

தேவர் குறளுந் திருநான் மறைமுடிவும்
 மூவர் தமிழு முனிமொழியுங் - கோவை
 திருவாசகமுந் திருமூலர் சொல்லும்
 ஒருவா சகமென்றுணர்.

பு. - ஐ. - தேவர் - குறளும் - திருவள்ளுவநாயனாருடைய - திருக் குறளும், திருநான்மறை முடிவும் - சிறப்புப் பொருந்திய நான்கு வேதங்களின் முடிவாகிய உபநிடதங்களும், மூவர் தமிழும் - (திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார், திருநாவுக்கரசு நாயனார், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் என்னும்) சமயகுரவர் மூவருடைய (தேவாரமாகிய தமிழ்வேதமும், முனிமொழியும் - வியாச முனிவருடைய வேதாந்த சூத்திரமும், கோவை திருவாசகமும் - (திருவாதவூரடிகளுடைய) திருக்கோவையார் திருவாசகங்களும், திருமூலர் சொல்லும் - திருமூல நாயனாருடைய திருமந்திரமும், ஒரு வாசகம் என்று உணர் - ஒரு பொருளையே குறித்த வாக்கியங்களென்று அறிவாயாக. எ - று.

உபநிடதமெனினும் வேதாந்தமெனினும் வேதாந்தசிரசென்னும் பொருந்தும். வேதாந்த சூத்திரமெனினும் பிரமமீமாஞ்சையெனினும் உத்தர மீமாஞ்சையெனினும் பொருந்தும்.

(முனிமொழியும் கோவை திருவாசகமும் என்பதற்கு துறவியாகிய மாணிக்கவாசக கவாயிகள் பாடியருளிய திருக்கோவையாரும் திருவாசகமும் எனப் பொருள் கொள்ளுமாம்.)

கண்ணீர் அஞ்சலி

திரு. பாலவிநாயகம் மாணிக்கசபாபதி

தோற்றம்: 19-12-1927

மறைவு: 04-05-1993

காலதேவன் கணக்கில் இன்று நீயும் சேர்ந்து கொண்டாயா?
பாலவிநாயகம் மாணிக்கசபாபதி ஐயாவே நீயும் மறைந்து
விட்டாயா?
பாவம் அந்தக்காலதேவன்! ஏமாறப் போகிறான்!
நீயோ எங்கள் மனங்களில் என்றுமே வாழப் போகிறாய்
என்பதை அவன் எப்படி அறிவான்?

தமிழே மூச்சென் வாழ்ந்தவரே!
தமிழர் வாழ்வே நானும் பேச்சாய்த் திகழ்ந்தவரே!
தமிழ் மண்ணின் நிலை இப்படி ஆச்சே என்று
தினம் தினம் நொந்தவரே!
உன்னை எப்படி நாம் மறப்போம்?
உன்னை எப்படி நாம் இழக்கச் சும்மதிப்போம்?

தமிழர் விடுதலை கூட்டணியின் துணைத்தலைவராக நின்று
ஒவ்வொரு தமிழன் நலனுக்கும் துணை வந்த தூயவரே!
காணி அலுவலகத்தில் உழைத்த போதெல்லாம்
தமிழன் நலனை
ஆணி அடித்தாற் போல் உறுதி செய்தவரே
எந்தத் தமிழன் எங்கே நொந்தாலும்
உந்தன் இதயத்தில் உதிரம் கொட்டுவதாய்த் துடித்தவரே!

இந்தப் பூமி எங்கள் பூமிதான் என்று இறுதி
மூச்சு வரை எமக்கு உணர்த்தியவரே!
உந்தன் மறைவால் எங்கள் நெஞ்சம் உயிர்த் துடிப்பை
இழந்ததையா!
உந்தன் பிரிவால் இந்த மண்ணின் தமிழ் உள்ளங்கள்
துயரில் நலிந்ததையா!

கறைபடியா நிலவென உலா வந்தவரே!

உந்தன் மறைவால்

நிலவிழந்த வானம் போல் திருக்கோணமலை மண்ணே

சலங்குதையா!

ஒரு நிவளில்லாக் குறையை ஆயிரம் நட்சத்திரங்களாலும்

ஆனால் நீக்கமுடியாது தான்!

பல்லாயிரம் நட்சத்திரங்கள் கூடினால் பாதி நிலாவின்

ஒளியையாவது உமிழலாமல்லவா?

அதுதான் எமது அஞ்சலி!

இந்த மண்ணில் உயர்விலே எங்கள் மக்கள் நலனிலே

உன்பாதை எதுவோ

அதுவே எங்கள் பாதை

இறுதி மூச்சுவரை அதிலேதான் நாங்கள் நடப்போம்!

வருந்துயரைக் கடப்போம்!

உன்ஆத்மா அமைதியுற நாங்கள் செய்யமுடிந்தது இதுதான் ஐயா!

உன் எண்ணங்கள் எம் நெஞ்சில் உதிக்கட்டும்!

உன் உணர்வு எம் உணர்வில் கலக்கட்டும்!

உன் உயிர் எம் உயிரில் இணையட்டும்!

தமிழர் விதேலை கூட்டணி

திருக்கோணமலை மாவட்டக் கிளை.

நன்றி நவிலுகின்றோம்

எங்கள் குலவிளக்கு அணைந்ததனால், தாளாத துன்பத்தில் தவித்திருந்த எங்களை, மீளாத் துயரத்தில் விழாது காத்தும் ஆளாக நின்று ஆறுதல் கூறியும்-அனைத்து உதவிகள் கேளாது செய்தும், நன் நாட் கிரியைகளில், சுற்றமாய் குழ நின்று கலந்து கொண்டும், துயரங்களில் பங்கு கொண்ட உற்றார் — உறவினர் நண்பர்கள் அன்பர்கள் அனைவர்க்கும், காணிக்கையாம் “நீதிநூல்கள்”

என்னும் இந்நூலுக்கு அமரரின்
நினைவுகளை ஆக்கங்களாக
அளித்து ஆதரவு நல்கிய
இனிய உள்ளங்களுக்
கும், எங்கள் மனம்
நிறைந்த

நன்றி

இவ்வண்ணம்
மனைவி-மக்கள்-மருமக்கள்

1

நாட்டினியியல் நூல்

நாட்டினியியல் என்ற பெயர் பழைய காலத்தில்
பாண்டிய அரசர் தாம் ஆண்டிருந்த நாட்டின்
பற்றிய செய்திகளை விரிவாகக் கூறியிருந்த
பாண்டிய நாட்டு வரலாற்று நூல் என்ற பெயர்
இருந்தது. இந்நூல் பாண்டிய அரசர் தாம்
ஆண்டிருந்த நாட்டின் பற்றிய செய்திகளை
விரிவாகக் கூறியிருந்தது. இந்நூல் பாண்டிய
அரசர் தாம் ஆண்டிருந்த நாட்டின் பற்றிய
செய்திகளை விரிவாகக் கூறியிருந்தது.

நாட்டினியியல்

நாட்டினியியல் நூல்

குபரன் அச்சகம் 201, டாம் வீதி, கொழும்பு-12.